

Εικονίζονται από αριστερά: δεύτερος: Βασιλόπουλος Αργύριος, Μακρής Χρήστος, Μπουράτσης Αριστοτέλης, Μακρής Κώστας, Παπα - Διονύσιος Παπαδόπουλος, Μακρής Παναγιώτης, Παναγιωτίδης Δημήτριος.

Εικονίζονται: Μπέρσος Γρηγ., Πετρίδης Ιωάννης, Μακρής Παναγιώτης, Μακρής Χρήστος, ο Σταθμάρχης του Σ.Ε.Κ., Μπέρσος Δημήτριος, Μακρής Στέλιος, Χαρίτων Ναούμ, Παναγιωτίδης Δημήτριος.

12 Ιανουαρίου 1953. Στο Δημαρχείο της Αλεξάνδρειας. Υποδοχή του υπουργού Β. Ελλάδος Κ. Δ. Στράτου. Διακρίνεται: Ο Δήμαρχος Ιωάννης Πετρίδης και ο Βουλευτής Ημαθίας Χατζηδημητρίου Δημήτριος.

Από αριστερά: Ανδρέας Κυρόπουλος, Αθ-
νασ. Οικονομόπουλος.

1950.
Από αριστερά: Στ. Γιαννόπουλος, Κων/νος Ναλμπάντης.

19 Μαΐου 1946. Το ζεύγος Αντωνίου Ράπτη.
Μια προσωπικότητα με προσφορά στην
τοπική κοινωνία.

7 Μαΐου 1955. Σε καφενείο της Αλεξάνδρειας. Ο Πα-
ναγιώτης Μακρής διαβάσει την εφημερ. "Μακεδονία".
Δεξιά, ο Αντώνης Ράπτης, περιμένει τον καφέ του.

Όρθιοι από αριστερά:
Απόστολος Πουρλι-
τόπουλος, Κωστ. Οι-
κονομόπουλος. Κα-
θισμ. από αριστ.: Αθ.
Δούμας, Θωμάς Μα-
λιώτας, Β. Μπέρσος,
Χαρ. Παπαποστόλου.

1937 - 1962. Στο γρα-
φείο του εργατικού κέ-
ντρου Αλεξάνδρειας.
Εκπρόσωποι σωματεί-
ων.

Από αριστερά: Αριστ.
Ματράκας, Θωμάς Μα-
λιώτας, Αποστ. Πουρ-
λιτόπουλος.

28 - 10 - 1956. Από την στάση του κόσμου, φαίνεται πως η στιγμή αυτή, είναι, ενός λεπτού σιγή.
 Διακρίνεται από δεξιά ο δάσκαλος Ελευθεριάδης και ο Δούμας Αθανάσιος.

16 - 5 - 1963. Διακρίνεται από αριστερά: Δημητριάδης Δημήτριος, Μαλάκης Σταύρος,
 Μουσκεφτάρας Δημήτριος, Τσαλαμπούνης Μιχάλης.

23 Απριλίου 1953. Στο εξωκλήσι του Αγ. Γεώργιου. Οικογ. Στέφανου Γιαννόπουλου, Νικ. Μπισήρη.

Σχολική Εκδήλωση στο Νησέλι.

1949 - 1950. Από δεξιά, ο Δημήτριος Τριανταφυλόπουλος την εποχή που μάθαινε την τέχνη του Ράπτη. Καθιστός ο αείμνηστος Φώτης Μπισηρόπουλος.

Από δεξιά, ο Στέφανος Ναλμπάντης
με φίλους.

Δεύτερος από αριστερά, ο Α. Δούρας, Φί-
λιππος Τσιλέπης με στολή χωροφυλακής.

Από δεξιά, Κυρόπουλος Διονύσιος,
στο μέσο Ευγένης Ναλμπάντης.

Πρωτοσύγκελος Καλ-
λίνικος Πυτίδης, ιε-
ρείς: Παπα - Διονύσιος
Παπαδόπουλος, Παπα-
φίλιππος Τσιρογιάννης
και ο Αθαν. Δούμας.

Μετά τη Θεία Λειτουργία, έξω στα σκαλοπά-
τια του Ιερού Ναού της
Κοιμήσεως της Θεοτό-
κου.

**ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙ-
ΤΡΟΠΗ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ
ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ.**

Από αριστερά: Βασιλό-
πουλος Αργύριος (ψάλ-
της), Γεωργόπουλος
Εμμαν., Δούμας Αθανά-
σιος, παπα - Φίλιππος,
Οικονομόπουλος Θω-
μάς, Σίμος, Τσικόπου-
λος Αντώνιος, Σπανός
Αντώνιος (καντηλανά-
φτης).

Μπροστά στις αποθήκες
Ο.Σ.Ε. Από αριστερά: Πολυ-
δεύκης Μπουράτσης, Ναλ-
μπάντης Κώστας, Μπουρά-
τσης Νικόλαος.

1939. Μπροστά στον
Σ. Σταθμό Αλεξάνδρειας.

23 Σεπτεμβρίου 1956. Σε κρα-
σοπωλείο του Γιδά.

Υποδοχή του Βουλευτή Φλώρινας Δημ. Μακρή. Δεξιά της φωτογραφίας ο βουλευτής Ημαθίας Δημ. Χατζηδημητρίου.

27 Μαΐου 1956. Σχολική Γιορτή. Διακρίνεται ο Χαρ. Παπαποστόλου.

30 - 1 - 1960, Εορτασμός. Σχολική γιορτή στον κινηματογράφο "ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ". Διακρίνεται από αριστερά, πρώτος, Χαρ. Παπαποστόλου, 5ος Δούμας Αθαν. Δεύτερη σειρά, πρώτος, Ρεσινιώτης Αθανάσιος.

15 - 11 - 1963, στο Νησέλι. Γλέντι μετά την νίκη της Εν. Κέντρου, του Γεώργ. Παπανδρέου. Διακρίνονται: Κυρόπουλος Ανδρέας, Τριανταφυλόπουλος Αλέκος, Οικονόμου Αλέκος, Μερέτης Νίκος, Μπεσυρόπουλος Σωτήριος, Μουρλάς Στυλιανός, Τσομπάνης Κων/νος, Δούβαλης Παναγιώτης, Καλαμπούκας Παναγ., Παπάζογλου Μιχάλης, Βαφείδης Γεώργιος.

Δεκέμβριος 1947, Γάμος στο Νησέλι. Χορεύουν: Στέφ. Γιαννόπουλος, Νικ. Μπι-συρόπουλος. Στο νταούλι διακρίνεται ο αείμνηστος Παναγιωτόπουλος Γεώργιος.

1950. Γάμος στο Νησέλι.

Μετά από κάποιο μυστήριο στο Νησέλι.

Από αριστερά: Βετσόπουλος Δημήτριος (Δήμαρχος), 4ος ο Ελευθεριάδης (Δάσκαλος), Γρηγ. Προΐος, Δούμας Αθανάσιος (Γραμματέας του Δήμου Αλεξάνδρειας).

Ο Δημοσθένης Τσότσος με τους υπαλλήλους του καταστήματος.

Νησέλι. Χαρούμενα πρόσωπα μπροστά στο φακό.

1935, Γιδάς. Από δεξιά: Μεσσαλάς Παναγιώτης, 2ος ο Ρούβαλης Κωνσταντίνος, οδηγός ταξί Γ. Κανέλης.

1935, Γιδάς. Ρούβαλης Κων/νος, Ρούβαλη Ευαγγελία, οδηγός ταξί Γ. Κανέλης.

Στο προαύλιο χώρο του Ιερού Ναού Κοιμήσεως της Θεοτόκου. Από αριστερά: Τσαλαμπάνας Αλέξανδρος, Λαζής Θεόδωρος, Σταύρος Μαλάκης, Φώτης Μπεσυρόπουλος.

Μεταπολεμικά, μπροστά στο Λευκό Πύργο.

Παρασκευή, 23 Φεβρουαρίου 1940. Από αριστερά Νίκος Μπεσυρόπουλος, Στέφανος Γιαννόπουλος.

1955 στο Νησέλι. Φωτογραφία από πλανόδιο φωτογράφο. Από αριστερά ο Μπεσυρόπουλος Φώτης.

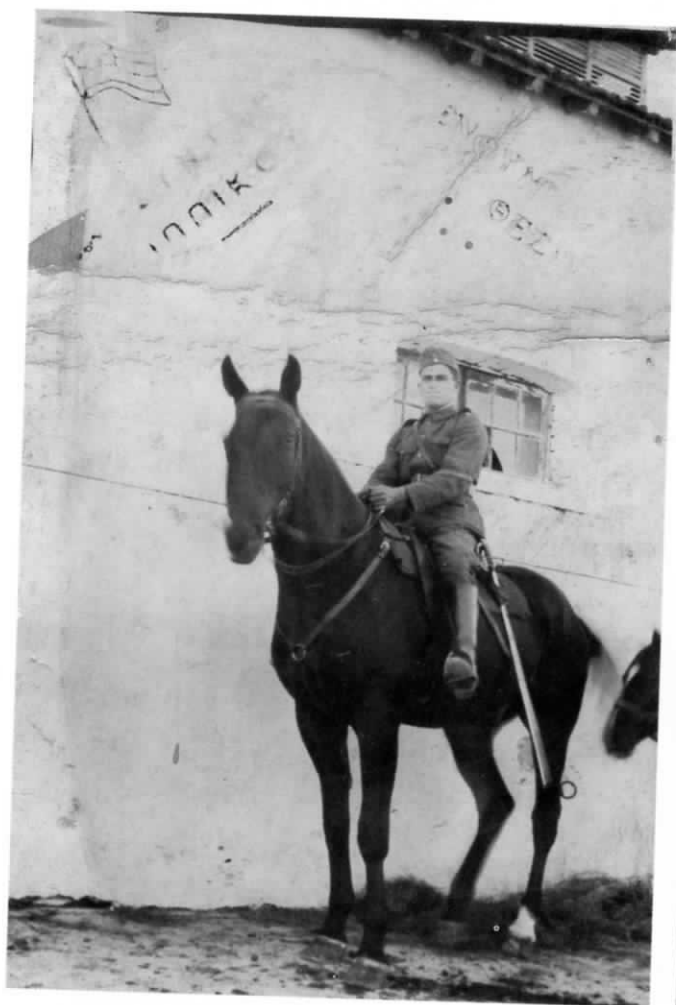
1940. Στο μέτωπο του πολέμου. Κάτω πλαγιασμένος ο Αντώνης Βασ. Δελιόπουλος, σαλπικτής.

1939. Ουλαμός δεκανέων. Διακρίνεται στο κέντρο ο Νικ. Κούγκας.

16 Μαρτίου 1948. Ο Αντώνης Ράπτης Πρόεδρος Κοινότητας Γιδά στο μέσο.

Ενθύμιο Θεσσαλονίκης. Σύνταγμα Ιππικού, Φώτο-
γλου Παντελής. Υπάρχει στιχάκι στο πίσω μέρος της
φωτογραφίας: " Δίδω κορμί χωρίς ψυχή, σώμα δίχως
αίμα, πάρε και την φωτογραφία μου να με θυμάσαι
αιώνια".

(φωτ. οικογ. Ελένης Κατρανίτσα).

1930. Στέφανος Γιαννόπουλος

Γιδάς 1934. Βενέτο Ματοπούλου με τις δυο κόρες. Από αριστερά: Ματοπούλου Καλλιόπη (1916), Ματοπούλου Ανθία (1914).

Γιδάς. Από αριστερά: Κυροπούλου Δάφνη, Οικονομοπούλου Δροσιά, Γιαννοπούλου Κατερίνα, Οικονομοπούλου.

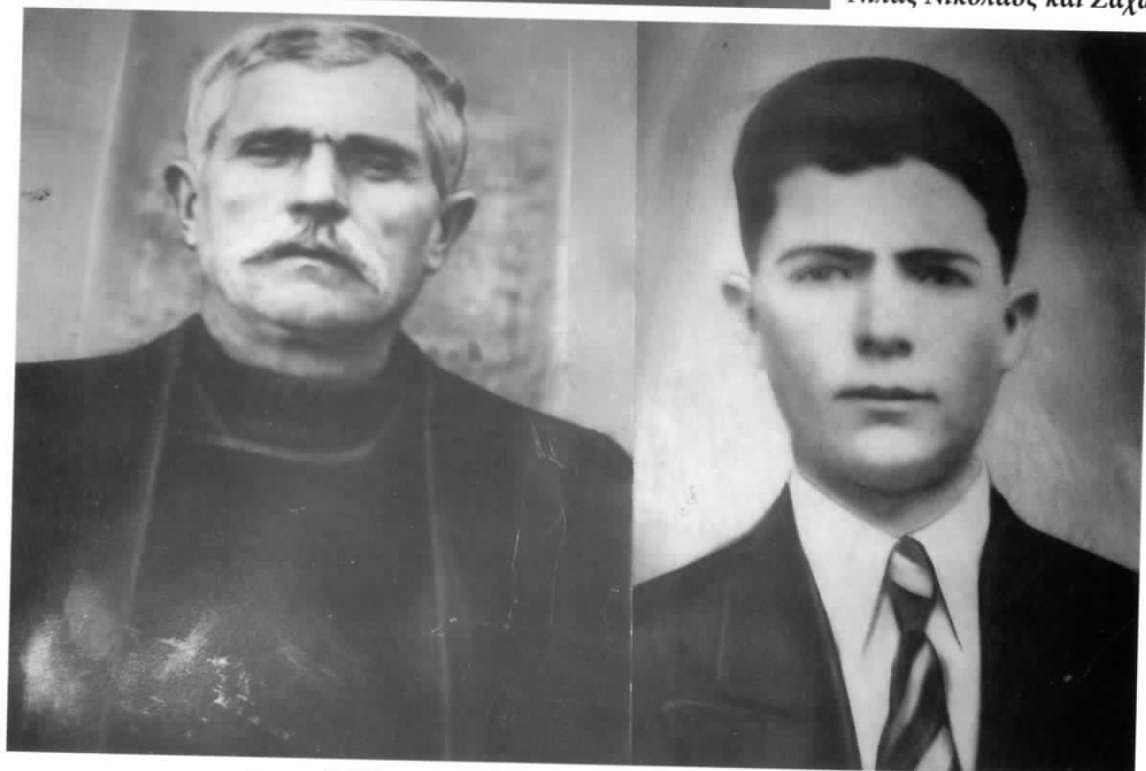
Γιδάς. Κορφιώτης Δημήτριος και η σύζυγός του.

Αγία Κυριακή 1933. Εικονίζ.: Λουλούδα Σαμαρά (Νησέλι), Βασίλω Χαρσούδα (Γιδάς), Ευθυμία Παπαδοπούλου (Καψοχώρι).

*Το ζεύγος,
Νίλας Νικόλαος και Ζάχω.*

Εικονιζ: Μέκας Νικόλαος και Μέκας Θωμάς από δεξιά.

*Οικογ. Χατζόπουλου Θωμά
και Ντέλια Νικόλαου.*

*Χατζόπουλος Θωμάς
στο ευζωνικό σώμα.*

Εικονίζ. από αριστερά: Μέκκα Βασίλω, Σπανού Σοφία. Όρθιος δεξιά: Γιαννιώτης Μερκούριος.

Εικον. από αριστερά: Μέκκα Βασίλω, Νίλας Νικόλαος, Νίλας Δημήτριος, Νίλα Ζάχω.

Εικον. Χατζοπούλου Βασίλω, τα παιδιά Ασπασία και Σωτήρης.

Εικονίζ.: Δαρλοπούλου Ελισάβητ με τις θυγατέρες Καλλιόπη και Αικατερίνη.

Ρεσινιώτης Θωμάς, έτος γεν. 1893, ράπτης.
(αρχ. Πανταζόπουλου Δημητρ.)

Δαρλόπουλος Θεοδώσης, Καψόχωρα

Εικον.: Θωμάς Μέκκας, Περσεφόνη Μέκκα, Βασίλω Μέκκα.

Γιδάς 1935. Από αριστερά: Ματοπούλου Καλλιόπη, Κούγκα Ανθούλα, Ματοπούλου Ανθία.

Γιδάς 1939. Λαφαζάνη Πολυξένη, Λαφαζάνη Λουλούδα,
(φωτ. αρχ. Ελένης Λαφαζάνη)

Γιδάς, δεκαετία 1930. Από αριστερά: Ματοπούλου Καλλιόπη, Κούγκα Ανθούλα, Ρεσινιώτη Παναγιώτα, Ματοπούλου Ανθία, Πανταζοπούλου Μαργαρίτα.

Εικονίζ: Πεσμίδης Γεώργιος, Παπαεμμανουήλ Γρηγόριος, Κατρανίτσας Γρηγ., Ρούβαλης Κώστας.

Εικονίζ.: Γρηγόριος Προΐος, Απόστολος Πολύζος, Νικόλαος Πανταζής.

Εικ.: Δούμας Χαράλαμπος, Μπιζιακίδης Δημήτριος, Λαφαζάνη Μαρία, Δούμας Χαράλαμπος, Παντήσης Μιχαήλ, Δούμα Μαριγώ.

Ι.α. Γεώργιος Ζώης

1958. Από δεξιά, ο Γ. Ζώης καλοσωρίζει τον υπουργό Β. Ελλάδος Δ. Χατζηδημητρίου.

Για τον εικονιζόμενο εδώ Γεώργιο Ζώη αξίζει να γραφτεί κάποτε μια ξεχωριστή μελέτη και να του απονεμηθεί ο, έστω και μεταθανάτιος, οφειλόμενος έπαινος.

Υπήρξε παρών και στα δύσκολα χρόνια της γερμανικής παρουσίας, αλλά και στα ειρηνικά, ύστερα από αυτήν. Στην πρώτη περίοδο, ως γερμανομαθής, διότι σπούδασε τοπογράφος μηχανικός στη Γερμανία, υπήρξε ο επίσημος διερμηνέας των κατοχικών δυνάμεων. Εκ πρώτης όψεως θα μπορούσε να ισχυριστεί κανείς ότι έφερε τη ρετσιανιά του συνεργάτη με τους κατακτητές. Ωστόσο, όσοι έζησαν τα δραματικά εκείνα χρόνια και γνώρισαν από κοντά τη δράση του Γ. Ζώη θα ομολογήσουν ότι υπήρξε πρώτα και πριν απ' όλα ένας αληθινός Έλληνας, ένας γνήσιος πατριώτης, που δεν έχασε ποτέ από τα μάτια του το χρέος προς τους συμπατριώτες του. Τη δύναμη που διέθετε από την ιδιότητα του διερμηνέα τη χρησιμοποίησε πάντοτε προς όφελος των συμπολιτών του, κάποτε και με κίνδυνο της δικής του ζωής. Μόνο τη στάση και τη δράση του κατά την ημέρα του Συλλαλητηρίου, στις 23 Μαρτίου του 1944 να αναλογιστούμε, θα είναι αρκετό να του αναγνωρίσουμε τον τίτλο του ευργέτη και σωτήρα. Αν την ιστορική εκείνη ημέρα, με την τροπή που πήραν τα πράγματα, δεν χύθηκε αθώο αίμα διαδηλωτών, αν δεν ανέλαβαν δράση τα στημένα πολυβόλα των ναζιστών, αυτό οφείλεται κατά κύριο λόγο στον κατευναστικό και καθησυχαστικό ρόλο του Γ. Ζώη και μικρού αριθμού ακόμα ανθρώπων, που ενήργησαν με υπευθυνότητα και διπλωματία.

Αλλά και την μεταπολεμική περίοδο, όταν ο Γιδάς άρχισε να αναπτύσσεται και είχε ανάγκη από τη χάραξη ρυμοτομικών σχεδίων, δρόμων, πλατειών, κοινόχρηστων χώρων, ήταν ο τοπογράφος και πολεοδόμος Γ. Ζώης που έβαλε τη σφραγίδα του σε όλα αυτά. Άλλο αν στην πορεία μειωπικές πολιτικές και προσωπικά ή άλλα συμφέροντα αλλοίωσαν την αρχική εικόνα και συσσωρεύσαν στη νεαρή πόλη προβλήματα, που κάμνουν τη ζωή των δημοτών δύσκολη.

Ι.β. Μέρκος Ζαφάρας (1903-1985)

Στη μνήμη των ηλικιωμένων της πόλης μας, αλλά και όλης της περιοχής, που βίωσαν το συλλαλητήριο του Γιδά στις 23 Μαρτίου 1944 μένει χαραγμένη η βοήθεια που πρόσφερε. Αν και οργανωμένος στο ΕΑΜ, έχοντας αποσπάσει τη συμπάθεια των Γερμανικών Αρχών, κατάφερε να παίξει διπλό ρόλο, βοηθώντας τους κατοίκους με κίνδυνο της ζωής του. Ίσως την ημέρα εκείνη να εκτοπίζονταν πολύ περισσότεροι κάτοικοι του Γιδά και των άλλων χωριών στο στρατόπεδο Παύλου Μελά στη Θεσσαλονίκη, αν ο Μ. Ζαφάρας, μαζί με τον Γ. Ζώη και μερικούς άλλους, δεν ασκούσαν όλη την επιρροή τους στους εξαγριωμένους Γερμανούς αξιωματούχους.

ΙΑ. Ένωση Αγροτικών Συνεταιρισμών Αλεξάνδρειας

Δυο είναι οι λόγοι που αποφάσισα να συμπεριλάβω την Ένωση Αγροτικών Συνεταιρισμών Αλεξάνδρειας μέσα στο φωτογραφικό λεύκωμα. Πρώτον, διότι φιλοδόξησε να αναδειχτεί στον οικονομικό φορέα, ο οποίος θα προστάτευε τον αγροτικό πληθυσμό της περιοχής από μεσάζοντες και τοκογλύφους, που για πολλά χρόνια τους εκμεταλλεύονταν. Και δεύτερον, διότι υπήρξα υπάλληλος σ' αυτό τον φορέα για 25 ολόκληρα χρόνια, απ' όπου και συνταξιοδοτήθηκα λίγο πριν την οικονομική του κατάρρευση.

Η Ένωση, όπως απλά την έλεγε ο κόσμος, ιδρύθηκε στα τέλη του 1957. Πρωταγωνιστές στην προσπάθεια ήταν ο αειθαλής πάντα Ανδρέας Κυρόπουλος και κάποιοι ακόμα που δεν ζουν πια, όπως ο Ηλίας Φωτόπουλος, ο Θόδωρος Κουρκουτάς, ο Οδυσσέας Βασιλόπουλος, ο Χρ. Καλταβερίδης κ.ά.

Γρήγορα απέκτησε ιδιόκτητα κτίρια, προσέλαβε προσωπικό, οργάνωσε γραφεία, απλώθηκε σε πολλές δραστηριότητες, για πολλά χρόνια όλες κερδοφόρες, όπως εκκοκιστήριο βάμβακος, διαλογητήρια φρούτων, τμήμα σποροπαραγωγής, γεωργικά φάρμακα και λιπάσματα.

Ανάμεσά τους ξεχωριστή θέση κατείχε το ονομαζόμενο Πρατήριο Τροφίμων, ένα κανονικό παντοπωλείο ή για να το πούμε με το σημερινό του όνομα «Super Market». Οι αγρότες, και όχι μόνο, το αγάλιασαν, το στήριξαν, το ανέδειξαν στην πρώτη μονάδα του είδους στην πόλη μας και στη γύρω περιοχή.

Δυστυχώς όλα αυτά, όραμα και έργο ιδεολόγων του συνεταιρισμού, της κοινής προσπάθειας, του δόγματος «εν τη ενώσει η ισχύς», κάποια στιγμή άρχισαν να παίρνουν την κάτω βόλτα, ώσπου ήρθε, για μας τους υπαλλήλους, που αφήσαμε τα νιάτα μας εκεί μέσα, η ώρα να μην είναι σε θέση να μας δώσουν ούτε το μεροκάματό μας.

Μάτωνα για χρόνια η καρδιά μου όταν περνούσα έξω από τις εγκαταστάσεις, όπου κάποτε υπήρχε κόσμος, ζωή, έργο, και τώρα έβλεπα ερείπια. Ευτυχώς, τελευταία άρχισαν πάλι τα κτήρια να ανανεώνονται, να φιλοξενούν μέσα τους άλλες δραστηριότητες, να ξαναζωντανεύουν, χωρίς βέβαια να ξαναβρίσκουν την παλιά τους λάμψη. Το ίδιο το Πρατήριο μετατράπηκε σε αίθουσα του Κ.Α.Π.Η. Έτσι έχω τη χαρά να το επισκέπτομαι τώρα, με τη νέα μου ιδιότητα, του γέροντα συνταξιούχου!

Παραθέτω παρακάτω μια σειρά από φωτογραφίες, σχετικές με τις εγκαταστάσεις, με τα πρόσωπα και τη δράση τους στο πλαίσιο της Ένωσης, με άλλα ενθυμήματα. Καθώς τις ξανακοιτάζω πάντως θλίβομαι διπλά. Τόσο για την αδικαιολόγητη κατάρρευση ενός έργου που πρόσφερε μόνο θετικές υπηρεσίες σε αγρότες, σε εργαζόμενους και συναλλασσόμενους διαφόρων επαγγελματιών, όσο και γιατί αρκετοί και αγαπητοί συνάδερφοι, από όσους συνεργαστήκαμε για χρόνια, δεν υπάρχουν πια.

Εκτεταμένη αναφορά στην ιστορία της Ένωσης, πάντως, γίνεται στο βιβλίο που ετοιμάζεται να εκδώσει ο κ. Ανδρ. Κυρόπουλος και από το οποίο ήδη έχω πάρει κάποια στοιχεία.

Ανδρέας Κυρόπουλος, Πρόεδρος Ε.Α.Σ Αλεξάνδρειας.

Καλταβερίδης Χρήστος, από τα ιδρυτικά μέλη της Ε.Α.Σ Αλεξάνδρειας.

Ο όμιλος των προοδευτικών Γεωργών του Γιδά το 1933 σε αναμνηστική φωτογραφία, παράπλευρα του Σταθμού. Στο κέντρο διακρίνεται ο πρώτος αιρετός Κοινοτάρχης, Θωμάς Γκουντάτζης (εκλογές του 1932).

16 - 9 - 56. Τα μέλη του Πιστωτικού Γεωργικού Ταμείου Αλεξάνδρειας.

Ο Δήμαρχος Αλεξάνδρειας Ιωάννης Πετρίδης, διετέλεσε αντιπρόεδρος της Πανελληνίου Συνομοσπονδίας Γεωργικών Συνεταιρισμών Ελλάδος από το 1948 έως 1964 που απεβίωσε. Στη φωτογραφία εικονίζεται να ομιλεί στους συνέδρους του συνεταιρισμού Βερούας.

Ο Ιωάννης Πετρίδης (υποδεικνύμενος με το βέλος άνω σειράς). Στη φωτογραφία εικονίζεται με τον πρόεδρο ΠΑΣΕΓΕΣ Μπαλατζή εκ Καβάλας (υποδεικνύμενος με βέλος στην κάτω σειρά) και το λοιπό συμβούλιό του.

Το Δ.Σ. της Ένωσης. Διακρίνονται καθισμένοι από αριστερά: Σιδηρόπουλος Παναγιώτης (Διευθυντής), Νοτόπουλος Θωμάς (Προϊστάμενος λογιστηρίου), Κυρόπουλος Ανδρέας (Πρόεδρος Ε.Α.Σ Αλεξάνδρειας), Κωστόπουλος Αθανάσιος (σύμβουλος), Μαυρόπουλος Νικόλαος (σύμβουλος), Κουρκουτάς Απόστολος (σύμβουλος), Μουστάκας Νικόλαος (σύμβουλος), Πάτρας Κωνσταντίνος (επόπτης Αγρ. Τράπεζας).

Πρωτοχρονιάτικο τραπέζι. Καθισμένοι από αριστερά: 2ος Κυρόπουλος Ανδρέας, Μαμουτάκης Γεώργιος, Θεοδωρίδης Λάκης. Όρθιοι από αριστερά: Δαμιανός Χαράλαμπος, Σιμεωνίδης, Λεπίδας Γιάννης, Ντελιόπουλος Γιώργος.

Παραμονή Πρωτοχρονιάς 1978., στα γραφεία της Ένωσης.

Το Δ.Σ. Ε.Α.Σ Αλεξανδρειας Πρόεδρος: Θεοδωρίδης Λάκης

Ενθύμιο 1980. Υπάλληλοι πρατηρίου της Ε.Α.Σ Αλεξάνδρειας. Από αριστερά: Ντελιόπουλος Γεώργιος, Γεωργόπουλος Αντώνιος, Λαφαζάνη Ελένη, Νοτόπουλος Θωμάς, Λεπιδάς Γιάννης, Ισμαήλ Καλαϊτσης.

1975. Εργασία μετά το κλείσιμο του πρατηρίου. Δεξιά: Λεπιδάς Γιάννης, Ντελιόπουλος Γιώργος.

Στα ψυγεία του πρατηρίου. Λεπιδάς Γιάννης, Ντελιόπουλος Γιώργος, Γεωργόπουλος Αντώνης.

1993. Το πρατήριο τροφίμων. Στο ταμείο η Ζησιοπούλου Τασούλα.

Μετά το κλείσιμο της Ένωσης από την Α.Τ.Ε Αλεξάνδρειας ήρθε η λεηλασία των νυχτόβιων, που δεν αρκέστηκαν μόνο σε ό,τι είχε οικονομικό όφελος, αλλά και στο σκόρπισμα και την καταστροφή του αρχείου. Η εικόνα είναι θλιβερή. Ο φακός μου αποτύπωσε το έργο τους και με πίκρα πολλή, αποφάσισα να περάσω το καταστροφικό τους έργο, στο λεύκωμα, για να βλέπουν, σήμερα και αύριο οι 7.000 συνεταιριζόμενοι αγρότες την αρχή και το τέλος του φορέα.

2006. Στο χώρο του πρατηρίου σήμερα είναι το ΚΑΠΗ Δήμου Αλεξάνδρειας.

ΙΒ. Υπηρεσία Εγγείων Βελτιώσεων (Υ.Ε.Β)

Μετά την απελευθέρωση της Μακεδονίας από τους Τούρκους, και τον ερχομό του Ελληνικού κράτους, η Ελληνική κυβέρνηση άρχισε το σχεδιασμό και τον προγραμματισμό διαφόρων έργων. Μεταξύ αυτών και τη βελτίωση της πεδιάδας Θεσσαλονίκης ή Καμπανίας, όπως γράφεται στα χαρτιά ο κάμπος του Ρουμλουκιού. Τα πρώτα μεγάλα αντιπλημμυρικά έργα γίνονται στη δεκαετία του 1930 με το ανάχωμα από της Βαρβάρες έως το Κλειδί. Το έργο αυτό έχει σαν σκοπό να φράξει το δρόμο του Αλιάκμονα που πλημμύριζε για αιώνες, ολόκληρο το κάμπο και προκαλούσε ζημιές στις καλλιέργειες και πολλές φορές και σε ζωντανά.

Δεύτερο σπουδαίο έργο η διάνοιξη της Τάφρου 66, η οποία συγκέντρωσε όλα τα ποτάμια και τους παραποτάμους της Βέροιας, της Νάουσας και της Έδεσσας.

Το 1930 τα μηχανήματα της Γαλλικής Εταιρείας Φαντέισον, με χρηματοδότηση της Εθνικής Τράπεζας, αναλαμβάνουν το μεγάλο έργο της αποξήρανσης της Λίμνης Γιαννιτσών, ένα έργο που τελείωσε το 1936.

Για τα διάφορα εγγειοβελτιωτικά έργα, συνεργάστηκαν αρκετές κρατικές υπηρεσίες, που τις γνωρίσαμε μόνο με τα αρχικά γράμματα, Υ.Π.Ε.Μ (Υπηρεσία Παραγωγικών Έργων Μακεδονίας), και είχε την έδρα της στη Βέροια. Οι εγκαταστάσεις είχαν γίνει λίγο πιο έξω από την πόλη της Βέροιας, δίνοντας μάλιστα και το όνομα στο χώρο, Εργοχώριον.

Από το 1930-1931, η Υ.Π.Ε.Μ και Υ.Σ.Σ.Υ.Ε.Μ (Υπηρεσία Συμπληρώσεως, Συντηρήσεως Υδραυλικών Έργων Μακεδονίας) επιδόθηκε στην εξυγίανση και γεωργική αξιοποίηση των αποξηραϊνόμενων εδαφών, σαν συνεργαζόμενες υπηρεσίες των υπουργείων Γεωργίας και Δημοσίων Έργων αντίστοιχα. Μετά από μια πολυετή δραστηριότητα η Υ.Σ.Σ.Υ.Ε.Μ, με έδρα στο Εργοχώρι, το 1962 εγκαθίσταται στο Λουδία και εν συνεχεία διαλύεται. Το σπουδαίο αυτό έργο αναλαμβάνει και συνεχίζει η Υ.Ε.Β (Υπηρεσία Εγγείων Βελτιώσεων), όπως είναι γνωστή στον τόπο μας. Τελικά μεταφέρεται στο κέντρο του ρουμλουκιώτικου κάμπου, στην Αλεξάνδρεια. Εδώ οργανώνεται, εξοπλίζεται με μηχανήματα, σύγχρονα για την εποχή εκείνη, με εγκαταστάσεις κτηριακές, με τεχνικό και επιστημονικό προσωπικό και γίνεται ένα από τα μεγαλύτερα εργοτάξια στη χώρα μας. Αμέτρητες είναι οι δραστηριότητες της Υ.Ε.Β.

Άνθρωποι και μηχανήματα δίνουν τη μάχη να βελτιώσουν τον τόπο και να βοηθήσουν τον αγροτικό κόσμο. Είναι πάντα κοντά στον αγρότη και με το επιστημονικό προσωπικό καθοδηγούν τον αγροτικό πληθυσμό να καλλιεργήσει τη γη με μηχανές και όχι με τον παραδοσιακό τρόπο. Έτσι χαρακτηρίζεται και ως Μηχανική Καλλιέργεια. Όμως, ήρθε η στιγμή και πήρε το δρόμο της διάλυσης αυτή η υπηρεσία. Διαλύεται με τον πιο άδοξο τρόπο. Εγκαταλείπονται μηχανήματα βαριάς τεχνολογίας και οι εργαζόμενοι σκορπίζουν, άλλοι με πρόωρες συντάξεις και, ευτυχώς, κάποιοι συνεχίζουν να εργάζονται σε διάφορες κρατικές υπηρεσίες.

Πολλά από τα κτήρια σήμερα στεγάζουν διάφορες υπηρεσίες. Έχω κάνει προτάσεις να αξιοποιηθεί ένα μέρος από τον αυλόγυρο, στη βόρεια πλευρά, ως μουσείο γεωργικών μηχανημάτων και εργαλείων, παλιάς τεχνολογίας. Αφού έλαβα αρκετές υποσχέσεις, το θέμα έμεινε εκεί. Όπως έμεινε απροστάτευτο και το μοναδικό απομεινάρι, το βενζινάροτρο το οποίο έκανε καλλιεργήσιμη τη γη στον θρυλικό Βάλτο των Γιαννιτσών.

Μηχανοκαλλιεργητές ονόμαζαν τους εργαζόμενους στην Υ.Ε.Β. Ήταν οι άνθρωποι που έδωσαν τη ζωή τους για να βελτιώσουν την καλλιεργήσιμη γη και να παραδοθεί πιο αποδοτική στους αγρότες. Είναι αυτοί που τους καθοδήγησαν και εκπαίδευσαν σε μηχανοκίνητα μέσα. Είναι οι άνθρωποι που άνοιξαν δρόμους σε δύσβατα σημεία σ' ολόκληρη την Ελλάδα.

*Ενθύμιο από ένα ζω-
ντανό οργανισμό που
έδωσε μάχες να βελτι-
ώσει αυτόν τον τόπο,
να τον κάνει γόνιμο
και προπαντός υγιή.*

*Μηχανοκίνητα ερπυ-
στριοφόρα και προσω-
πικό της Υ.Ε.Β, υπο-
δέχονται τον Βασιλιά
Παύλο.*

Τα πρώτα τρακτέρ, ήρθαν στην Ελλάδα, στην δεκαετία 1920. Μ' αυτά όργωσαν τον θρυλικό "Βάλτο" Γιαννιτσών. Ένα από τα τρία, βρίσκεται σήμερα στην αυλή της πρώην Υ.Ε.Β. Χειριστής ήταν ο Χριστόδουλος Χριστοδούλου.

Το BENZINAPOTPO STOCK. Ένα απομεινάρι απ' αυτά που είχαν καλλιεργήσει το Βάλτο Γιαννιτσών. Η ταμπέλα του γράφει: Εισήχθη στην Ελλάδα το 1920. Βρίσκεται μπροστά στο χώρο της πρώην Υ.Ε.Β.

Μετά την κατοχή ήρθαν τα πρώτα λαστιχοφόρα τρακτέρ της Μηχανικής Καλλιέργειας. Μ' αυτά όργωναν τη γη πιο βαθιά, και την έκαναν παραγωγικότερη. Σήμερα υπάρχουν στον τόπο μας τρακτέρ FAR - MAR.

ΙΓ. Γιατροί και ιατρική στο Ρουμλούκι από τις αρχές του 20ου αιώνα

Η Πολύχρονη ενασχόλησή μου με λαογραφικά θέματα της περιοχής μας με έχει οδηγήσει να καταπιαστώ και με το μεγάλο κεφάλαιο της υγείας και της ιατρικής περιθαλψης σε παλιότερες εποχές. Ένα θέμα που, απ' όσο ξέρω, ελάχιστες φορές το έχουμε αγγίξει.

Όχι πως σκοπεύω να καταθέσω εδώ καμιά σπουδαία ιατρική έρευνα με όρους επιστημονικούς, με στατιστικές και βιβλιογραφίες. Μια απλή αναφορά θα κάμω σε όσους, αφού έδωσαν τον όρκο του Ιπποκράτη, ύστερα πέρασαν για λίγο ή εγκαταστάθηκαν για πάντα στην πόλη μας ή σε όσους γεννήθηκαν εδώ και υπηρέτησαν τη γεννέθλια γη τους. Η αναφορά είναι βασισμένη σε προσωπικές εμπειρίες, σε γραπτές πηγές, σε υλικό που συγκέντρωσα από ηλικιωμένους, σε λίγες αλλά χρήσιμες πληροφορίες που πήρα από το παλιό αρχείο του Δήμου μας μετά το 1928 και κυρίως σε στοιχεία που είχε την καλοσύνη να θέσει υπόψη μου ο συντοπίτης μας παιδίατρος, ο Ρουμλουκιώτης και Γιδιώτης Χρήστος Οικονομόπουλος, στον οποίο θα αναφερθώ και στη συνέχεια. Θέλω όμως από τη θέση αυτή να του εκφράσω το μεγάλο μου σεβασμό και την απεριόριστη εκτίμησή μου. Υπήρξε από τους πρώτους εντόπιους γιατρούς και οι υπηρεσίες που πρόσφερε σε όλη την περιοχή είναι ανεκτίμητες. Δεν είναι υπερβολή αν πω, πως πολλοί από τις και τους σημερινούς πενήντάρηδες οφείλουν τη ζωή τους σ' εκείνον το γλυκύτατο άνθρωπο, που ποτέ δεν έβαλε ως προτεραιότητα του λειτουργημάτων του το οικονομικό κέρδος. Αν κανείς έκαμνε μια έρευνα ανάμεσα στους παλιούς Γιδιώτες θα μάθαινε πολλά και ενδιαφέροντα, όχι μόνο για την επιστημοσύνη και την ευσυνειδησία του, αλλά και για την παροιμιώδη αφιλοχρηματία του. Και όλα αυτά σε εποχές φοβερής ανέχειας, τότε που μια μάνα μη διαθέτοντας τα χρήματα για την ιατρική βίζιτα, μπορούσε να μην πάει το παιδί της στο γιατρό και να περιοριστεί σε πρακτικά γιατροσόφια, με συνέπειες ίσως τραγικές για την υγεία και τη ζωή του.

Είναι γνωστό ότι τα εδαφολογικά δεδομένα του κάμπου (τα έλη του Βάλτου και άλλα λιμνάζοντα νερά, τα ποτάμια που πλημμύριζαν κάθε χειμώνα), οι κλιματολογικές συνθήκες που επικρατούσαν, σε συνδυασμό με τα ιστορικά γεγονότα, την οικονομική και γενικότερη κοινωνική πραγματικότητα, δημιουργούσαν ένα περιβάλλον πολύ επιβαρυντικό για την υγεία. Υπήρχαν μια σειρά από αρρώστιες που αποτελούσαν μόνιμες μαστιγές. Ανάμεσά τους η ελονοσία, γνωστή ως «θερμασιά», η αδενοπάθεια, η φυματίωση, που ξεκλήριζαν ολόκληρες οικογένειες, πριν ακόμα εμφανιστούν τα σωτήρια αντιβιοτικά, με πρώτη την περίφημη πενικιλίνη. Το ιδιαίτερα υγρό κλίμα ευνοούσε τις βρογχίτιδες, την πνευμονία, τις πλευρίτιδες, «υγρά και ξηρά», που οι γονείς μας προσπαθούσαν να αντιμετωπίσουν με γιατροσόφια, με κεραμίδες και πίτυρα ζεστά, με καταπλάσματα, τις γνωστές «πυργιές» από σαπούνη, τσίπουρο ή ούζο και στομπισμένο σιναπόσπορο, με βεντούζες απλές και «κοφτές». Και να ήταν μόνο αυτές; Ασθένειες που σήμερα τις ακούμε σπάνια έως καθόλου, τότε αποτελούσαν πολύ συνηθισμένη αιτία θανάτου. Ανάμεσά τους, ο τύφος και ο παράτυφος, ο εξανθηματικός πυρετός η αιματουρία των παιδιών, ο κοκκίτης, οι γαστρεντερίτιδες από χαλασμένα τρόφιμα, ο τέτανος και η λύσσα. Χώρια η γενική καχεξία που οφειλόταν στην κακή διατροφή, ιδιαίτερα τη δεκαετία του σαράντα με τους συνεχείς πολέμους. Ας μην ξεχνούμε πως η παιδική θνησιμότητα άγγιζε το 40%, γεγονός που ανάγκαζε τους συγγενείς και φίλους να εύχονται στα νιόπαντρα ζευγάρια να κάνουν πολλά παιδιά, ώστε να πάρει ο θεός ένα δυο, αν χρειαστεί, και να τους μείνουν κι αυτούς μερικά!

Αυτή ήταν, με κάθε συντομία περίπου, η εικόνα γύρω από την υγεία στο Ρουμλούκι και αυτήν

κλίθηκαν να υπηρετήσουν διάφοροι γιατροί, κυρίως ξένοι, αλλά και κάποιοι- ελάχιστοι για την ακρίβεια- εντόπιοι.

Όσο μας επιτρέπουν οι πηγές μας και οι πληροφορίες που συγκεντρώσαμε από αυτές, θα προσπαθήσουμε να μνημονεύσουμε αυτούς τους γιατρούς που πέρασαν από την πόλη και την περιοχή της και αγωνίστηκαν, με τα φτωχά μέσα που είχαν στη διάθεσή τους να ασκήσουν το ανθρωπιστικό τους έργο, σώζοντας ζωές.

Σίγουρα ο κατάλογος δεν θα είναι πλήρης. Είναι φυσικό ότι θα γίνουν παραλήψεις. Να δηλώσω όμως ακόμα μια φορά ότι δεν θα είναι σκόπιμες. Θα οφείλονται αποκλειστικά σε έλλειψη πληροφόρησης.

Τα πρώτα στοιχεία, τα σχετικά με το θέμα θα τα δανειστούμε από το βιβλίο του Βεροιώτη γιατρού Σταύρου Πολυζωΐδη, που κυκλοφόρησε σχετικά πρόσφατα, το 2002 (*Η Ιατρική στη Βέροια, έκδοση του Ιατρικού Συλλόγου της πόλης*). Στην ενδεχόμενη απορία για το ποια σχέση είχαν οι γιατροί της Βέροιας με το Γιδά και τα περίχωρα, να πούμε πως για μεγάλο διάστημα στην πόλη μας ή καλύτερα στο παλιό χωριό δεν υπήρχε γιατρός. Σε εξαιρετικές ανάγκες και όσοι είχαν το κολάι τους κατέφευγαν στους γιατρούς της Βέροιας. Έτσι, όταν αναφερόμαστε στους τελευταίους, καλύπτουμε ουσιαστικά και το δικό μας χώρο.

Από τον κ. Πολυζωΐδη, λοιπόν, μαθαίνουμε πως η πρώτη Ιατρική Σχολή ιδρύθηκε στην Αθήνα λίγα χρόνια μετά την απελευθέρωση, το 1837. Από αυτήν αρχίζουν να αποφοιτούν οι γιατροί, που με τον καιρό θα διασκορπιστούν σε όλα τα αστικά κέντρα, τα μεγαλύτερα πρώτα και τα μικρότερα στη συνέχεια, τόσο στην ελεύθερη τότε Ελλάδα, όσο και στις υπόδουλες ακόμα περιοχές.

Ένας από αυτούς ήταν ο Στέργιος Μάρκος, γεννημένος το 1835. Ανθρωπος δραστήριος και δυναμικός, παράλληλα με την ιατρική, ασχολήθηκε με την πολιτική και διετέλεσε Δήμαρχος Βέροιας (1922-1928). Δικό του δημιούργημα υπήρξε όμως και το εντυπωσιακό κτήριο στο οποίο στεγάζεται σήμερα το Βυζαντινό Μουσείο της Βέροιας. Μόνο που ο αρχικός του προορισμός ήταν άλλος. Ήταν αλευρόμυλος, που λειτουργούσε με τη δύναμη του νερού. Χτύστηκε στις αρχές του περασμένου αιώνα και έμεινε γνωστός ως Μύλος του Μάρκου.

Γνωστοί επίσης γιατροί της Βέροιας, που κάλυπταν όμως, όπως είπαμε παραπάνω και όλη την περιοχή, ορεινή και πεδινή, ήταν ο Αντώνιος Τσούπελης (1855-1936), ο Νικόλαος Αντωνιάδης, ο Αντώνιος Σμυρλής.

Σπουδαία μορφή υπήρξε ο Εμμανουήλ Βελτσιδής. Πτυχιούχος της Ιατρικής Σχολής Αθηνών από το 1905, άσκησε την ειδικότητα του παθολόγου για σαράντα χρόνια. Η αρχή της σταδιοδρομίας του συμπίπτει με την κορύφωση του Μακεδονικού Αγώνα, στον οποίο δίνει το δικό του αγωνιστικό παρόν, με δράση πέραν της Βέροιας και στις περιοχές Σελίου και Βάλτου

Περιοριζόμενοι αποκλειστικά στο Γιδά, θα πρέπει να στηριχτούμε αρχικά σε όσα διέσωσε η προφορική παράδοση, σχετικά με το θέμα. Αρχικά, λοιπόν, γίνεται λόγος για πρακτικούς γιατρούς, γι' αυτούς που είναι γνωστοί και ως τσαρλατάνοι ή κομπογιανήτες. Είναι γνωστό ότι οι αυτόκλητοι αυτοί «γιατροί», που δυστυχώς δεν λείπουν ούτε και στην εποχή μας, κάλυπταν όλο το φάσμα της ιατρικής. Έκαναν διαγνώσεις, χορηγούσαν φάρμακα, έκαναν μικροεπεμβάσεις, αποκαθιστούσαν σπασμένα κόκαλα. Ασκούσαν ακόμα οδοντοϊατρική, κάμνοντας εξαγωγές δοντιών.

Το πρώτο όνομα, μάλλον επίθετο γιατρού που μας κάμνει γνωστό η προφορική παράδοση είναι του Αμοντζόγλου. Τον συναντούμε αργότερα στο χωριό Κορυφή, μαζί με τον Ελματζόγλου, γιατρό του Εποικισμού για τις σαράντα περίπου οικογένειες προσφύγων του Γιδά και με το Νικόλαο Πασχαλίδη, υπεύθυνο για την ευρύτερη περιοχή.

Ο γιατρός όμως που θα συνδέσει πολύ στενά το όνομά του με το Γιδά και τα υπόλοιπα καμπαχώρια είναι ο Ηπειρώτης Δημήτριος Βετσόπουλος, στον οποίο έχουμε ήδη αναφερθεί. Να προσθέσουμε εδώ ότι σπούδασε στη Γαλλία και στη διάρκεια του πρώτου παγκόσμιου πολέμου

υπηρετήσε στις τάξεις του γαλλικού στρατού, όπου γνώρισε και την πρώτη του γυναίκα, μια Γαλλίδα νοσοκόμα.

Τόσο ο Δ. Βετσόπουλος όσο και άλλοι γιατροί και όχι μόνο, συχνά εφάρμοζαν για την αμοιβή τους τη μέθοδο του κοντότου. Το κοντότο ήταν μια προφορική συμφωνία μεταξύ του γιατρού ή άλλου επαγγελματία με τον νοικοκύρη, ότι ο τελευταίος θα κατέβαλε στον πρώτο ένα ποσόν γεννήματος, ας πούμε ογδόντα ή εκατό οκάδες σιτάρι το χρόνο και θα δεχόταν χωρίς άλλη επιβάρυνση για το διάστημα αυτό τις υπηρεσίες του γιατρού. Το τίμημα εισπράττονταν μετά τα αλώνια.

Φαίνεται πως ο Δ. Βετσόπουλος σε κάποια φάση εργάστηκε και με κάποιου είδους σύμβαση, ως κοινοτικός γιατρός. Έχω στο αρχείο μου μια τέτοια σύμβαση, σύμφωνα με την οποία, με εντολή της Γενικής Διοίκησης Μακεδονίας ορίζεται ως κοινοτικός γιατρός του Γιδά, με μισθό 8.000 δραχ. ετησίως και με την υποχρέωση να καλύπτει όλους τους κατοίκους της Κοινότητας.

Στη δεκαετία του 1920 εμφανίζεται ένας ακόμα γιατρός, ο Ματόπουλος, του οποίου δεν βρήκα το βαφτιστικό. Είναι πτυχιούχος της Ιατρικής Σχολής της Κωνσταντινουπόλεως και παράλληλα με την ιατρική ασχολείται με την εμπορία φαρμάκων στην περιοχή Ημαθίας.

Το γιατρό, στον οποίο θα αναφερθώ παρακάτω τον γνώρισα ο ίδιος, όπως τον γνώρισαν και τον θυμούνται με βαθιά ευγνωμοσύνη πολλοί ηλικιωμένοι κάτοικοι των χωριών δυτικά του Γιδά. Το όνομά του Νικόλαος Σιούρδας. Γεννήθηκε το 1903 και σπούδασε την ιατρική στην αντίστοιχη σχολή της Αθήνας. Ευτυχώς, σώζεται ακόμα σήμερα το δίπατο σπίτι-ιατρείο του στην Επισκοπή Βεροίας, όπου ασκούσε με ιεραποστολικό ζήλο το λειτούργημά του. Ήταν και αυτός παθολόγος, αλλά οι ανάγκες τον υποχρέωναν να καταπιάνεται με κάθε είδους πάθηση που βασάνιζε τους ανυπεράσπιστους πελάτες του.

Όλοι είχαν να λένε για το αστήρευτο χιούμορ του με το οποίο δεχόταν τους αρρώστους και την αισιοδοξία και το κουράγιο που τους μετέδιδε. Παρά τις σπουδές του, δεν έπαψε ποτέ να χρησιμοποιεί το ρουμλουκιώτικο ιδίωμα, γεγονός που τον έκανε ακόμα πιο οικείο και συμπαθή στους εντόπιους πελάτες του.

Τον θυμούμαι να επισκέπτεται το χειμώνα το χωριό μου, όπως και τα άλλα γύρω χωριά, καβάλα σε ένα «αλτσέθ'κου» άλογο, έχοντας κρεμασμένη στη σέλα του μια μεγάλη δερμάτινη τσάντα, όπου φύλαγε τα λίγα ιατρικά εργαλεία: Το απαραίτητο στηθοσκόπιο, έναν σπιρτολόγο στον οποίο έβραζε κάθε φορά για απολύμανση τη μοναδική σύριγγα με τη βελόνα της. Ως δοχείο βρασμού χρησιμοποιούσε ένα μεταλλικό ανοξειδωτο σκεύος, που έμοιαζε περισσότερο με ταμπακιέρα του παλιού καιρού. Μερικά φναλίδια με σουλφαμίδες, με χαπάκια κινίνου, με λίγο ιώδιο και οξυζενέ, λίγες ενέσεις καμφοράς, κανένα αντίδοτο για δαγκώματα από φίδια, φαινόμενο πολύ συνηθισμένο την εποχή εκείνη. Και για να κλείσω τις αναμνήσεις μου από τον πραγματικά γελαστό γιατρό Ν. Σιούρδα, να πω, πως τους καλοκαιρινούς μήνες άφηνε το άλογο στην ησυχία του και καβαλούσε τη μοτοσικλέττα του. Ήταν ένας τολμηρός νεοτερισμός, που ξεσήκωνε εμάς τα παιδιά, στα μάτια των οποίων ένα τέτοιο όχημα έμοιαζε σαν κάτι το εξωγήινο. Μόλις ακούγαμε το θόρυβό της τρέχαμε να τον συναντήσουμε, τον πέρναμε από πίσω, τυλιγμένοι στο σύνεφο σκόνης που άφηναν οι τροχοί και όταν την έσβηνε για να μπει στο σπίτι του αρρώστου, την περιτρυγυρίζαμε, μυρίζαμε με ευχαρίστηση την άγνωστη ως τότε μυρουδιά των καυσαερίων, αγγίζαμε με δέος το τιμόνι και φανταζόμασταν τον εαυτό μας καθισμένο στη φαρδιά σέλα της να τρέχει σαν αστραπή πάνω στην άσφαλο!

Το 1935 έρχεται και εγκαθίσταται στο Γιδά ο Βεροιώτης γιατρός Γεώργιος Εμμ. Βελτσίδης. Χτίζει την οικοδομή στη γωνία Ε. Βενιζέλου - Δημ. Βετσόπουλου, που αποτελεί κατοικία, αλλά και ιατρείο. Το δώροφο αυτό κτήριο θα επιτάξουν οι κατοχικές γερμανικές αρχές και εκεί θα διαδραματιστούν τα γεγονότα του Συλλαλητηρίου της 23.03.1944, που προαναφέραμε.

Στα έγγραφα του κοινοτικού-δημοτικού αρχείου συναντώ το 1938 το όνομα του γιατρού

Ιωάννη Ολυμπίτη, με άγνωστα σε μένα τα υπόλοιπα στοιχεία του. Την υπογραφή του φέρουν διάφορες βεβαιώσεις θανάτου. Σε μια από αυτές διαβάζουμε:

«Ο υπογεγραμμένος Ιωάννης Ολυμπίτης, κάτοικος Γιδά βεβαιώνω ότι ο Ιωάννης Κων. Ματόπουλος, κάτοικος Σχοινά, ετών δύο (2), απεβίωσε την 4ην ώρα της 16ης Ιανουαρίου 1938 εκ φυματιώδους μηνιγγίτιδος. Εν Γιδά, τη 16η Ιανουαρίου 1938. Βεβαιών ιατρός, Ιωάννης Ολυμπίτης»

Μια γυναίκα είναι η επόμενη εκπρόσωπος του ιατρικού επαγγέλματος, που θα έρθει επίσης από τη Βέροια, θα εγκατασταθεί στην πόλη μας και θα αναπτύξει πολυσχεδή κοινωνική δράση. Πρόκειται για τη Μαρία Καραλή. Προέρχεται από ευκατάστατη οικογένεια, έκανε σπουδές στην Αυστρία, γεγονός που από μόνο του έχει ξεχωριστή βαρύτητα, αν σκεφτεί κανείς πόση τόλμη χρειαζόταν την εποχή εκείνη για να ξενιτευτεί μια κοπέλα, όχι στο διπλανό χωριό ή στην κοντινότερη πόλη, αλλά σε μια ευρωπαϊκή χώρα.

Η Μαρία Καραλή, από τη στιγμή που επέλεξε την πόλη μας, εργάστηκε με αυταπάρνηση, με αυτοθυσία, ερχόμενη καθημερινά αντιμέτωπη με τις φοβερές μαστιγες που θέριζαν τις ζωές μικρών και μεγάλων. Όταν διαπίστωσε ότι ο τομέας στον οποίο υπήρχε πλήρης έλλειψη φροντίδας ήταν εκείνος της γυναίκας, της μητρότητας, δεν δίστασε να αλλάξει ειδικότητα, να κάνει συμπληρωματικές σπουδές και να γίνει γυναικολόγος.

Ο προσεχτικός αναγνώστης όμως, που θα είχε την υπομονή να περάσει τη ματιά του πάνω από τους πίνακες των δημοτικών συμβουλίων που δημοσιεύθηκαν παραπάνω, θα ανακαλύψει, ανάμεσα στα ανδροκρατούμενα αυτά συμβούλια ένα μόνο γυναικείο όνομα, εκείνο της Μαρίας Καραλή.

Ως γερμανομαθής όμως θα προσφέρει τις υπηρεσίες της στους συντοπίτες της και στην περίοδο της γερμανικής Κατοχής, με αποκορύφωση της ευργετικής της δράσης στο ιστορικό Συλλαλητήριο, στο οποίο συνεχώς επανερχόμαστε, μια και σε παρόμοιες κρίσιμες και ιστορικές στιγμές ζυγίζεται το ήθος του κάθε ανθρώπου. Προσωπικά, και λόγο ηλικίας, αλλά και διότι ζούσα εκτός Γιδά δεν γνώρισα, τουλάχιστον στις δόξες της τη γιατρό Καραλή. Γνώρισα όμως ένα άλλο παρακλάδι της σπουδαίας αυτής οικογένειας, τη δασκάλα Πολυξένη Καραλή, αδελφής της γιατρού, η οποία δίδαξε τα δύσκολα χρόνια του εμφυλίου στο δημοτικό σχολείο του χωριού μου.

Μια όμως και αναφερθήκαμε στον τομέα της προστασίας της μητρότητας, οφείλουμε να μνημονεύσουμε και μια άλλη γυναικεία μορφή, η οποία μάλιστα προηγήθηκε της γιατρού Μ. Καραλή. Πρόκειται για την επιστήμονα μαία Τσακαγιάννη, απόφοιτη της Σχολής Μαιών, της οποίας η παρουσία στο Γιδά από το 1930, έρχεται όχι να ακυρώσει, αλλά τέλος πάντων να περιορίσει την κυριαρχία της απλής, πρακτικής μαμής, που για αιώνες είχε το προνόμιο και την ευθύνη να βοηθάει τις επίτοκες να φέρνουν στον κόσμο τα παιδιά τους. Είχαν, βέβαια, οι σεβάσμιες, κατά κανόνα, εκείνες γερόντισσες τη συσσωρευμένη εμπειρία του μακρινού παρελθόντος, δεν ήταν όμως απαλλαγμένες από τη βαθιά άγνοια βασικών κανόνων υγιεινής. Γιατί ήταν προϊόν άγνοιας, όταν παραδείγματος χάριν ο αφαλός, ο ομφάλιος λώρος, που γράφουν τα βιβλία, κοβόταν με το «κουρουψάλ'δου», με το ψαλίδι δηλαδή που χρησιμοποιούνταν για το κούρεμα των προβάτων!

Ως τώρα έγινε λόγος για γιατρούς της γενικής ιατρικής, της παθολογίας κυρίως, με εξαίρεση φωτεινή τις δυο γυναίκες, που προσπάθησαν να καλύψουν τις ανάγκες του φύλου τους. Να όμως, που μέσα στην Κατοχή εμφανίζεται στο σκλαβωμένο Γιδά ένας νησιώτης, ένας Δωδεκανήσιος. Πρόκειται για τον πρώτο οδοντογιατρό στην πόλη μας, το Χαρίτωνα Φασάκη.

Ως τότε με δυο τρόπους οι Γιδιώτες και οι λοιποί Ρουμλουκιώτες αντιμετώπιζαν τα συνήθως πολύ οδυνηρά προβλήματα των δοντιών. Ο πρώτος ήταν να καταφεύγουν σε κάποιο οδοντίατρο της Βέροιας. Ο δεύτερος, ο πιο συνηθισμένος, ο παραδοσιακός και προφανώς οικονομικότερος ήταν να επισκέπτονται τους πρακτικούς του είδους. Είναι πραγματικά ανατριχιαστικές

οι ιστορίες που αφηγούνται οι πολύ γεροντότεροι για τις μεθόδους που ακολουθούσαν εκείνοι οι «γιατροί». Άλλες φορές χρησιμοποιούσαν το λεγόμενο «λαγοτσίμπιδο», ένα είδος ειδικής τανάλιας και άλλες πάλι έδεναν το δόντι με μια γερή κλωστή, την άλλη άκρη την έδεναν στο χερούλι της θήρας και ύστερα δίνοντας μια γερή κλωτσιά στην πόρτα αποσπούσαν το χαλασμένο και πονεμένο δόντι. Εννοείται πως συχνά η προσπάθεια επαναλαμβανόταν για δεύτερη και τρίτη φορά, όταν ας πούμε, κοβόταν το σκοινί ή το σκυλόδοντο, ο τραπεζίτης είχε βαθιές ρίζες.

Το κάθε χωριό είχε τους δικούς του «οδοντογιατρούς». Η φήμη μερικών όμως ξεπερνούσε τα όρια του χωριού τους και απλωνόταν και στα γύρω χωριά. Στην κατηγορία αυτή ανήκε ένας Γιδιώτης, ο μπαρμπα-Τζιόλας, «το Παρναμούδ'» και ο Μανώλης Παπαϊωάννου ή Κατσιάμπας από την Ξεχασμένη, γνωστός ιδιαίτερα για τις μεγάλες παλάμες, με τις οποίες καμιά φορά προκαλούσε και «αναισθησία» στον άρρωστο δίνοντάς του ένα γενναίο χαστούκι στο πονεμένο μάγουλο!

Φυσικά με σκοινάκι αφαιρούνταν και τα πρώτα δοντάκια των μικρών παιδιών από τις μανάδες ή άλλα συγγενικά πρόσωπα. Στην περίπτωση αυτή το παιδί έριχνε το βγαλμένο δόντι στα κεραμίδια λέγοντας τη φράση:

- Πάρι (ή να) κουκαλένιου, δώ'μ'σιδιρένιου

Ήδη στην αρχή της ενότητας αυτής κάναμε λόγο για τον πρώτο εντόπιο γιατρό της πόλης μας, το Χρήστο Οικονομόπουλο, που τώρα ζει στη Θεσσαλονίκη, δεν παύει όμως να παρακολουθεί και να ενδιαφέρεται για τη γενέθλια πόλη του.

Δίπλα του πρέπει να τοποθετήσουμε και έναν άλλο αθόρυβο εργάτη για την υγεία, το γιατρό Μιχάλη Ματόπουλο από το Καμποχώρι, την παλιά Τριχοβίστα, που έφυγε όμως σχετικά νέος.

Πριν ολοκληρώσω την αναφορά μου στους γιατρούς της πόλης μας, θεωρώ σκόπιμο να αναφέρω ένα γεγονός, που αποτελεί σημαντικό σταθμό στην περίθαλψη των συμπολιτών μας. Το 1955- 56 ιδρύεται στην πόλη μας παράρτημα του ΙΚΑ. Ασφαλισμένοι του άνθρωποι του σκληρού μόχθου, για την εποχή εκείνη, οι οικοδόμοι, οι φορτοεκφορτωτές, όπως βάφτισαν στα νεοελληνικά τους χαμάληδες, αλλά και κάποιοι υπάλληλοι, όπως εκείνοι της Ένωσης Γεωργικών Συναιτηρισμών και του ΣΕΚ-ΟΣΕ.

Μετά το τέλος του εμφυλίου αρχίζει σιγά, αλλά σταθερά να βελτιώνεται το οικονομικό και το γενικό βιοτικό επίπεδο σε όλη τη χώρα και φυσικά και στην περιοχή μας. Οι άνθρωποι έχουν την πολυτέλεια να δαπανούν πέραν των άλλων και κάτι περισσότερο για την υγεία τους. Η μονοκρατορία του ενός γιατρού, που με μοναδικό όπλο τα ακουστικά πασχίζει να κατατροπώσει τους αόρατους μικροοργανισμούς, αρχίζει να κλονίζεται. Για τον προσδιορισμό της πάθησης και τη φαρμακευτική αγωγή που πρέπει να δοθεί στον άρρωστο απαιτούνται πιο εξειδικευμένες εξετάσεις. Αυτές όμως μπορεί να τις κάνει ο αρμόδιος επιστήμονας. Ένας τέτοιος γιατρός ειδικότητας είναι ο Ιωάννης Χασάπης, μικροβιολόγος, που έρχεται στην πόλη μας, ανοίγει το μικροβιολογικό εργαστήριό του και μένει ως το τέλος της ζωής του.

Το 1960, ένας νέος θεσμός προστίθεται στον τομέα της ιατρικής κάλυψης των πολιτών όλης της χώρας. Είναι ο Κοινοτικός Γιατρός. Τώρα και οι αδύναμοι οικονομικά και οι άποροι αποκτούν αδάπανη ιατρική κάλυψη.

Την περίοδο αυτή αρχίζουν να εφαρμόζονται και τα σωτήρια προγράμματα όχι απλώς καταπολέμησης, αλλά εκρίζωσης της φοβερής ελονοσίας. Μπορεί να είχε αποξηρανθεί το μεγάλο έλος του Βάλτου, εστίες όμως υπήρχαν ακόμα άπειρες και τα μολυσμένα κουνούπια συνέχιζαν το καταστροφικό τους έργο. Ευτυχώς, τα αποτελέσματα υπήρξαν πολύ θετικά. Πράγματι η καταραμένη αρρώστια, που άνοιγε το δρόμο και για μια σειρά ακόμα άλλες παθήσεις, με μοιραίες συνέπειες για την υγεία και την ίδια τη ζωή, σε λίγο χρόνο έγινε παρελθόν.

Δυο χρόνια αργότερα, το 1962 τα πράγματα προχωρούν με πιο τολμηρά βήματα. Στο χθεσινό χωριό του κανενός ή του ενός γιατρού τώρα κτίζεται μια ολόκληρη κλινική, με δυνατότητες

χειρουργικών επεμβάσεων. Ιδρυτής ο χειρουργός Δ. Μπουράτσης.

Κλινικές θα ιδρύσουν λίγο αργότερα και δυο ακόμα γιατροί. Ο Νίκος Βουλτσινός, γυναικολόγος και ο Απόστολος Ευθυμιάδης, καρδιολόγος, σήμερα καθηγητής στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο. Οι ανακατατάξεις που θα γίνουν, με το Εθνικό Σύστημα Υγείας, με την ίδρυση των Κέντρων Υγείας, κέντρων σωτήριων για την ύπαιθρο, θα οδηγήσει στο κλείσιμο των κλινικών. Από την περίοδο αυτή και μετά, παρά την επέκταση των ασφαλιστικών καλύψεων ή ίσως και χάριν αυτών, ο αριθμός των γιατρών, των ειδικοτήτων, των εργαστηρίων θα αυξηθούν θεαματικά στην πόλη μας και θα καλύψουν σχεδόν όλες τις περιπτώσεις των παθήσεων, σωματικών και ψυχικών. Χώρια ότι διαθέτουμε ένα Κέντρο Υγείας, ένα μικρό νοσοκομείο, στο οποίο μπορούμε να προσφεύγουμε ολόκληρο το εικοσιτετράωρο. Αν εξαιρέσει κανείς τους προσωρινούς, που έρχονται για λίγο και φεύγουν, οι παλιοί, οι μόνιμοι γιατροί αξίζουν κάθε έπαινο για το έργο που προσφέρουν αγόγγιστα, παρά τις ενδεχόμενες ελλείψεις και αδυναμίες που παρουσιάζει το όλο σύστημα.

Νομίζω, ότι εμείς οι κάτοικοι των μικρών αστικών κέντρων έχουμε ένα μεγάλο προνόμιο. Οι γιατροί μας δεν είναι οι άγνωστοι, οι ανώνυμοι, αυτοί που τους αντικρύζουμε ασπροφορέμενους την ώρα της εξέτασης. Για μας είναι οι συμπολίτες μας, τους συναντούμε στο δρόμο, στα κοινωνικά γεγονότα, στην καθημερινότητά μας. Αποκτούμε μαζί τους την οικειότητα, τη ζεστασιά, την εμπιστοσύνη που πρέπει να υπάρχει ανάμεσα στο γιατρό και στον άρρωστο. Το μαρτύριο αρχίζει μόνο από τη στιγμή που πρέπει να επισκεφτούμε εκείνα τα μεγαθήρια, τα βασιλεία των ράντζων σε Πρωτεύουσες και Συμπρωτεύουσες.

Παραθέτω στη συνέχεια μερικές ετικέτες από φαρμακευτικά σκευάσματα άλλων εποχών, η ανάγνωση των οποίων επιτρέπει και σε μας τους ανίδεους να σχηματίσουμε μια, αμυδρή έστω, ιδέα για τα όπλα που έθεσε η επιστήμη στα χέρια των γιατρών για την αποτελεσματικότερη καταπολέμηση των ποικίλων παθήσεων.

M T B 51 - PANPEPTAL

CONTRAKLIMAN - REORGANIN - INTELAN
TETRACICLINA "SPA,, Capsules & Drops

SPAMICETINA Capsules & Drops

HYPOTEX - FURONITRAN

POVAN Ampoules & Tablettes

NOVADRAL: Liquide - Dragées - Ampoules

SEPSIMICINA: Capsules 400 mg.
Injectable 250 & 500 mg.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΙΑΤΡΟΣ

ΓΕΝΙΚΗ ΙΑΤΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 54

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

TETRACICLINA "SPA,"

(HCl Tetracycline)

Καψούλες τών 250 mg & Σταγόνες

SPAMICETINA

(CHLORAMPHENICOL)

Καψούλες τών 250 mg & Σιρόπιον τών 60 gr

SPACYL

Compr. 100.000 U.I.

» 300.000 U.I.

Σιρόπιον τών 50 gr.

SEPSIMIGINA

Καψούλες 400 mg

Ένεσιμον 250 mg

» 500 mg

INTELAN

VITAMINE B 12 τών 1000 γ'

REORGANINΨυχική
και Σωματική Έρεμία
Dragées**MTB 51**Έλκη Στομάχου
και Δωδεκαδακτύλου,
Έρπης Ζωστήρ**PANPERTAL**

Δυσπεψία πάσης φύσεως

CONTRAKLIMAN

Κλημακτηρικά Ένοχλήματα

PENILMYCIN

500.000 U. I. + 0,25

1.000.000 U. I. + 0,50

HYPOTEX

Σταθερά και Παρατεταμένη ύπτασική Ένέργεια

FURONITRAN

ΙΣΧΥΡΟΝ ΜΙΚΡΟΒΙΟΚΤΟΝΟΝ

Έπί λοιμώξεων του ούροκοιτητικού συστήματος

POVAN

Βιταμίνες B1 B6 B12

σε Ampoules & Tablettes

Ματόπουλος Μιχάλης, Γιατρός Παθολόγος,
1935 - 1997

Οικονομόπουλος Α. Χρήστος, Παιδίατρος.

ΙΓ.1. Ιατρεία- Φαρμακεία στο Γιδά

Είναι γνωστό πως από τα πολύ παλιά χρόνια ο άνθρωπος αναζητούσε τρόπους και μέσα για να θεραπεύει τις αρρώστιες, να τις προλαβαίνει, να κλείνει τις πληγές, να αντιμετωπίζει ακόμα και τις ψυχικές παθήσεις. Καμιά φορά μάλιστα, όταν η φαντασία μερικών έπαιρνε τον ανήφορο, γύρευαν να βρουν και λίγο πολύ παράξενα ή αδύνατα φαρμακευτικά μέσα. Τα σερνικοβότανα για ν' αποκτούν αρσενικά παιδιά, πάντοτε περιζήτητα για τα έργα της ειρήνης και του πολέμου, μαγικά φίλτρα για να μεταστρέφουν γνώμες άλλων, δυναμωτικά μαντζούνια για κρυφές επιθυμίες και το κυριότερο απ' όλα, εκείνο το περίφημο αθάνατο νερό.

Το πρώτο φαρμακείο στην Αλεξάνδρεια. Διακρίνεται η κ. Ειρήνη Μπαμπίνα και ο Μικροβιολόγος Ιωαν. Κασάπης.

Άνθη, φύλλα, καρποί, φλούδες, ρίζες, πέταλα και κάλυκες φυτών και δέντρων, αλλά και προϊόντα ζωικής προέλευσης αποτελούσαν τις πρώτες ύλες με τις οποίες οι «ειδικοί» παρασκεύαζαν τις ουσίες, τις αλοιφές, τα καταπότια, με τα οποία επιχειρούσαν να επιτύχουν το σκοπό τους. Άλλοτε ήταν καλής πίστης άνθρωποι και τα επιχειρούσαν όλα με σκοπό να θεραπεύσουν μια συγκεκριμένη αρρώστια ή να βοηθήσουν απλώς έναν άνθρωπο, όχι σπάνια όμως ήταν στυγνοί έμποροι, με εμπόρευμα την ελπίδα του πάσχοντα, την προσδοκία του άλλου, που καρτερούσε το ακατόρθωτο, γιατί είχε πιστέψει ότι θα του το εξασφάλιζαν, συνήθως με ανταλλάγματα οικονομικής ή άλλης φύσεως, σοβαρά.

Στη φάση αυτή, κατά κανόνα, συλλέκτης των υλικών, παρασκευαστής των σκευασμάτων, και έμπορος ήταν το ίδιο πρόσωπο. Πέραν όμως από αυτούς τους επαγγελματίες, υπήρχε και η άλλη κατηγορία των απλών, των καθημερινών ανθρώπων, της οικογένειας, της γειτονιάς, του χωριού, που ήξεραν τρόπους και μέσα να παρεμβαίνουν και με απλά βότανα ή άλλους τρόπους να ανακουφίζουν, να ανακόπτουν μια δυσάρεστη εξέλιξη ή και καμιά φορά, να θεραπεύουν. Ας αναφέρουμε για παράδειγμα το «σπαθολούλουδο», που έκλεινε πληγές από κόψιμο, το νταντούλι και το μπρούσλα (τον κισσό) που τα φύλλα τους ανακούφιζαν τα χουλικά, αλλά και μικροεπεμβάσεις, όπως η μικρή τομή που γινόταν κάπου στο τριχωτό του κεφαλιού, για να κοπεί «το κιτρινάδι» (ο ίκτερος), το «τσάκισμα» του λαιμού, όπου με τη λαβή ενός κουταλιού ή με το δάχτυλο η θεραπεύτρια πίεζε τις αμυγδαλιές που είχαν πιάσει πύον και άλλα που δεν είναι της ώρας.

Η πρόοδος όμως της ιατρικής συμβαδίζει πάντοτε με την πρόοδο της αδελφής επιστήμης, της φαρμακολογίας. Οι πτυχιούχοι γιατροί είναι λογικό να χρησιμοποιούν μόνο γνήσια φάρμακα, προϊόντα του εργαστηρίου, δοκιμασμένα και αναγνωρισμένα. Στα μεγάλα αστικά κέντρα τα φαρμακεία εμφανίζονται πολύ νωρίς. Στην πόλη και την περιοχή μας, όπως είδαμε, ο πρώτος που ασκεί εμπορία φαρμάκων είναι ο γιατρός Ματόπουλος. Εκείνος όμως που θα ανοίξει πρώτος φαρμακείο και θα κυριαρχήσει όχι μόνο στο Γιδά, αλλά και σε όλα τα καμποχώρια, από το Μακροχώρι και το Σταυρό ως το Κλειδί είναι ένας Μωραΐτης, που θα εγκατασταθεί στην πόλη μας λίγο μετά την Μικρασιατική Καταστροφή, το 1925-1926 και έκτοτε θα πρωταγωνιστήσει στον τομέα αυτόν για περισσότερο από

μισό αιώνα. Το όνομά του Ασημάκης Ασημακόπουλος. Αρχικά έστησε το φαρμακείο του σε κάτι παραπήγματα, στον αυλόγυρο της εκκλησίας, εκεί περίπου που είναι σήμερα το Δημαρχείο. Αργότερα μεταφέρθηκε στο ιδιόκτητο κτήριο, στη γωνία Βετσοπούλου και Γεωργούλη, όπου παρέμεινε ως το τέλος της ζωής του.

Ο Α. Ασημακόπουλος υπήρξε μια προσωπικότητα ανήσυχη, που δεν περιορίστηκε μόνο στα επαγγελματικά του καθήκοντα. Είχε έντονη δράση στα πράγματα της τοπικής αυτοδιοίκησης, αλλά και στις γενικότερες κομματικές και πολιτικές ζυμώσεις. Βασιλόφρων αρχικά ο ίδιος, μεταπήδησε στο βενιζελικό στρατόπεδο, όταν έγινε σύγγαμβρος του γιατρού Δ. Βετσόπουλου, που ήταν θερμός υποστηρικτής του Βεροιώτη βουλευτή του κόμματος των Φιλελευθέρων Ιωάννη Παπαδάκη-Στάικου. Σε όλη την προπολεμική και την μεταπολεμική περίοδο το φαρμακείο του αποτελούσε το κεντρικό κομματικό και πολιτικό στρατηγείο, όπου καταστρώνονταν οι σχεδιασμοί και παίρνονταν σημαντικές αποφάσεις.

Δίπλα όμως στον κυρ Ασημάκη, όπως τον έλεγε ο πολύς κόσμος, υπήρχε για χρόνια μια άλλη ευγενική μορφή, με βαθιά ανθρωπιστική φιλοσοφία, βοηθός και συμπαραστάτης, κυρίως των απόρων που αδυνατούσαν να αγοράσουν τα αναγκαία φάρμακα, ο Βρυσοχωρίτης Απόστολος Λένος, πατέρας του γνωστού εμπόρου σήμερα Γιάννη Λένου. Ο Α. Λένος δεν ήταν διπλοματούχος φαρμακοποιός, γνώριζε όμως το αντικείμενο πολύ καλά και ανταποκρινόταν απόλυτα στα καθήκοντά του.

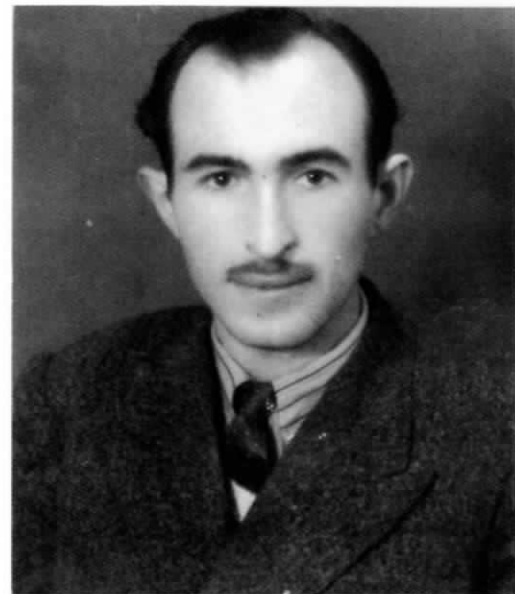
Να σημειωθεί ότι τα παλιότερα χρόνια τα φαρμακεία, όχι σπάνια, λειτουργούσαν και ως ιατρεία. Υπήρχε συνήθως μια μικρή καμαρούλα μέσα σ' αυτά, όπου ο γιατρός, ειδοποιημένος συχνά, εξέταζε τους αρρώστους και τους συνιστούσε την κατάλληλη φαρμακευτική αγωγή.

Σε αυτά άλλωστε κατέφευγαν υποχρεωτικά οι άνθρωποι και για άλλο λόγο: Για να τους γίνει η ένεση της κινίνης κυρίως, με την οποία καταπολεμούσαν την ελονοσία. Αν η βελόνα της ένεσης διοχέτευε το υγρό σε λάθος σημείο, μπορούσε να προκαλέσει πολύ δυσάρεστες παρενέργειες, που κάποτε έφταναν ως την παράλυση του ποδιού.

Το 1955 ανοίγει ένα ακόμα φαρμακείο, που σπάζει το μονοπώλιο του Ασημακόπουλου, εκείνο του Ιωάννη Αγγούρη. Από τότε ο αριθμός τους συνεχώς μεγαλώνει και σήμερα φτάσαμε να έχουμε μερικές δεκάδες στην πόλη μας και ένα σε κάθε χωριό χωριστά.

ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΑΣΗΜΑΚΗΣ
(Φαρμακοποιός)

ΛΕΝΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
(Βοηθός Φαρμακοποιός)

ΙΓ.2. Το Κτηνιατρείο

Ανάγκη για περίθαλψη δεν έχουν μόνο οι άνθρωποι, μα και οι άμεσοι βοηθοί και κάποτε τροφοδότες τους, τα ζώα. Η κτηνιατρική αποτελεί έναν ξεχωριστό επιστημονικό κλάδο, που έχει μάλιστα και τις υποδιαιρέσεις του.

Ήδη πριν από τα μέσα του περασμένου αιώνα άρχισαν να εμφανίζονται σε αγροτοκτηνοτροφικές περιοχές τα κτηνιατρεία, ιδρυμένα από την Πολιτεία. Η αποστολή τους πολλαπλή. Να θεραπεύουν τα άρρωστα ζώα, εκτός των άλλων και διότι κάποτε οι αρρώστιες τους με άμεσο ή έμμεσο τρόπο περνούσαν και στους ανθρώπους. Να κάνουν εμβολιασμούς ώστε να δημιουργούν ανοσία. Να προωθούν τις βελτιωμένες ράτσες, ώστε οι κτηνοτρόφοι να έχουν περισσότερα και καλύτερης ποιότητας κτηνοτροφικά προϊόντα.

Από ένα δημοσίευμα του συντοπίτη μας μελετητή της τοπικής ιστορίας Δημ Μπέλου στην εφημερίδα «Επικαιρότητα» μαθαίνουμε πως το τοπικό κτηνιατρείο που βρίσκεται ακόμα, αν και όχι σε τόσο καλή κατάσταση στην οδό Μ. Αλεξάνδρου, θεμελιώθηκε το 1936 και άρχισε να λειτουργεί τον επόμενο χρόνο με τον τίτλο Οργανισμός Κτηνιατρικής Περίθαλψης και Βελτιώσεων Κτηνοτροφίας Βέροιας (Ο.Κ.Π.Κ.Β.) και ανήκε στην Ένωση Γεωργικών Συναιτερισμών Βέροιας.

Δίπλα από το μισοερειπωμένο πια κτήριο, προς την πλευρά του καινούργιου Γυμναστηρίου του Β΄ Γυμνασίου – Λυκείου υπήρχε ένα άλλο κτήριο, διώροφο, που το ισόγειό του χρησιμοποιούνταν ως στάβλος.

Πρώτος κτηνίατρος διορίστηκε ο Ρώσος μετανάστης Ζιλέν Τσακώφ και βοηθός του ο Μανωλόπουλος Εμμανουήλ. Λίγο αργότερα, το 1938 προσλήφθηκε ως σταβλίτης ο Διονύσης Μπαντής.

Σήμερα τα ιδιωτικά πια κτηνιατρεία και οι κτηνίατροι ασχολούνται περισσότερο με τα κατοικίδια, γάτες, σκυλιά και άλλα μοσχαναθρεμμένα τετράποδα ή φτερωτά, παρά με ζώα μεγάλα και μικρά, που σχεδόν εξαφανίστηκαν από τα χωριά μας.

2000. Το Κτηνιατρείο Αλεξάνδρειας.
Ένα από τα ωραιότερα κτήρια στο Γιδά ήταν το Κτηνιατρείο
και παραμένει να είναι ξεχωριστή η αρχιτεκτονική του.

ΙΔ. Β' Μακεδονική Ιππική Έκθεση Αλεξάνδρειας. 1-2 Οκτωβρίου 1960

Για ένα διάστημα λειτούργησε στην Αλεξάνδρεια ο θεσμός της ονομαζόμενης Μακεδονικής Ιππικής Έκθεσης, για την οποία δεν έχω περισσότερα στοιχεία. Θέλω όμως να καταθέσω μια προσωπική μου μαρτυρία, που συνδέεται με τη δεύτερη διοργάνωση το διήμερο 1-2 Οκτωβρίου του 1960.

Εργαζόμενοι τότε στο μεγάλο αγρόκτημα του Θωμά Γρ. Λόγγου, στο χωριό μου, το Κεφαλοχώρι. Ο Θ. Λόγγος, πανίσχυρος βιομήχανος προπολεμικά στη Νάουσα, είχε πάρει βέβαια την κατηφόρα, διατηρούσε όμως ακόμα ένα μέρος από την ισχύ του. Επηρεασμένος μάλλον από τον αρχιεπιστάτη του κτήματος, μια άγνωστου παρελθόντος φυσιογνωμία, το Σίμο Καραγιώργη, αποφάσισε να φέρει στο τεράστιο κτήμα του χωριού, εκτάσεως δεκάδων στρεμμάτων, με κονάκια, αλευρόμυλο, παλιότερα και σουσαμόμυλο, άλογα για αναπαραγωγή. Πράγματι έφερε από ένα εκτροφείο αλόγων της Θεσσαλίας 21 θηλυκά και δυο αρσενικά, δυο επιβήτορες, όπως τους έλεγαν, τον ένα καλύτερο, ομορφότερο από τον άλλο. Μου έπεσε ο κλήρος να αναλάβω την ευθύνη και τη γενικότερη φροντίδα τους.

Το ένα από τα δυο βαρβάτα, ο «Φεγεντέν» ήταν αραβικής ράτσας, ψηλός, με μεγάλα, αδύνατα πόδια, μαύρο, γυαλιστερό τρίχωμα, με μεγάλη ουρά και πλούσια χείτη. Ήταν νευρικός, πολύ γρήγορος και συνήθιζε πριν από κάθε ξεκίνημα να ανορθώνεται στα πισινά πόδια και να χλιμιτράει.

Ο δεύτερος, με αγγλική καταγωγή, είχε διαφορετική σωματική διάπλαση. Είχε λευκό μέτωπο, ήταν δηλαδή αυτό που εμείς οι Ρουμλουκιώτες λέγαμε «μπάλιος», γεμάτα πόδια με άσπρες

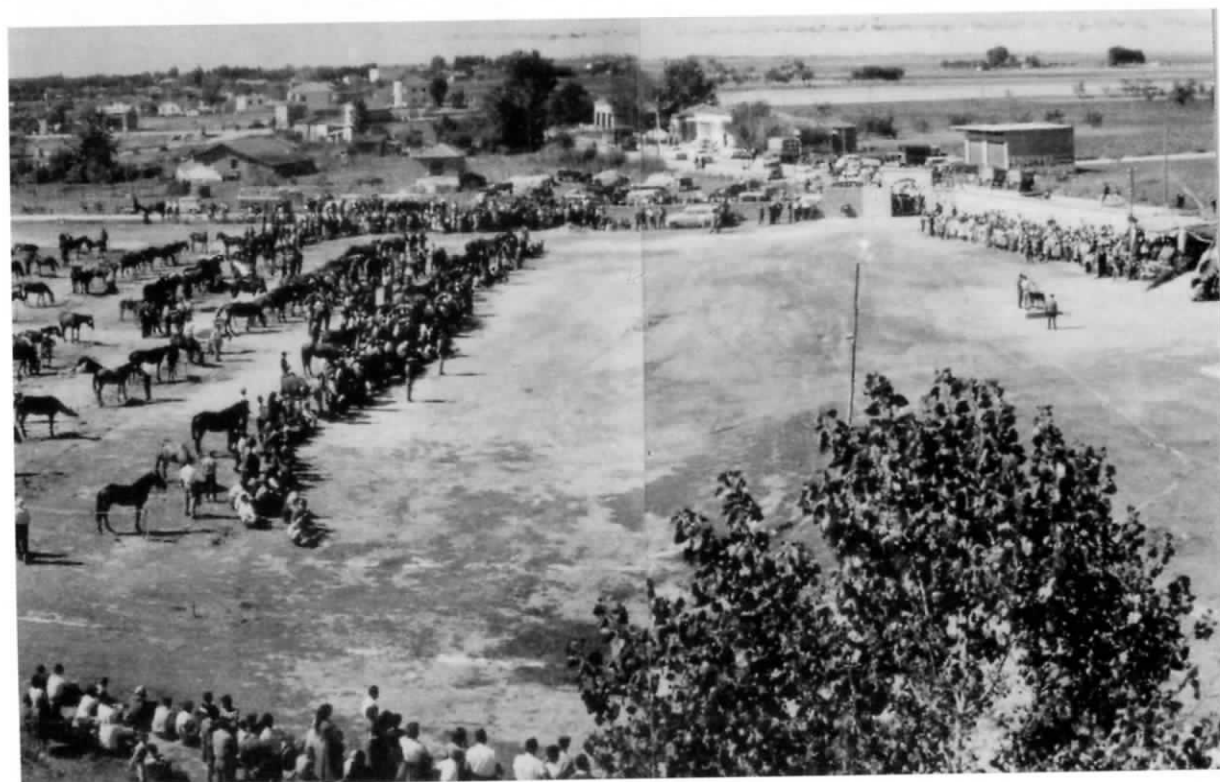
τρίχες.

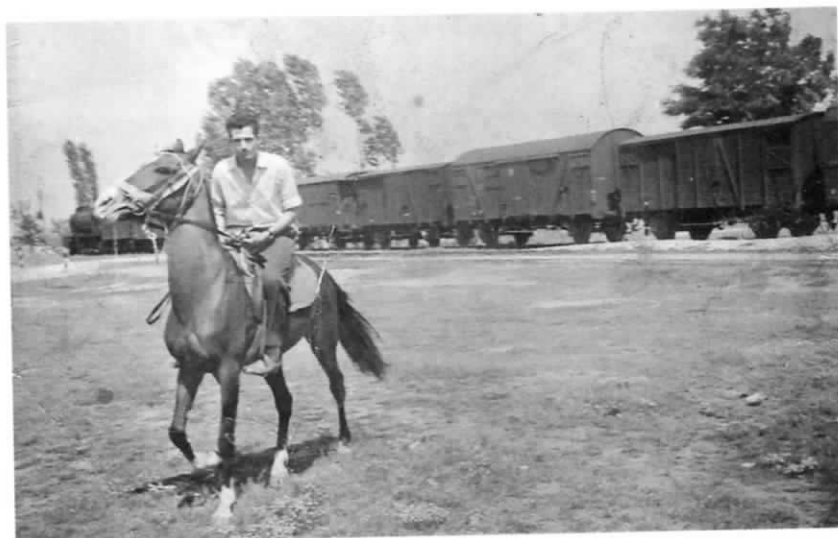
Οι υπεύθυνοι του Κτηνιατρείου Αλεξάνδρειας που είχαν πληροφορηθεί για την άφιξη αυτών των ιπποδρομιακών αλόγων- ανήκαν στον Οργανισμό «Ιππόδρομος των Αθηνών»- μας κάλεσαν να εμφανίσουμε τα δυο άτια στη φθινοπωρινή έκθεση, με την προϋπόθεση ότι δεν θα διεκδικήσουμε κανένα βραβείο. Οι εργοδότες μου δέχτηκαν την πρόσκληση και μου ανέθεσαν τόσο την προετοιμασία, όσο και την παρουσία.

Αμέσως άρχισε η διαδικασία της προετοιμασίας και του καλλωπισμού. Καλέσαμε από την Αλεξάνδρεια τον πεταλωτή, τον αείμνηστο Ευγένη Ναλμπάντη. Τα καλίγωσε με ειδικά πέταλα, τους έβαψε τα νύχια με κατράμι, έπλεξε τη χαίτη και την ουρά του Άραβα Φεγεντέν. Ύστερα τα πήγαμε στο ποτάμι, τα βάλαμε μέσα στο ρεύμα και τα σαπουνίσαμε με πράσινο σαπούνι. Γυαλίσαμε τις σέλες, τα γκέμια τις κεφαλούκες και τα ζιγκιά (αναβολείς).

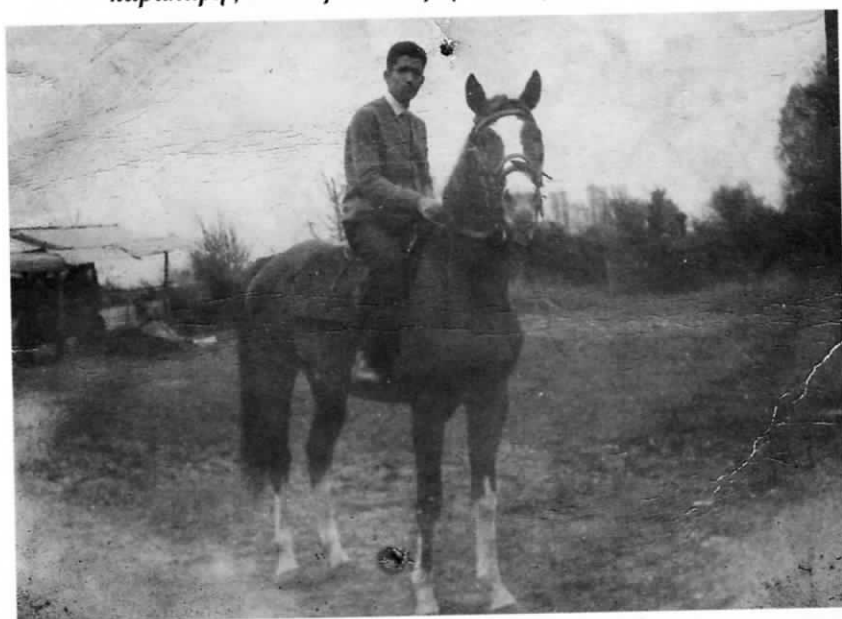
Η παρουσία μας την άλλη μέρα ήταν εντυπωσιακή. Ανάμεσα στις εκατονταδες των αλόγων που πήραν μέρος και παρέλασαν κάτω από την ασίδα, η παρουσία των δυο εκπροσώπων του Ιπποδρομίου των Αθηνών στάθηκε ξεχωριστή. Επαγγελματίες ζωέμποροι, οι γνωστοί τσαμπάζηδες, μερακλήδες καβαλάρηδες, άλλοι θαυμαστές του, έτσι κι αλλιώς, όμορφου τετράποδου τα πλησίασαν τα καμάρωσαν, ενδιαφέρθηκαν για την τιμή τους σε περίπτωση που ήταν για πούλημα.

Το προσωπικό όφελος από την εκδήλωση ήταν μια βεβαίωση συμμετοχής που την παραδώσαμε στον επιστάτη, όταν επιστρέψαμε στο χωριό. Μας έμεινε όμως και κάτι ακόμα: Μια γλυκιά ανάμνηση, μια θύμηση, που αυτή δεν θα την παραδώσουμε, παρά σ' εκείνον που θα πάρει και το υπόλοιπο «έχει» μας!

1956. Στο Σταθμό της Ξεχασμένης. Ντελιόπουλος Γεώργιος, καβαλάρης σε άλογο Ιπποδρομίου - Αραβικής ράτσας.

1956, Κεφαλοχώρι. Ντελιόπουλος Γεώργιος, καβαλάρης σε άλογο Αγγλικής ράτσας, του Ιπποδρομίου.

2 Οκτωρίου 1960. Στην Ιππική Έκθεση Αλεξάνδρειας. Διακρίνεται από δεξιά η Ντελιοπούλου Ασπασία.

Εικόνες από την Β' Μακεδονική Ιππική Έκθεση Αλεξάνδρειας, 1 - 2 Οκτωβρίου 1960.

ΙΕ. Σύλλογοι και Σωματεία του Δήμου Αλεξάνδρειας

Έναν ασφαλή δείκτη του πολιτιστικού επιπέδου ενός αστικού κέντρου αποτελεί ο αριθμός των μη κερδοσκοπικών σωματείων που διαθέτει και κυρίως η δράση την οποία αναπτύσσουν.

Στα πλαίσια αυτών των συλλογικών προσπαθειών ο κάθε πολίτης, ανεξαρτήτως ηλικίας, φύλου, οικονομικής επιφάνειας, μορφωτικού επιπέδου, καταθέτει πρώτον το περίσσευμα της ψυχής του και ύστερα τις όποιες άλλες υπηρεσίες ή οβολούς προβλέπει το καταστατικό του συλλόγου.

Η ένταξη του ατόμου εθελοντικά σε έναν κύκλο συνανθρώπων με κοινά ενδιαφέροντα, κοινούς σκοπούς, κοινή δράση το αποσπάει από το εγωιστικό του καβούκι, το βγάζει καθώς λέει ο Μκακρυγιάννης από το «εγώ» και το εντάσσει στο «εμείς». Κατόρθωμα μεγάλο για το Ρωμιό που δεν διακρίνεται πάντοτε για την εξωστρέφειά του.

Στην πόλη μας εμφανίστηκαν αρκετά νωρίς, εννοείται μετά τους τελευταίους πολέμους, παρόμοια σωματεία κι εκεί βρήκαν τρόπο να δώσουν το πολιτιστικό και ανθρωπιστικό τους παρόν πολλοί συμπολίτες μας, άντρες, γυναίκες και παιδιά.

8. *Macédoine* - GRIDA — Costume local - Danses le jour de la St Georges
Local dress. Dancing on St George's day

Η 4η Αυγούστου και τα πανηγύρια της

Το καλοκαίρι του 1940, λίγους μήνες πριν από την κήρυξη του πολέμου της Ιταλίας εναντίον μας, το Υπουργείο Προπαγάνδας της κυβέρνησης Ι. Μεταξά οργάνωνε με αξιοθαύμαστη, ομολογουμένως, συνέπεια γιορταστικές εκδηλώσεις για την 4η επέτειο κατάργησης του κοινοβουλευτικού πολιτεύματος.

Ανάμεσα στους άλλους αποδέκτες της πρόσκλησης για συμμετοχή "αυθόρμητη" στα πανηγύρια "εν Αθηναϊκῷ Σταδίῳ" συγκαταλέγεται και η μικρή Κοινότητα του Γιδά.

Η πρόσκληση - διαταγή (εις εκτέλεσιν της υμετέρας διαταγῆς", γράφει ο τότε Κοινοτάρχης) τα προβλέπει όλα. Ζητάει "δέκα νεάνιδας" - σαν άλλος Μινώταυρος! - Τις θέλει "ευσταλείς", όχι ό,τι κι ό,τι, να γνωρίζουν "χορούς και τραγούδια δημώδη".

Θέλει τους παιγνιώτες, δηλαδή τους οργανοπαίχτες "ενδεδυμένους με τοπικές ενδυμασίας", οι οποίες πρέπει "να ώσιν επιμελημένα".

Ο Πρόεδρος της Κοινότητας "ευπειθέστατος" συγκρότησε την ομάδα, τηρώντας κατά γράμμα "τας υποδείξεις" και σε εύλογο χρονικό διάστημα υπέβαλε «συννημένως» την κατάσταση των μελών της.

Ο αναγνώστης, μεταξύ των άλλων, ας προσέξει τα ονοματεπώνυμα των μουσικών, για να γνωρίσει ποιοι είναι αυτοί που διέσωσαν την τοπική παραδοσιακή μας μουσική, τουλάχιστον στην οργανική της μορφή.

Κ Ο Ι Ν Ο Τ Η Σ Γ Ι Δ Α

Κ Α Τ Α Σ Τ Α Σ Ι Σ

Εμφανίονσα τῶ ὀνοματεπώνυμον τῶν ἀπαρτιζόντων τὴν χορευτικὴν ὁμᾶδα τῆς Κοινότητος Γιδᾶ ἀτόμων.-

Α(Α)	Ὄνοματεπώνυμον	Ἰδιότης
1	Δημήτριος Επέροος	Ἀρχηγός
2	Εὐδοκία Θ. Κυροπούλου	Ευνοός
3	Ἄμυγαλιὰ Δ. Κορφιώτου	Χορεύτρια
4	Καλλιόπη Θ. Ματοπούλου	"
5	Χρυσάνθη Δ. Κούγκα	"
6	Ἄμυγαλιὰ Γ. Λιδτσα	"
7	Πηνελόπη Θ. Κουκουλοῦδη	"
8	Εὐγενία Ἰ. Παπαδοπούλου	"
9	Στεργιανή Θ. Μπουγιατζή	"
10	Βασιλική Γουροῦνα	"
11	Ἄλκη Δ. Επέροου	"
12	Μαρίκα Στ. Γιαννοπούλου	"
13	Ἰσιδὼρ Βαμοῦτ	μουσικός
14	Ἰσιδὼρ Χουσεῖν	"
15	Κουράτ Σαμπρή	"
16	Ἀβδόστης Κούρτζα	"

Ἐν Γιδᾷ τῇ 8ῃ Ἰουλίου 1940

Ἔ

Πρόεδρος Κοινότητος Γιδᾶ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῆ 13 Ἰουνίου 1940

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΥΠΟΥ & ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

Διεύθυνσις

Τμήμα

Γραφείον

Ἐορτασμοῦ 4ης Αὐγούστου

Αριθ. Πρωτ. 1005

Ἐδόθη τῆ 14-6-1940

Αριθ. πρωτ.

21558/4447

Πρὸς τὸν κ.

Πρόεδρον Κοινότητος Γιδα

Παρακαλεῖσθε ἀπαντῶντες ὅπως ἀναφέρητε
τὸν ἀριθμὸν τοῦ παρόντος

Ἡ Λαϊκὴ Ἐπιτροπὴ ἤτις ὠργάνωσε κατὰ τὸ παρελθὸν τὰς ἐν τῷ Ἀθηναϊκῷ Σταδίῳ ἑορτὰς τῆς 4ης Αὐγούστου, προκειμένου καὶ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος νὰ τελέσῃ τὴν ἑορτὴν, ἔκρινε σκόπιμον ὅπως δώσῃ ἀπὸ τοῦδε τὰς καταλλήλους ὁδηγίας ὅσον ἀφορᾷ τὴν συγκρότησιν μικροῦ ἀριθμοῦ τῶν χορευτικῶν ὁμάδων ἐπαρχικῶν τῆς Ἑλλάδος.

Πρὸς τοῦτο παρακαλοῦμεν ὅπως εὐαρεστηθῆτε καὶ συγκροτήσῃτε τοιαύτην ὁμάδα ἔχοντες ὑπ' ὄψει κατὰ τὸν καταρτισμὸν τὰ ἑξῆς:

1) Ἡ ὁμάς δέον ὅπως ἀπαρτίζεται ἐκ 15 κατ' ἀνώτατον ὄριον ἀτόμων 10 νεανίδων μιᾶς συνοδοῦ καὶ 4 μουσικῶν. Ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν ὑμῶν ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω ἀριθμοῦ τῶν μελῶν καθ' ὅσον οἱ πέραν τούτου δέν θέλωσι γίνῃ κατὰ τὴν ἐνταῦθα ἄφιξίν των δεκτοί.

2) Ἡ ὁμάς δέον ὅπως συνοδεύεται ἐξ ἑνὸς ἀρχηγοῦ ἄπαντες δέ, δέον νὰ γνωρίζωσι χορὸν, καὶ τραγούδια δημῶδη τὰ ὅποια θά τραγουδήσωσι κατὰ τὸν χορὸν .-

3) Ἡ ὁμάς δέον ὅπως ἀπαραιτήτως μεριμνήσῃ διὰ τὸν ἔγκαιρον ἐφοδιασμὸν αὐτῆς δι' ἐγχωρίων ὀργάνων καὶ ὀργανοπαικτῶν ἐνδεδυμένων μέ τοπικᾶς ἐνδυμασίας ἐντὸς τοῦ ὡς ἄνω ἀριθμοῦ ὁμάδος.

4) Ἡ ὁμάς δέον ν' ἀποτελῆται ἀπὸ νέους καὶ νέας εὐσταλεῖς αἱ δέ τοπικαὶ ἐνδυμασίαι νὰ ᾖσιν ἐπιμελελημέναι.

./.

 ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
 ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ
 ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΓΙΔΑ

Έν Γιδά τῇ 8ῃ Ἰουλίου 1940

Ἀριθ. Πρωτ. 1005

Π ρ ό ς

Τό Ὑφυπουργεῖον Τύπου καί Τουρισμοῦ
 Γραφεῖον Ἐφορτασμοῦ 4ης Αὐγούστου

Ἀ θ ῆ ν α ς

Εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ'ἀριθ. 21558 ἑ.ἑ. Ὑμετέρο
 Διαταγῆς, λαμβάνω τήν τιμὴν νά ὑποβῶμαι Ὑμῖν συνη
 μένως κατάστασιν ἐμφαίνουσιν τό ὄνοματεπώνυμον τῶν
 ἀπαρτιζόντων τήν χορευτικὴν ομάδα τῆς ἡμετέρας Κοι
 νότητος ἀτόμων.

Εὐπειθέστατος

*ο

Πρόεδρος Κοινότητος

[Handwritten signature]

Ενθύμιον Αυγούστου 1939, ΑΘΗΝΑ. Το χορευτικό συγκρότημα Κοινότητος Γιδά: Αποτελούμενο από κοπέλες του χωριού. Από αριστερά Καλλιόπη Ματοπούλου, Ελισάβετ Γιαννοπούλου, Μέλπω Τασιοπούλου, Ελένη Γιαννοπούλου, Αικατερίνη Οικονομοπούλου, Φανή Γεωργοπούλου, Ευτυχία Τσανάκα, Ευθυμία Κορφιώτη, Πηγή Κουκούλη, Χρυσάνθη Κούγκα. Ὄρθιος, στο μέσο, ο Αντώνης Ράπτης (συνόδός).

1959. Ανθεστήρια Βέροια.

1960. Γιορτή της Άνοιξης, Έδεσσα.

Θεσσαλονίκη 1951, Δ.Ε Θεσσαλονίκης. Ο Δήμαρχος Ιωάννης Πετρίδης με το χορευτικό συγκρότημα Γιδά. Διακρίνονται από αριστερά οι γυναίκες: Οικονομοπούλου Ελένη, Γιαννοπούλου Ελισάβετ, Οικονομοπούλου Αικατερίνη, Πισμίδου Χρυσούλα, Γκλίστσιου Βέτα. Στο μέσο του χορευτικού ο Ιωάννης Πετρίδης.

Βέροια 1960. Από αριστερά, διακρίνεται: Ασπασία Χατζοπούλου - Ντελιοπούλου, Γκουντάτζη Μάγδα, Τερζόγλου Ερμιόνη, Ματοπούλου Τούλα, Μαυροπούλου Φούλα.

Αθήνα 1960, στα σκαλοπάτια του ξενοδοχείου. Το χορευτικό συγκρότημα συνοδεύουν η Αικατερίνη Οικονομοπούλου, Τσιαπανίτη Τέλα. Οργανοπαίκτες: Πάτμος Χαράλαμπος - ζουρνά, Ζαφειρίου Γεώργιος - ζουρνά, Κούκλας Αναστάσιος Νταούλι.

1959, Δ.Ε Θεσσαλονίκης. Διακρίνονται: Τσιβοπούλου Πολυτίμω, Γκουντάντζη Μάγδα, Ματοπούλου Τούλα, Χατζοπούλου - Ντελιοπούλου Ασπασία, Τερζόγλου Ερμ. Ανέτα, Μαυροπούλου Φούλα, Γρηγοροπούλου Μάρω, Γεωργοπούλου Αθανασία, Μπαμπίνα Νίκη, Ρεσινιώτη Φούλα. Στο μέσο ο Παπαποστόλου Χαρίλαος.

1956. Κορίτσια Αλεξάνδρειας με τοπική στολή. Διακρίνονται από αριστερά: Πανταζοπούλου Μαρία, Γιαννοπούλου Νίτσα, Μπαμπίνα Μαίρη, Σταυροπούλου Αλίκη.

2 Αυγούστου 1959, Ανθεστήρια Βεροίας. Διακρίνονται: Γιαννοπούλου Σούλα, Ντελιοπούλου Ασπασία, Τερζόγλου Ερμ. Ανέτα, Λεπιδά Φανή, Γρηγοροπούλου Μαρία, Μελιτσανά Μαρία, Ρεσινιώτη Φούλα, Μπαμπίνα Νίκη.

Βέροια 1957. Γιορτή παραδοσιακών χορών - "φεστιβάλ". Πρωτοχορεύτρια: Ντελιοπούλου Ασπασία, Γκουντάση Μάγδα, Τσιβοπούλου Πολυτίμω.

Αύγουστος 1958 Βέροια Ανθεστήρια. Παρέλαση στην οδό Μητροπόλεως.

ΙΕ.1. Σύλλογος Κυριών και Δεσποινίδων Αλεξάνδρειας

Ο μακροβιότερος Σύλλογος στην πόλη μας
με μεγάλη προσφορά στο κοινωνικό σύνολο

Το έτος 1953 ιδρύθηκε στην πόλη μας ο Σύλλογος της «Φιλοπροόδου Αδελφότητος Κυριών και Δεσποινίδων». Η ιδέα ανήκει στον αείμνηστο γιατρό Βελτσίδα Γιώργο και η υλοποίησή της στην Μακρίδη Έλλη, σύζυγο του κτηνιάτρου Μαυρίδη Γιάννη.

Πρωταρχικός σκοπός του Σωματείου ήταν η οικονομική ενίσχυση απόρων οικογενειών (από εκεί και η αρχική επωνυμία «Φιλόπτωχος Αδελφότητα»). Με το πέρασμα του χρόνου όμως, οι σκοποί διευρύνθηκαν. Από το έτος 1972, οπότε και μετονομάστηκε σε «Φιλοπρόδος Αδελφότητα» στοχεύει σε κάθε τι που συμβάλλει στην πρόοδο του τόπου.

Με τα έσοδα που αντλούνται από τις διάφορες εκδηλώσεις, οι οποίες έχουν χαρακτήρα εκπαιδευτικό, ενημερωτικό για θέματα που αποσκοπούν στη γυναίκα και το παιδί, χαρακτήρα ψυχαγωγικό, συντελεί στην πνευματική και πολιτιστική άνοδο της πόλης μας. Αρκεί να αναφερθεί ότι πρόσφερε οικονομική βοήθεια στο Δήμο για τη συγκρότηση της Δημοτικής Βιβλιοθήκης, στις ομάδες της πόλης μας, στο χορευτικό συγκρότημα Αλεξάνρειας, παράλληλα όμως δε ξεχνά και τον ανθρώπινο πόνο. Πολλά χρήματα από τα έσοδα διατίθενται για φιλανθρωπικούς σκοπούς.

Ο Σύλλογος επιτελεί κοινωνικό λειτούργημα και αγκαλιάζει στους κόλπους του όλους όσους έχουν αναπτυγμένο το αίσθημα της προσφοράς, την οποία θεωρούν ηθική υποχρέωση προς το

συνάνθρωπό τους, προς τον τόπο στον οποίο ζουν και αναπνέουν.

Κατά το έτος 2006 τα έσοδα του Συλλόγου έφτασαν στις 12.000,00€ και για φιλανθρωπικούς σκοπούς μοίρασε το ποσό των 8.000,00€. Τα έσοδα προήλθαν από εκδηλώσεις που πραγματοποίησε ο Σύλλογος και από τις εισφορές των μελών. Η ετήσια συνδρομή των μελών είναι 8,00€. Για την ιστορία πρέπει να αναφέρουμε ότι η πρώτη συνδρομή ήταν 1,50 δρχ. το μήνα. Τα μέλη σήμερα του Συλλόγου φτάνουν τα 400.

Το πρώτο Δ.Σ. του Συλλόγου το αποτελούσαν οι κυρίες: Μακρίδη Έλλη, Ψυχούλα Μαίρη και Αδαμίχου Φρόσω.

Στα 30 χρόνια το Δ.Σ. αποτελούσαν οι κυρίες: Αρτοπούλου Ριρή (πρόεδρος), Παπαποστόλου Αγγελική, Γεωργαράκη Σούλα, Βενέτη Πόπη, Ζούντζα Μαίρη, Σιδηροπούλου Κατίνα.

Το σημερινό προεδρείο του Συμβουλίου αποτελούν οι κυρίες: Γιαννούλα Μαίρη (Πρόεδρος), Αναστασοπούλου Λιάνα (Αντιπρόεδρος), Ξανθοπούλου Δέσποινα (Γενικός Γραμματέας), Παπαδοπούλου Παναγιώτα (Ειδική Γραμματέας), Τριανταφυλλίδου Βασιλική (Ταμίας), Κατρανίτσα Ευαγγελία (Μέλος), Θεοδοσιάδου Σούλη (Μέλος), Κουγιουμτζίδου Στέλλα (Μέλος) και στην εξελεγκτική επιτροπή: Κωσταρέλα Στεργιανή, Στεργιούλα Ελένη και Τσαγκαράκη Αναστασία.

Από τα μέλη πρώτο με αύξοντα αριθμό 1. είναι η κυρία Κωβαίου Σουλτάνα.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου είναι δεκαμελές και οι εκλογές γίνονται κάθε 2 χρόνια. Το πρόβλημα που αντιμετωπίζει ο Σύλλογος είναι το πρόβλημα της στέγης. Σήμερα υπάρχει η υπόσχεση από την πλευρά του Δήμου, ότι θα παραχωρηθεί στο Σύλλογο αίθουσα στο χώρο της πρώην Ε.Α.Σ.

Στη πόλη μας λοιπόν, βιώνει ένας Σύλλογος γυναικών, που έχει σαν γνώρισμα την δράση, την ενεργητικότητα και τη ζωντάνια. Τόσο από τα μέλη του όσο και το σημερινό Δ.Σ. υπάρχει διάθεση να προσφερθούν περισσότερα αρκεί να τους συνοδεύει η αγάπη και η συμπαράσταση όλων. Μπορούν να εγγραφούν όλες οι γυναίκες της πόλης μας, για να συνεχιστεί με μεγαλύτερες δυνάμεις η αξιέπαινη αυτή προσπάθεια, που άρχισε εδώ και 54 χρόνια.

Φωτογραφίες από εκδηλώσεις του Συλλόγου

Φωτογραφίες από εκδηλώσεις του Συλλόγου.

Φωτογραφίες από εκδηλώσεις του Συλλόγου.

ΙΕ.2. Ροταριανός Όμιλος Αλεξάνδρειας

2480 ΡΟΤΑΡΙΑΝΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ
ΡΟΤΑΡΙΑΝΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ
ΕΘΝ. ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΣ 28
Τ.Κ. 593 00 ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ - ΕΛΛΑΣ

2480 ROTARY DISTRICT
ROTARY CLUB OF ALEXANDRIA
28 ETHN.ANTISTASEOS STR.
GR-593 00 ALEXANDRIA IMATHIAS
MACEDONIA - HELLAS (GREECE)

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1982

ΡΟΤΑΡΙΑΝΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Τι είναι το Ρόταρυ: Το Ρόταρυ είναι μία παγκόσμια Εθελοντική, Κοινωνική, Ανθρωπιστική, μη Κυβερνητική Οργάνωση προσφοράς υπηρεσιών. Τα μέλη του είναι επαγγελματίες και επιχειρηματίες, που προσφέρουν εθελοντικά τον χρόνο και τις υπηρεσίες τους, για να βοηθούν άλλους συνανθρώπους τους στις κοινότητές τους και σε ολόκληρο τον κόσμο.

Η ίδρυση του Ρόταρυ: Το Ροταριανό κίνημα, το οποίο έχει σήμερα εξαπλωθεί σ' ολόκληρο τον κόσμο, ξεπήδησε από μία απλή σκέψη, την οποία έκανε το 1905 ο νεαρός και άγνωστος τότε δικηγόρος Πωλ Χάρρις στο Σικάγο. Σκέφθηκε τότε, ότι αντί να πηγαίνει στη Δικηγορική Λέσχη, όπου θα βρισκόταν μεταξύ Δικηγόρων και θα συζητούσε αναγκαστικά θέματα της εργασίας τους, θα ήταν προτιμότερο να ήταν σ' ένα κύκλο προσώπων διαφορετικών επαγγελμάτων και εκεί να συζητά και να μαθαίνει τι προβλήματα αντιμετωπίζουν οι άλλοι επαγγελματίες, να ωφελείται από τις λύσεις τις οποίες επιδιώκουν για την επίλυση δικών τους προβλημάτων και να ενημερώνεται από τις εξελίξεις στον τομέα των επαγγελμάτων τους. Έτσι, συγκεντρώνει στις 23 Φεβρουαρίου 1905, άλλους τρεις φίλους του, έναν ράπτη, έναν μηχανικό, και έναν καρβουνέμπορο, και δημιούργησε Όμιλο ο οποίος έμελλε να μεταβληθεί σε κίνημα και να εξαπλωθεί σε ολόκληρο τον κόσμο, για να ενώσει επαγγελματικές ανησυχίες και να ανδρωθεί ένα Παγκόσμιο Επαγγελματικό Επιμελητήριο.

Ονομάστηκε Ρόταρυ γιατί η αρχική απόφαση των μελών ήταν να συνεδριάζουν εκ περιτροπής στο κατάστημα ή στο γραφείο καθενός μέλους και «Ρόταρυ» σημαίνει στην αγγλική γλώσσα περιστροφή, περιτροπή. Η αρχική ιδέα «έπιασε» και οι Ροταριανοί Όμιλοι άρχισαν να πολλαπλασιάζονται πρώτα στην Αμερική και κατόπιν σε άλλα μέρη του κόσμου.

Οι σκοποί του: Το Ρόταρυ αποβλέπει στο να ενθαρρύνει και να καλλιεργήσει:

1. Την ανάπτυξη των προσωπικών σχέσεων μεταξύ των μελών του, κατά τρόπο που δημιουργεί ευκαιρίες για την εξυπηρέτηση του γενικού συμφέροντος.
2. Την εφαρμογή υψηλών ηθικών αρχών στην άσκηση κάθε επαγγέλματος, την αναγνώριση της αρχής ότι κάθε ωφέλιμη απασχόληση είναι αξιοπρεπής, και την εξύψωση από κάθε Ροταριανό του επαγγέλματός του με τη χρησιμοποίησή του σαν μέσο εξυπηρέτησης του κοινωνικού συνόλου.
3. Την εφαρμογή από κάθε Ροταριανό του ιδανικού της εξυπηρέτησης, στην προσωπική, στην επαγγελματική και κοινωνική του ζωή.
4. Την προώθηση της διεθνούς κατανόησης και καλής θέλησης, στην επιδίωξη της ειρηνικής συμβίωσης, τη δημιουργία και διατήρηση εγκάρδιων σχέσεων σ' ολόκληρο τον κόσμο, μεταξύ διαφόρων επαγγελμάτων ενωμένων με το ιδανικό της προσφοράς υπηρεσιών προς τον συνάνθρωπο.

Στην Ελλάδα, το Ρόταρυ έκανε την εμφάνισή του με την ίδρυση του Ροταριανού Ομίλου Αθηνών, στις 27 Δεκεμβρίου 1928.

Στην Αλεξάνδρεια ο Ροταριανός Όμιλος ιδρύθηκε το 1982. Σημαντική προσφορά προς την τοπική κοινωνία μπορούν να αναφερθούν, οι βραβεύσεις μαθητών που διακρίθηκαν για την επίδοσή τους στη μάθηση και σε αθλητικές δραστηριότητες.

Επίσης ο εμβολιασμός κατά της Ηπατίτιδας Β' 350 μαθητών Γυμνασίων, Λυκείων, ΤΕΛ, και παιδιών ΑΜΕΑ της περιοχής μας.

Το 1945-46, 49 ροταριανοί συμμετείχαν στην εκπόνηση του σχεδίου του καταστατικού χάρτη του ΟΗΕ. Σήμερα, το Rotary, συμμετέχει, με εκπροσώπους του, στους παρακάτω διεθνείς οργανισμούς: α) The UN, β) UNESCO, γ) Council of Europe, δ) UNCHS/Habitat and UN Environmental Program, ε) UNEP, ζ) The World Bank, η) Organization of American States, θ) UN Food and Agriculture Organization and World Food Program, ι) UN Economic and Social Commission for Asia and the Pacific Ocean (ESCAP)

Δημήτριος Σταμάτης (γραμματέας του Ομίλου), Λεωνίδας Κογκέτσωφ (Δ/ντης της 2480 ροτ Περιφέρειας, Γεώργιος Κοτζαμπασόπουλος (Πρόεδρος του Ομίλου), Βασίλειος Ιατρόπουλο (τ. Δ/ντή).

Από την επίσκεψη του Δ/ντού της 2480 Ροτ. Περιφέρειας. Ροτ. Λεωνίδα Κογκέτσωφ (πρόγ/μα Εμβολιασμού)

Από αριστερά: Λεωνίδας Κογκέτσωφ (Δ/ντής), Γεώργιος Κοτζαμπασόπουλος (Πρόεδρος του Ομίλου), Βασίλης Ιατρόπουλος (τ. Δ/ντής), Κων/νος Στεφανάκης (τ. Πρόεδρος).

Ημέρα Εμβολιασμού στα ΤΕΛ, από αριστερά: Όλγα Τσαλαμπάνα, Καρούλιας Αστέριας, Κοτζαμπασόπουλος Γεώργιος, Παπαχρήστου Δέσποινα, Κούνιο Χαϊνς με τη συζυγό του Σέλλη (τ. Δ/ντής Ροτ. Περιφέρειας), Σταμάτης Δημήτριος, Παγκάκος Γεώργιος, Βασδέκης Γεώργιος, Παπαζήσης Γεώργιος (Δ/ντης 2ου ΤΕΛ.).

ΙΕ.3. Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός Περιφερειακό τμήμα Αλεξάνδρειας

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ ΤΜΗΜΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ο Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός ιδρύθηκε το 1877, σύμφωνα με την σύμβαση της Γενεύης του 1864 και το 1914 ως Σωματείο και είναι μέλος της Διεθνούς Επιτροπής των Ερυθρών Σταυρών και της Ερυθράς Ημισελήνου.

Οι Σκοποί του Ερυθρού Σταυρού σε καιρό Ειρήνης.

- Α) Η αρωγή προς τους παθόντες από θεομηνίες ή επιδημίες
- Β) Κάθε, είτε αυτοτελώς είτε σε συνδυασμό προς το Κράτος ή προς άλλα νομικά πρόσωπα, ενέργεια που τείνει προς οποιονδήποτε φιλανθρωπικό σκοπό και ιδίως στην πρόληψη και καταστολή των λοιμωδών νόσων στην προστασία της πρώτης παιδικής ηλικίας και στην προαγωγή εν γένει της δημόσιας υγείας.
- Γ) Η προπαρασκευή ειδικευμένων στελεχών προς εξυπηρέτηση των παραπάνω σκοπών σε καιρό ειρήνης ή πολέμου με την λειτουργία Σχολών Νοσηλευτριών ανώτερης εκπαίδευσης κάθε ειδικότητας, οργάνωση μαθημάτων προς εκπαίδευση Εθελοντών Νοσηλευτικής, Ιατρών, Σαμαρειτών καθώς και Διοικητικού ή διαχειριστικού προσωπικού και οργάνωση Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού Νεότητας για την συνειδητοποίηση του καθήκοντος της ανθρωπιστικής αλληλεγγύης και των συμβάσεων της Γενεύης και προς εκπαίδευση στην παροχή Πρώτων Βοηθειών .
- Δ) Η δράση του Συλλόγου μπορεί να επεκταθεί και εκτός Κράτους.

Στην πόλη μας ιδρύθηκε Περιφερειακό Τμήμα Αλεξάνδρειας το 1991 με πρώτο Πρόεδρο τον Μακαριστό Παύλο Μητροπολίτη Βέροιας- Νάουσας και Κομπανίας με σκοπούς αυτούς που αναφέρονται στο καταστατικό της.

Έχει εκπαιδεύσει τρεις σειρές Εθελοντών Νοσηλευτικής, οι οποίοι μετά από θεωρητική και πρακτική άσκηση, πλαισιώνουν το περιφερειακό Τμήμα και επιδίδονται στο έργο της προσφοράς βοήθειας προς τους πάσχοντες συνανθρώπους μας, επισκέπτονται ασθενείς και ανήμπορους , άτομα που χρειάζονται βοήθεια γενικά, επισκέπτονται Γηροκομεία και Νοσοκομεία. Σε περιπτώσεις φυσικών καταστροφών στη χώρα μας ή αλλού, συγκεντρώνονται τρόφιμα, ρουχισμός και φάρμακα.

Το Περιφερειακό Τμήμα διοργανώνει εκδηλώσεις και ομιλίες για θέματα δημόσιας υγείας και περιβάλλοντος και γενικά είναι αρωγός σε κάθε κάλεσμα για βοήθεια. Κατά καιρούς επίσης βοηθά οικονομικά ασθενείς οικογένειες και συμβάλει στην καλύτερη κατάσταση των συνθηκών της ζωής τους.

Γενικά είναι παρών παντού, όπου υπάρχει ανάγκη.

*12 Φεβρουαρίου 2007.
Αγιασμός κατά την έναρξη μαθημάτων 3ης τάξης εθελοντών / -τριών Νοσηλευτικής.*

Από την εκδήλωση ορκωμοσίας και επίδοση πτυχίων σε εθελόντριες Νοσηλευτικής της πόλης μας από τον Μακαριώτατο αρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο.

ΙΕ.4. Φιλαρμονική του Δήμου Αλεξάνδρειας Δάσκαλος Μουσικής, Λεωνής Αθανάσιος

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΤΜΗΜΑ Γ'
Αριθ. πρωτ. 20078

Έν Βεροία τῆ 3 Ἰουλίου 1967
Περίληψις: Περὶ συστάσεως Δημοτικῆς
Φιλαρμονικῆς Δήμου Ἀλεξανδρείας.

Π ρ ό ς
Τόν κ. Δήμαρχον Ἀλεξανδρείας

Ἐκτόπιν τῆς ὑπ'ἀριθμ. 56810/23-6-67 διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, περὶ δημοσιεύσεως εἰς τό ὑπ'ἀριθμ. 96 τῆς 13-6-67, τεύχος Α' φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Β.Δ/τος "περὶ συστάσεως ἐν τῷ Δήμῳ Ἀλεξανδρείας ἰδίου νομικοῦ προσώπου ὑπὸ τό ἔνομα "Δημοτικῆ Φιλαρμονικῆ Ἀλεξανδρείας" ἔχοντες τὴν τιμὴν νά παρακαλέσωμεν ὅπως μεριμνήσητε διὰ τὴν λήψιν ἀποφάσεως τοῦ παρ' ὑμῖν Δ.Σ., δι' ἧς

1) Νά ὀρίζωνται τὰ ἐκ τῶν Δημοτικῶν Συμβούλων ἢ δημοτῶν μέλη Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ 2) νά ψηφίζεται ὁ κανονισμὸς Διοικήσεως καὶ διαχειρήσεως συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρ. 6 τοῦ ἄρθρ. 145 Δημοτικοῦ καὶ Κοι. Κώδικος, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν καὶ τῶν διατάξεων τῆς παραγρ. 5 καὶ 141 καὶ 142 παρ. 1 καὶ 3 τοῦ ἐν λόγῳ Κώδικος.-

Ε.Ν. Ὁ Δ/ντής
Δημ. Φέσσας

Ἀκριβές Ἀντίγραφον
Ἀλεξανδρείαι τῆ 17-7-67
Θ-Δήμαρχος

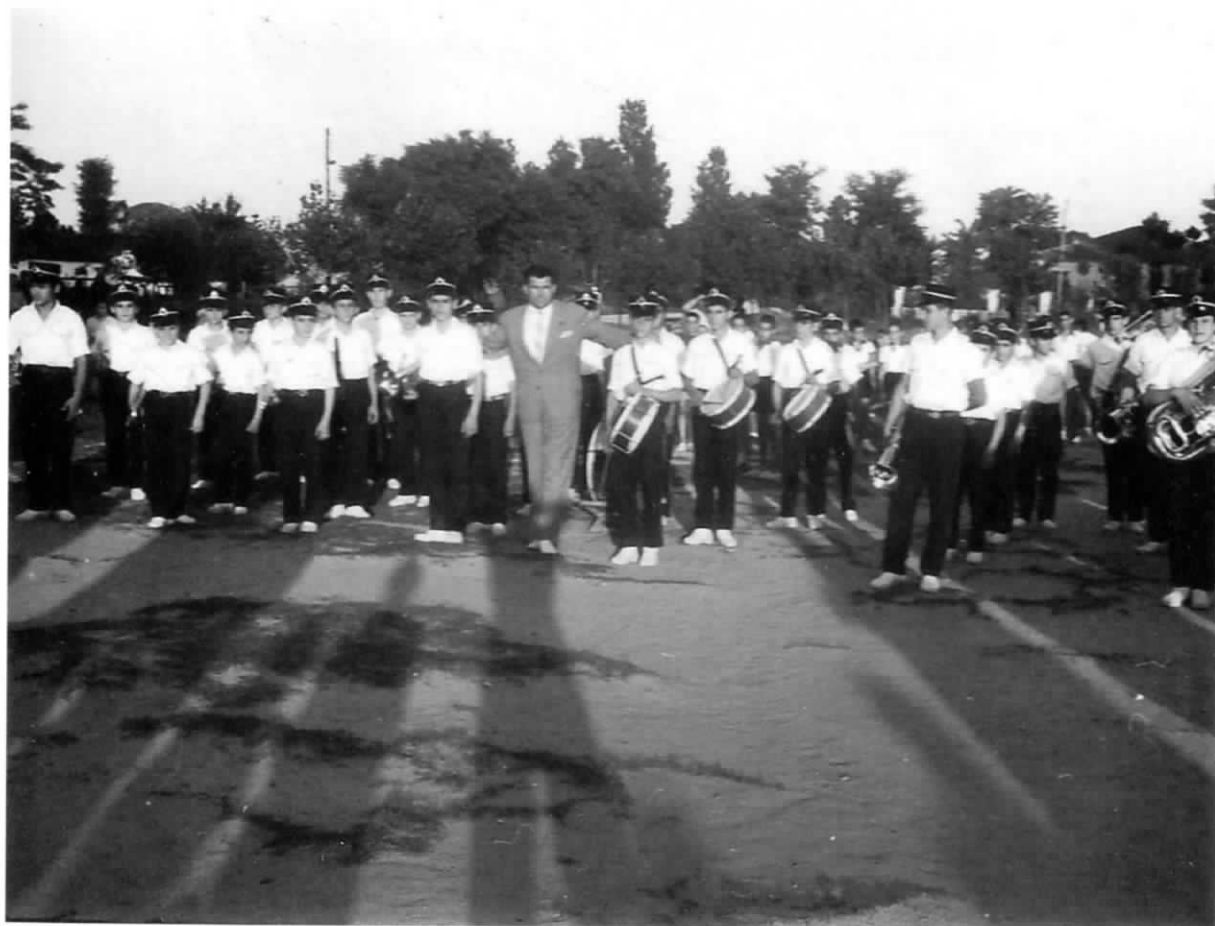

Στ. Παπαποστόλου

Ο Δήμαρχος Χαρίλαος Παπαποστόλου και ο μουσικός Λεώνης Αθανάσιος.

Όρθιοι από αριστερά: Δελιόπουλος Κώστας, Κούγκας Γρηγόρης, Δρίζης Αργύριος, Κουκουλούδης Διονύσιος, Αλπανίδης Μιχάλης, Ρότσιος, Κίρτσης, Μαλιαρός Κώστας, Αβραμόπουλος Κώστας, Καρασαρλής, Κατρανίτσας Κώστας, Ρεσινιώτης Γεώργιος, Καπατσάς Χρήστος. Μουσική μπάντα του Δήμου Αλεξάνδρειας μπροστά στο παλιό Δημαρχείο. Στο μέσο, από αριστερά ο Δήμαρχος Χαρ. Παπαποστόλου και ο δάσκαλος Μουσικής Λεωνής Αθανάσιος.

ΙΕ.5. Χορωδιακό Κέντρο Δήμου Αλεξάνδρειας

Εμείς οι Αλεξανδρινοί μπορούμε να είμαστε περήφανοι για τις δυο χορωδίες της πόλης μας, την παιδική και των ενηλίκων. Αρχίζοντας από την υπέροχη Δασκάλα, τη γλυκύτατη κ. Ελένη Θεοδωρίδου και φτάνοντας στους χορωδούς συμπολίτες μας, παιδιά, γυναίκες άντρες, αλλά και στους διοικητικούς υπεύθυνους, θέλουμε να τους πούμε ένα μεγάλο ευχαριστώ και να τους εκφράσουμε τα θερμά μας συγχαρητήρια. Πριν από μας την αξία τους αναγνώρισαν όλοι εκείνοι που τους άκουσαν, τους σύγκριναν και τους βράβευσαν.

Η κ. Θεοδωρίδου είχε την καλοσύνη να με εφοδιάσει με διάφορα πληροφοριακά στοιχεία, τα οποία και παραθέτω αμέσως παρακάτω.

ΧΟΡΩΔΙΑΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΔΗΜΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

ΧΟΡΩΔΙΑΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ « ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΝΕΣ ΦΩΝΕΣ »

Οι «Αλεξανδρινές Φωνές» είναι η Μικτή Πολυφωνική Χορωδία του Δήμου Αλεξάνδρειας Ημαθίας και ιδρύθηκε το 1998.

Αποτελείται από 45 χορωδούς, όλους ερασιτέχνες.

Ερμηνεύει όλα σχεδόν τα είδη της Χορωδιακής Μουσικής , με ιδιαίτερη έμφαση στη χορωδιακή πολυφωνία και τους σύγχρονους Έλληνες Συνθέτες.

Η Χορωδία κέρδισε πρώτο βραβείο και χρυσό μετάλλιο της UNESCO στους Πανελληνίους Διαγωνισμούς Χορωδιών της ΧΟΝ το 2000 και το 2001.

Το 2002 τιμήθηκε με χρυσό μετάλλιο από τη Μητρόπολη Βεροίας και Ναούσης και τραγούδησε στο Μέγαρο Τεχνών της Βεροίας , προς τιμήν του Μακαριστού Πατριάρχη Αλεξάνδρειας Πέτρου.

Τον Αύγουστο του 2003 περιόδευσε στην Κύπρο με συναυλίες σε Πάφο και Λευκωσία υπό την αιγίδα του ΥΠΠΟ.

Το Πάσχα του 2005 ταξίδεψε στα Μικρασιατικά παράλια με συναυλία στο Δήμο Karsiyaka της Σμύρνης.

Τον Οκτώβριο του 2005 συμμετείχε στο Διεθνή Διαγωνισμό Χορωδιών «Μίκης Θεοδωράκης» στη Ναύπακτο.

Το Δεκέμβριο του 2005 συμμετείχε στα « Χατζιδάκια» στην Ξάνθη.

Το Σεπτέμβριο του 2006 διοργάνωσε συναυλία-αφιέρωμα για το Σταύρο Κουγιουμτζή και συναυλία με το Μίμη Πλέσσα.

Το Μάη του 2007 διοργάνωσε συναυλία ειρήνης με τη χορωδία «Επιλογή» της Λεμεσού και μουσικό σύνολο από το σχολείο "Gelicim" της Σμύρνης.

Το Νοέμβρη του 2007 κέρδισε χάλκινο μετάλλιο στον Διεθνή Χορωδιακό Διαγωνισμό « 17th INTERNATIONAL ADVENT AND CHRISTMAS COMPETITION» στην Πράγα.

Συμμετέχει κάθε χρόνο στα «Δημήτρια», στο Διεθνές Χορωδιακό Φεστιβάλ του ΟΤΕ.

Διοργανώνει, κάθε Μάιο, Συνάντηση Χορωδιών, υπό την αιγίδα του Δήμου Αλεξάνδρειας.

Έχει ηχογραφήσει ένα CD με τίτλο «Αλεξανδρινές Φωνές».

Η Χορωδία είναι μέλος του Eurora Cantat, της Ένωσης Χορωδιών Ελλάδος και της Στέγης Ελληνικών Χορωδιών.

Τη Χορωδία διευθύνει η Ελένη Θεοδωρίδου , μέλος της ΠΕΔΙΧΟ.

Στο πιάνο συνοδεύει ο Κώστας Παντελίδης.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΗΣ ΜΑΕΣΤΡΟΥ

Η Ελένη Θεοδωρίδου γεννήθηκε και ζει στη Θεσσαλονίκη.
 Είναι απόφοιτος της Γερμανικής Σχολής Θεσσαλονίκης και του Τμήματος Γερμανικής Φιλολογίας του ΑΠΘ.
 Έχει σπουδάσει πιάνο και ανώτερα θεωρητικά στο Ωδείο Β.Ε.
 Παρακολούθησε μαθήματα και σεμινάρια Διεύθυνσης Χορωδίας με τον Αντώνη Κοντογεωργίου και τη Theodora Pavlovich.
 Διδάσκει Γερμανικά στα Εκπαιδευτήρια Μαντουλίδη, όπου διευθύνει τη Χορωδία των Εκπαιδευτηρίων.
 Διδάσκει στα τμήματα Μονωδίας και Μελοδραματικής του Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης.
 Διευθύνει εδώ και 20 χρόνια τις χορωδίες του Χορωδιακού Κέντρου Δήμου Αλεξάνδρειας Ημαθίας (μικτή χορωδία «Αλεξανδρινές Φωνές», παιδική χορωδία «Μελισσάνθη»).
 Έχει στο ενεργητικό της χάλκινο μετάλλιο σε Διεθνή Διαγωνισμό στην Πράγα, 3 πρώτα πανελλήνια βραβεία, 4 χρυσά μετάλλια, τα δύο από την UNESCO, ένα πρώτο και δύο δεύτερα βραβεία στους Μουσικούς Σχολικούς Αγώνες, και πολλές άλλες διακρίσεις σε Φεστιβάλ και Διαγωνισμούς.
 Είναι μέλος του Eurora Cantat, της Ένωσης Διευθυντών Χορωδιών Ελλάδος (ΠΕΔΙΧΟ) και της Στέγης Ελληνικών Χορωδιών.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΧΟΡΩΔΙΑΣ «ΜΕΛΙΣΣΑΝΘΗ» ΔΗΜΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Η χορωδία «ΜΕΛΙΣΣΑΝΘΗ» λειτουργεί εδώ και 20 χρόνια στα πλαίσια του Χορωδιακού Κέντρου του Δήμου Αλεξάνδρειας.
 Αποτελείται από 70 κορίτσια 10-18 χρονών και ερμηνεύει σχεδόν όλα τα είδη της μουσικής με ιδιαίτερη έμφαση στο φολκλόρ και τους σύγχρονους Έλληνες Συνθέτες.
 Έχει βραβευτεί με 2 πρώτα πανελλήνια βραβεία και 3 χρυσά μετάλλια σε Διαγωνισμούς, το ένα από την UNESCO. Έχει συμμετάσχει σε πλήθος συναυλιών και φεστιβάλ χορωδιών, με πολλές εμφανίσεις στην ελληνική τηλεόραση.
 Συμμετείχε σε εκδηλώσεις της Στέγης Ελληνικών Χορωδιών, συνεργάστηκε σε συναυλίες με την Παιδική Χορωδία Αγίας Τριάδος Θεσσαλονίκης και το Μουσικό Σύνολο του σχολείου Gelicim της Σμύρνης.
 Η χορωδία έχει προσκληθεί να συμμετάσχει στους 5^{ους} Χορωδιακούς Ολυμπιακούς Αγώνες στο Graz της Αυστρίας τον Ιούλιο του 2008.
 Τη χορωδία διευθύνει η Ελένη Θεοδωρίδου.

2007. Με τον Δήμαρχο της Πράγας

2007. Ξενάγηση στην Πράγα

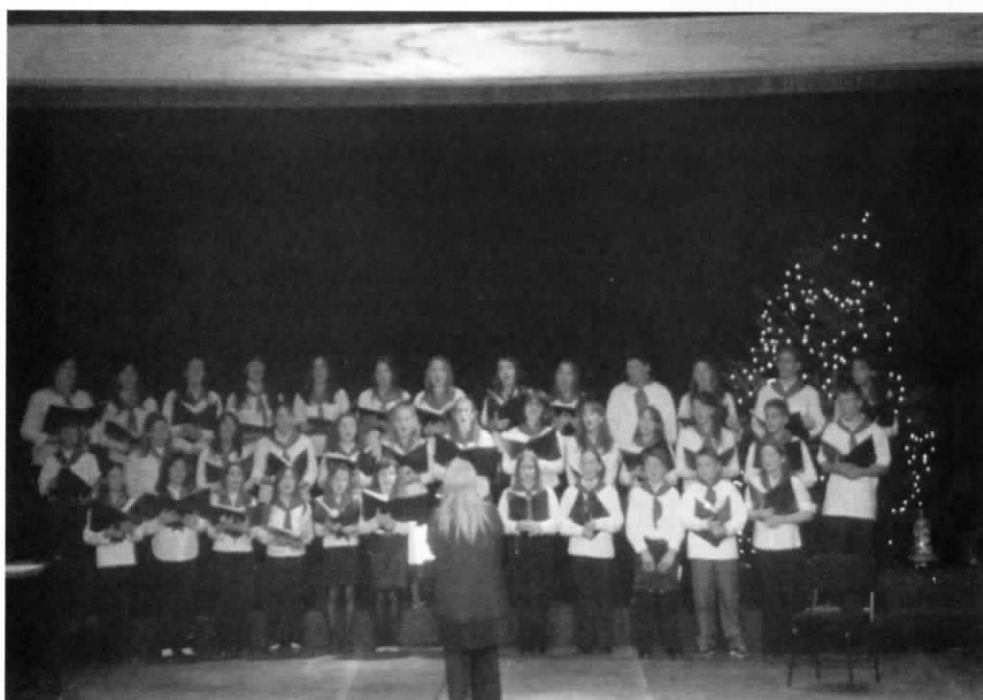
29 Νοεμβρίου - 2 Δεκεμβρίου 2007. 17ος Διεθνής Διαγωνισμός "Advent and Christmas" στην Πράγα (χάλκινο Μετάλλιο).

2007, Πράγα. Υπαιθρια συναυλία στην "Andel Market".

2006 Δήμος Συκεών. Χορωδία "Μελισσάνθη".

Α' Δημοτικό Διαμέρισμα Δ. Θεσ/νίκης 2005. Χορωδία "Μελισσάνθη".

ΙΕ.6. Σώμα Ελλήνων Προσκόπων. Τοπική Εφορία Προσκόπων Αλεξάνδρειας

Η μεγαλύτερη Εθελοντική Παιδαγωγική Οργάνωση στον κόσμο σε περισσότερες από 150 χώρες με παιδιά και νέους ηλικίας 7 έως 26 ετών. Μια κίνηση που εντάσσει σωστά το παιδί στην κοινωνία του αύριο. Αποβλέπει στην ελευθερία του ατόμου, στην παγκόσμια συναδέλφωση και ειρήνη.

Ομάδα προσκόπων της δεκαετίας 1950. Οι πρόσκοποι είναι πάντοτε έτοιμοι να προσφέρουν υπηρεσίες στο κοινωνικό σύνολο. Δυστυχώς δεν έχω τα ονόματα τους. Πιστεύω όμως πως είναι στη δεκαετία 1950-1955.

*Ομάδα προσκόπων
της δεκαετίας 1950.*

Μπροστά στο ιδιόκτητο κτήριο της Γ. Ε. ΠΡΟΣΚΟΠΙΩΝ Αλεξάνδρειας.

Παρέλαση προσκόπων στην Βετσοπούλου.

ΙΕ.7. Ποδοσφαιρική ομάδα Αλεξάνδρειας

Λένε πως η πατρίδα μας είναι αυτή που γέννησε τον αθλητισμό. Τα παλιά βιβλία γράφουν πως τα παιδιά πήγαιναν στα Γυμνάσια, που ήταν πρώτα γυμναστήρια και ύστερα σχολεία, για γράμματα και μουσική που και αυτή κατείχε σπουδαία θέση στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα των αρχαίων.

Στα μεταπολεμικά κυρίως χρόνια τη νεολαία κέρδισαν περισσότερο τα ομαδικά αθλήματα με σήμα κατατεθέν τη λεγόμενη στρογγυλή θεά, τη μπάλα. Ανάλογα με το είδος του αθλήματος αλλάζει η διάμετρός της και γίνεται άλλοτε του ποδοσφαίρου, άλλοτε του μπάσκετ, του βόλεϋ και λοιπά.

Από τα παραπάνω και από άλλα ακόμα που δεν αναφέρω, το επικρατέστερο είναι το ποδόσφαιρο.

Ποδοσφαιρικές ομάδες και γήπεδα υπάρχουν σε όλα τα μέρη, όπου κατοικούν άνθρωποι, όχι μόνο στην Ελλάδα ή στην Ευρώπη, μα σε όλον τον κόσμο. Αλλού μάλιστα, όπως στις πάμφτωχες χώρες της Λατινικής Αμερικής το ποδόσφαιρο κατάντησε να γίνει ένα είδος θρησκείας και τα μεγάλα είδωλα των γηπέδων λατρεύονται από τα εκατομμύρια των «πιστών» σαν ημίθεοι, αν όχι κάτι παραπάνω!

Έχει και η πόλη μας το παοδοσφαιρικό της γήπεδο, όπως έχει και την ποδοσφαιρική της ομάδα, που ακούει στο όνομα - τι άλλο; - Αλεξάνδρεια. Έχει φίλους, οπαδούς, θαυμαστές, έχει παράγοντες διάφορους, αθλητικούς και διοικητικούς, έχει όμως, κατά κύριο λόγο παιδιά, νέους, που αθλούνται, που τρέχουν, προπονούνται, όπως το λένε, και προπάντων μένουν μακριά από άλλες δραστηριότητες, οι οποίες όχι μόνο δεν τους οφελούν, αλλά είναι επιβλαβείς έως καταστρεπτικές.

Μέγας Αλέξανδρος, Γιδάς.

«Κεραυνός» Θεσσαλονίκης - «Μέγας Αλέξανδρος», Γιδά.

1973. Από αριστερά όρθιοι: Τσιουμίδης Παναγιώτης, Νικόπουλος Δημήτριος, Πριονίδης Χρήστος, Λακασάς Δημήτριος, Μπούρας Διονύσιος, Αλαμπορινός Απόστολος. Καθισμένοι: Καρυτόπουλος Νίκος, Μπισιρόπουλος Αντώνιος, Τερζόγλου Νίκος, Ρούσης Γιάννης, Τσουλτσίδης Γιάννης.
(φωτ. αρχ. Δ. Λακασά).

1975 - 80, Πρωτάθλημα.

ΑΛΛΑΓΗ ΣΕΛΙΔΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

✓ Εξελέγη νέο Δ.Σ. με Πρόεδρο τον Θόδωρο Κολοθά
και βασικούς κορμηγούς τους Γιάννη

Απασιόδη και Γιώργο Κίτσιο

✚ Αγώνας δρόμου από τη διοίκηση
για ανεύρεση παικτών

Εφημερίδα "ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ", Δευτέρα 23 Ιουλίου 2007, αρ. φυλ. 488.

ΙΣΤ. Οι Εφημερίδες μας

Η πόλη μας η Αλεξάνδρεια, ευτύχησε να έχει σήμερα έξι εβδομαδιαίες εφημερίδες, ένας αρκετά μεγάλος αριθμός για τον πληθυσμό της. Από την άλλη πλευρά μαρτυρεί πως ο κόσμος τις διαβάει και τις συντηρεί, παρότι, στις μέρες μας βομβαρδίζεται συνεχώς από τα ηλεκτρονικά και άλλα μέσα ενημέρωσης.

Ο επαρχιακός, τοπικός τύπος είναι σαν τον παλιό, παραδοσιακό τελάλη, που διαλαλούσε τα μαντάτα, άλλοτε με τη βραχνή φωνή του και άλλοτε με τον τηλεβόα. Είναι ο φωτεινός φάρος, που στέλνει το φως του ως την πιο άγονη και σκοτεινή γωνιά, όπου δεν φτάνουν οι άλλες πηγές πληροφόρησης.

Εγώ θέλω να τους ευχαριστήσω μέσα από αυτή τη σελίδα για το έργο που παράγουν, πολλές φορές ξεπερνώντας τις οικονομικές τους δυνατότητες. Το έχω γράψει πολλές φορές, θα το επαναλάβω και τώρα, πως παράγουν πολιτιστικό έργο. Θέλω όμως ιδιαίτερα να τους ευχαριστήσω για την πολύχρονη συνεργασία μας. Έχουν φιλοξενήσει δεκάδες κείμενά μου, δίνοντάς μου πολλές φορές χώρο πολύτιμο. Είναι μια συνεργασία με μοναδικό σκοπό την ανάδειξη του λαϊκού μας πολιτισμού. Χωρίς την βοήθειά τους ίσως να μην είχαν γίνει γνωστά μερικά από τα έργα μου.

Τους ευχαριστώ.

ΤΑ ΝΕΑ του Ρουμλουκίου

ΣΗΜΕΡΑ 12 ΣΕΛΙΔΕΣ

ΤΡΙΤΗ 26 ΙΟΥΝΗ 2007

ΑΡ. ΦΥΛΟΥ 411 - ΧΡΟΝΟΣ 22
ΤΗΛ. (23330) 28.050, 63.056 - FAX 28.060
Δ. ΒΕΤΣΙΟΠΟΥΛΟΥ 100 - ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ Ν. ΗΜΑΘ

Ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΚΕ ΤΗ ΒΕΡΓΙΝΑ

"ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ
ΡΟΥΜΛΟΥΚΙΟΥ"

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Ν. ΗΜΑΘΙΑΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ -
ΕΚΔΟΤΗΣ
ΚΟΥΝΤΖΑΣ Α.
ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ
ΤΗΛ. 23330 28.050 -
FAX 28.060

Δ. Βετσιοπούλου 100

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ &
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ

ΕΚΔΟΣΗΣ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Β. ΠΑΠΑΡΤΑΣ

ΤΗΛ. (23330) 63.856

ΠΑΛΑΙΟΧΩΡΙ ΠΑΛΙΤΣΟΣ

ΦΩΤΟΚΥΝΩΣΗ

OFFSET

Δ.ΦΟΙ ΠΑΤΕΙΚΑ Ε.Ε.

ΕΚΔΟΤΙΚΗ

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗ

ΒΕΡΟΙΑΣ Ε.Ε.

Βενεζέλου 10

ΒΕΡΟΙΑ

Τηλ. (23310) 66.913

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Ιδρυστών ..... 15,00 ευρώ

Συν. ΓΠΣ ..... 18,00 ευρώ

Τροπ. Οργ ..... 30,00 ευρώ

* Χωρίς φέρμα δημοσιότητας

ή μη δεν απαιτείται

Πέμπτη 4

Συνέ-
στο

ΦΩΝΗ

της ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1986
ΠΕΜΠΤΗ 4
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1990
ΕΤΟΣ 4ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 159
Τιμή φύλλου δρχ. 30ΠΑΡΑΡΤΗΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
PORT PAYE
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ
Αρ. Αδ. 3
ΕΛΛΑΣ-ΕΛΛΙΑΣ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ Ν. ΗΜΑΘΙΑΣ

ΤΟ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ ΤΩΡΑ
ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

Ο Δήμαρχος Αλεξάνδρειας προ ημερησίας διάταξης στην τελευταία συνεδρίαση της χρονιάς του Δημοτικού Συμβουλίου έφερε προς ψήφιση το θέμα της διοργάνωσης της λαογραφικής εκδήλωσης του καρναβαλιού στην Αλεξάνδρεια.

Μετά από τοποθέτησης και άλλων συμβούλων του Δημοτι-

κού Συμβουλίου αποφασίσθηκε η εν λόγω διοργάνωση, και ψη-

φίσθηκε και σχετικό κανόνα οικονομικής ενίσχυσης από με-

ρους του δήμου με το ποσό

Συνέχεια στην 5η σελ.

Κατηγορούμενε Σαμαρά

Την κατηγορία της εξέδω-
σε η Συντονιστική Επιτροπή
Ενώση Βορειοηπειρωτικού
Αγώνα Θεσσαλονίκης: Κατη-
γορούμενος ο... Σαμαράς
Γράφουν:

Κατηγορούμενε Αντώνη
Σαμαρά, κατηγορείται με το ι-
διώτερο επιβαρυντικό στοιχείο
γιατί ως υπουργός των Εξωτε-
ρικών της Ελλάδας υπερασ-
πιστικές τους 400.000 Ελλη-

νες της Βορείου Ηπείρου. Γιατί
μήπως για Χριστό και
Ελλάδα. Γιατί αναφέρθηκε
στον Καταστατικό Χάρτη του
ΟΗΕ. Και δεν έφταναν όλα
αυτά!!!

Χωρίς να κοκκινίσει
ΟΜΟΛΟΓΗΣΕΙ ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ
ΣΟΥ!!!

Γ' αυτό εμείς οι νέοι της

ΣΕ ΗΛΙΚΙΑ 80 ΧΡΟΝΩΝ

ΠΕΘΑΝΕ Ο Ε. ΑΒΕΡΩΦ

Την Τρίτη στις 3.10 και σε η-
λικία 80 ετών πέθανε ο
επίτιμος πρόεδρος της Νέας
Δημοκρατίας κ. Ευάγγελος Α-
βέρωφ.

ΤΟ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΤΟΥ

ΣΗΜΕΩΜΑ

Ο Ευάγγελος Αβέρωφ Τσί-
τσας γεννήθηκε το 1910 στα
Τρίκαλα Θεσσαλίας και η κα-
ταγωγή του είναι από την οικο-
γένεια Αβέρωφ του Μετσόβου.

Επώδυνα στην Ελβετία πο-
λιτικές και οικονομικές επιστή-

συνάντηση 'Ελευθεσία' 1

ΑΣΥΣΤΟΛΟ ΘΡΑΣΟΣ

Εκδότης, Ρότσιος Γεώργιος

Ο ΠΟΛΙΤΗΣ

Εβδομαδιαία Εφημερίδα Νομού Ημαθίας
ΒΕΤΣΙΟΠΟΥΛΟΥ 72 - ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ
ΤΗΛ: 23330 24222 ΦΑΞ: 23330 24222
Κωδ.: 1487ΙΔΡΥΤΗΣ: ΣΟΥΡΛΟΠΟΥΛΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: ΣΟΥΡΛΟΠΟΥΛΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΟΥΡΛΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ: ΣΟΥΡΛΟΠΟΥΛΟΥ Φ.Α.
ΤΥΠΕΥΣΗ ΣΥΝΤΑΞΗΣ: ΤΖΟΥΝΟΠΟΥΛΟΥ ΑΣΠΑΣΙΑ

ΠΟΛΙΤΗΣ

ΓΝΩΜΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

50 ΔΡΧ. ΔΕΥΤΕΡΑ 28 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1992

φιέρωμα

Η Αλεξάνδρεια αναγνωρίζει...
το χαμένο της πρόσωπο

ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΗ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΝΤΕΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

Δεν θα ήταν υπερβολή αν γράφαμε ότι η λαογραφική έκθεση του συμπληρώθηκε με τον Γ. Ντελιόπουλου που θα λειτουργεί μέχρι και στις 4/10/92 στην Στέγη των Πανίων, συγκίνησε βαθύτατα όλους όσους είχαν την τύχη να την επισκεφθούν. Η πραγματοποίησή της μακρόχρονης επιθυμίας του Γ. Ντελιόπουλου ήρθε σαν ξαφνισμασμός ο άλλος εμός που συνηθίζαμε να ζούμε μέσα στην μετριότητα. Το φινάλε των Ημαθιωτικών '92 όπου συμπεριλαμβάνεται και αυτή η εκδήλωση, ήταν η καλύτερη εκπλήξη που μας επιφύλασε ο ακούρατος συλλέκτης λαογραφικού υλικού Γ. Ντελιόπουλος. Δεν θα είμασταν και πολύ μακριά από την πραγματικότητα αν υποστήριζαμε ότι όσοι επισκέφθηκαν την έκθεση βρήκαν εκεί μέσα κάτι... δικό τους, κάτι που ήταν χαραγμένο βαθιά στη μνήμη τους και με την πρωτομηνία οι πιο συγκρατημένοι απλώς ενθουσιασθηκαν, ενώ δεν έλειψε κάποιο δάκρυ από μερ-

κούς πιο ευαίσθητους. Η εφημερίδα μας αυτή τη φορά θέλει να αποφύγει τις πολλές λέξεις και τις φλυαρίες γιατί πραγματικά στην περίπτωση αυτή ταιριάζει, απόλυτα, η κίνηση παροιμίας που λέει: "μια φωτογραφία αξίζει, όσο χίλιες λέξεις." Θα θέλαμε μόνο να πούμε και το θεωρούμε υποχρέωση, ότι για την έκδοση αυτού του αφιερώματος ένα μέρος των εξόδων κάλυψαν συμπολίτες μας που δεν επιθυμούσαν να αναφερθούν τα ονόματά τους. Σεβόμαστε την επιθυμία τους και τους ευχαριστούμε. Χωρίς αυτή τη συνδρομή τους ίσως να μην μπορούσαμε να εκδώσουμε αυτό το αφιέρωμα για την έκθεση του λαογραφικού υλικού του συμπληρώθηκε Γιώργου Ντελιόπουλου.

Τοπικές ενδυμασίες

Επικαιρότητα

Εβδομαδιαία εφημερίδα της Ημαθίας Δευτέρα 2 Απριλίου 2007 Αρ. Φύλλου: 474 Α.Μ.5658 Τιμή Φύλλου 1,00 ευρώ

ΠΑΡΟΝ Ο ΔΗΜΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΚΘΕΣΗ

'ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΛΑΪΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ'

✓ Άψογη η παρουσίαση της πολιτιστικής παράδοσης του τόπου μας
 ✓ Θετικότητα σχόλια και αποκόμισε η παρουσία μας

Επικαιρότητα

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ Ν. ΗΜΑΘΙΑΣ

Διοκτίτης - Εκδότης : ΚΙΤΣΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
 Διευθυντής : ΚΙΤΣΟΣ ΘΩΜΑΣ

Γραφείο: ΒΕΤΣΟΠΟΥΛΟΥ 12, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ Τ.Κ. 59300

Τηλ. - Fax: 23330 - 24823
 E-mail: epikai@otenet.gr

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Ετήσιες Ιαυτών: 30,00 ευρώ, Ετήσιες Δήμων, Τραπεζών, Οργανισμών Α.Ε.: 100,00 ευρώ
 Δημοσιεύσεις ανά εκατοστό της στήλης
 Διασπράζας: 4,50 ευρώ, Ισολογισμοί Α.Ε.: 4,50 ευρώ
 Ισολογισμοί ΕΠΕ: 2,39 ευρώ, Διαφημίσεις: κλιπών συμ-φωκίας

ΕΚΤΥΠΩΣΗ OFFSET

ΛεΩΝ ΠΑΤΣΙΚΑ Ε.Ε. - ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 10
 *Χαράκτρα δημοσιευμένα ή όχι ΔΕΝ ΕΓΚΛΙΒΕΡΟΝΤΑΙ

Συνάντηση του Νομάρχη Ημαθίας με τον Γενικό πρόξενο

Εκλογές της Τοπικής Ένωσης και Κοινοτήτων (ΤΕΔΚ): ΠΡΩΤΟΣ ΑΝΑΔ Ο ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΑΓΜ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ 22 ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

αίχμη

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ · ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ Ν. ΗΜΑΘΙΑΣ

ΕΤΟΣ 8ο ΑΡΙΘΜ. ΦΥΛΛΟΥ 369 - ΠΕΜΠΤΗ 8 ΜΑΡΤΙΟΥ 2007 - ΕΘΝ. ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ 15 (Ν. ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ ΗΜΑΘΙΑΣ - ΤΗΛ. - FAX: 23330-24358 - ΒΕΡΟΙΑ ΤΗΛ. - FAX: 23310-43737

Ο Ισοκράτης έλεγε: " Η Δημοκρατία μας αυτοκαταστρέφεται διότι κατεχράσθη το δακάμα της ελευθερίας και της πολιτείας να θεωρούν την αυθάδεια ως δακάμα, την παρανομία ως ελευθερία, την αναιδεια του λόγου ισότητα και

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΤΡΟΠΗΣ ΔΜΠΕΛΟΥΡΓΙΚΩΝ ΕΚΤΑΣΕΩΝ

Σελ. 8

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΟΥ Γ. ΝΤΕΛΙΠΟΥΛΟΥ ΓΙΑ ΤΗ ΧΡΗΣΗ ΤΟΥ ΡΑΓΑΖΙΟΥ

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΠΛΑΤΕΟΣ ΕΚΛΕΧΘΗΚΑΝ ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΓΙΑ ΧΩΡΙΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΟ ΝΕΡΟ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ

Την εκλογή εκπροσώπων για την ΤΕΔΚ εξέλεξε το Δημοτικό Συμβούλιο Πλατέος στη συνεδρίασή του την Παρασκευή το βράδυ.

Προημερησίως διάταξης ο δήμαρχος Πλατέος απάντησε σε δημοσίευμα τοπικής εφημερίδας η οποία είχε γράψει ότι ο πρώην πρόεδρος της Δημοτικής Επιχείρησης Ανάπτυξης κ. Μαργαρίτη "εηλώθησε". Ο κ. Δημητριάδης τόνισε ότι αυτό δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα και ότι ο κ. Μαργαρίτης όλο το χρονικό διάστημα των τεσσάρων χρόνων απολάμβανε την πλήρη εμπιστοσύνη, προσφέροντας ένα σημαντικό έργο.

Περνώντας σε άλλα θέματα προ ημερησίας διάταξης ενημέρωσε το σώμα ότι ανοίγουν οι προσαφορές για την επιλογή αναδόχου για το έργο της κατασκευής των εργατικών κατοικιών. Εξέκρινε ότι ο υλοποίηση ενός αυτού των

δημίων και ιδιαίτερα των νέων που δεν είχαν στήνη.

Ομόφωνα το σώμα αποδέχθηκε το ποσό των 400.000 ευρώ από πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων που αφορούν έργα σχετικά με τα έργα αποχέτευσης και ύδρευσης στο δ.δ Παλαιχωρίου.

Ο επικεφαλής της τριετούς αντεπιπέτευσης κ. Δηρίος μίλησε το θέμα παλαιότερη απόφαση του Δ.Σ που αφορούσε το δδ. Αρχαίου σχετικά με την αλλαγή χρήσης κάποιων δημοτικών εκτάσεων σε χώρους πρασίνου, λέγοντας ότι η διάκριση βιστάθηκε και ενήργησε χωρίς την συγκατάθεση του Τοπικού Συμβουλίου.

"αίχμη"

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ Ν. ΗΜΑΘΙΑΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ 15

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ ΤΗΛ. - FAX: 2333024358

ΒΕΡΟΙΑ ΤΗΛ. - FAX: 23310 43737

ΔΙΟΚΤΙΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ:

ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ - ΥΠΕΥΘ. ΕΚΔΟΣΗΣ:

ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΑΣΤ.

Φωτοσύνθεση - γραφείο: ΓΡΑΦΙΣΤΟ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ - ΤΥΠΟΓΡΑΦΗ

ΑΓΙΑΓΟΡΕΥΣΤΑ Η ΑΝΑΦΑΝΟΣΕΥΣΤΗ ΚΕΙΜΕΝΩΝ

ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΣΧΟΡΕ ΤΗΝ ΓΡΑΤΤΗ

ΕΤΕΡΩΝ ΤΟΥ ΕΚΔΟΤΗ

ΤΑ ΕΠΙΧΡΩΜΑΤΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΔΕΝ ΕΚΑΡΑΖΟΥΝ

ΑΠΑΡΤΗΡΙΑ ΒΕΒΕΙ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ: ΙΣΤΙΟΝ 20 ΕΥΡΩ.

ΕΞΑΜΗΝΙΑΙΕΣ 10 ΕΥΡΩ -

ΟΡΓΑΝΟ-ΥΠΗΡΕΣΗΝ-ΟΤΑ: 60 ΕΥΡΩ

E-mail: tassosaimi@mail.gr

aismi@ezan@mail.gr

sevi@georgiadou@mail.gr

Ταχ. Γεωργούλη 20

ΤΑ ΛΕΜΕ

ΥΠΟΦΙΛΕΤΕΣ ΤΥΠΟΣΕΙΣ
πολύ
ΗΡΟΜΟ
6937161633

ΤΟΠΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΗΜΑΘΙΑΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 6 ΙΟΥΝΙΟΥ 2007 ΤΕΥΧΟΣ 207 ΤΙΜΗ 0,50

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΔΗΜΟΥ ΑΝΤΙΓΟΝΙΔΩΝ
Ενός λεπτού σιγή για τη
Γενοκτονία των Ποντίων
Απλήρωτοι
οι εποχιακοί
υπάλληλοι

ΤΑ ΛΕΜΕ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ Ν. ΗΜΑΘΙΑΣ

Κωδικός 6950

Μέλος της Ε.Ι.Ε.Τ.

Νικ. Πλαστήρα 58 59300 Αλεξάνδρεια

ΤΗΛ-ΦΑΧ: 23330 53135

κιν: 6937 161633

E-mail: taleme1@ln.gr ή

talameporl@yahoo.gr

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΕΚΔΟΤΗΣ: ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ - ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ ΠΟΠΗ

ΔΟΥ ΠΟΠΗ

ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ-ΜΑΚΕΤΕΣ:

ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΗ ΝΟΔΕ ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο ΒΑΣΙΛΗΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ

Στα γραφεία της ΝΟΔΕ Ημαθίας πραγματοποιήθηκαν την Κυριακή οι εκλογές για την ανάδειξη του νέου Προεδρείου της ΝΟΔΕ. Ο Βασίλης Ζωγράφος έλαβε στα 396 έγκυρα ψηφοδέλτια 390 σταυρούς και το αποτέλεσμα αυτό δείχνει, αν όχι τίποτε άλλο, την εκτίμηση που τρέφουν τα μέλη του κόμματος στον επί πολλά χρόνια Πρόεδρό τους.

Οι υποψήφιοι για τις θέσεις των 16 αιρετών μελών Ν.Ο.Δ.Ε., σύμφωνα με τους σταυρούς προτίμησης που έλαβαν και τις απαραίτητες κληρώσεις που έγιναν σε όλες τις περιπτώσεις ισοψηφίας, παρουσία όλων των υποψηφίων, κατατάχθηκαν ως ακολούθως:

συνέχεια σελ 7

Η δημοσίευση είναι η φυσική της Δημοκρατίας

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΗΤΕΛΕΟΠΟΥΛΟΣ
Γραφείο
Ταχ. Γεωργούλη 22
597 00 ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

Τρίτη
5
Ιουνίου
2007

Ανεξάρτητη εβδομαδιαία εφημερίδα Νομού Ημαθίας

Έτος 2ο Αρ. φύλλου 95

Εκδότης-Διευθυντής: Μόγλας Χάρης

ΑΠΟΘΡΑΣΥΝΗΚΑΝ ΟΙ ΚΛΕΦΤΕΣ

-Μπαίνουν στα σπίτια
ενώ κοιμούνται οι ιδιοκτήτες!

Έχουν αποθρουνθεί οι κακοποιοί και πλέον δεν τους σταμάτα τίποτα. Αναφέρονται στις διαρρήξεις δεκάδων σπιτιών στην ευρύτερη περιοχή της Αλεξάνδρειας που λαμβάνουν χώρα σχεδόν σε καθημερινή βάση. Τελευταίο κρούσμα ήταν αυτό που έγινε τη νύχτα της περασμένης Δευτέρας στην

«ΧΡΟΝΙΚΑ»

Εβδομαδιαία εφημερίδα νομού Ημαθίας
Ιδιοκτήτης: Μόγλας Θεοχάρης
Εκδότης-Διευθυντής: Μόγλας Θεοχάρης
Γραφείο: Κορυφή Ημαθίας
Τηλ., Fax: 23330 41559, κιν.: 693 22 94 744
e-mail: moxlasxi@freemall.gr ή
xmoxlas@yahoo.gr

Συνδρομές ιδιωτών ετήσια: 30€, Νομαρχίας, Δήμων, Οργανισμών, Σωματείων: 150€, Δημοτικές ανά εκατοστό στήλης: Διακηρύξεις Ν.Π.Ι.Δ.: 4,50€, Ν.Π.Δ.Δ.: 1,8€.

Διαφημίσεις κατόπιν συμφωνίας.
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΕΡΟΪΑ

ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΛΤΑ: 3474

ΑΝΑΚΟΥΦΙΣΗ ΣΕ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΔΑΝΕΙΟΛΗΠΤΕΣ

Τέλος οι κατασχέσεις για
δάνεια ως 10.000€

-Οι τράπεζες δεν θα μπορούν να εκπλειστηριάζουν ακίνητα που είναι πρώτη κατοικία, για χρέος μέχρι 10 χιλιάδες ευρώ.
-Η διάταξη συμπεριλαμβάνεται στο νέο νομοσχέδιο για την προστασία του καταναλωτή
-Πλέγμα προστασίας των καταναλωτών με το νέο νομοσχέδιο

Οι τράπεζες δεν θα μπορούν να προχωρούν σε πλειστηριασμό ακινήτου για οφειλές μέχρι 10.000 ευρώ, όταν αποδεικνυθεί πρόκειται για πρώτη κύρια κατοικία, με βάση ρύθμιση του σχεδίου νόμου για την προστασία του καταναλωτή, που κατατέθηκε την προηγούμενη εβδομάδα. Όπως τόνισε ο υπουργός Ανάπτυξης **Δημήτρης Σιούφας** σε συνέντευξη Τύπου, «η εισαγόμενη ρύθμιση συνιστά εκπληρωσή χρέους στοιχειώδους κοινωνικής αλληλεγγύης και αναγκαίο μέτρο κοινωνικής ευαισθησίας». Το πρώτο κείμενο του νομοσχεδίου δόθηκε στη δημοσιότητα στις αρχές Οκτωβρίου για δημόσια διαβούλευση και το κείμενο που παρουσιάστηκε την προηγούμενη εβδομάδα, όπως τόνισε ο κ. Σιούφας, «καλύπτει πλήρως τις σημερινές και τις αυριανές ανάγκες στο χώρο του καταναλωτή, ενσωματώνοντας επίσης και σχετικές Κοινωνικές Οδηγίες με την πεποίθηση ότι η ελληνική νομοθεσία εξορθλώνεται με ένα σύγχρονο νομοθέτημα. Αλλά πάντοτε βεβαίως ο πολίτης καταναλωτής, με τη συνδρομή του, είναι το πιο δημιουργικό στοιχείο για την ομαλή λειτουργία της αγοράς».

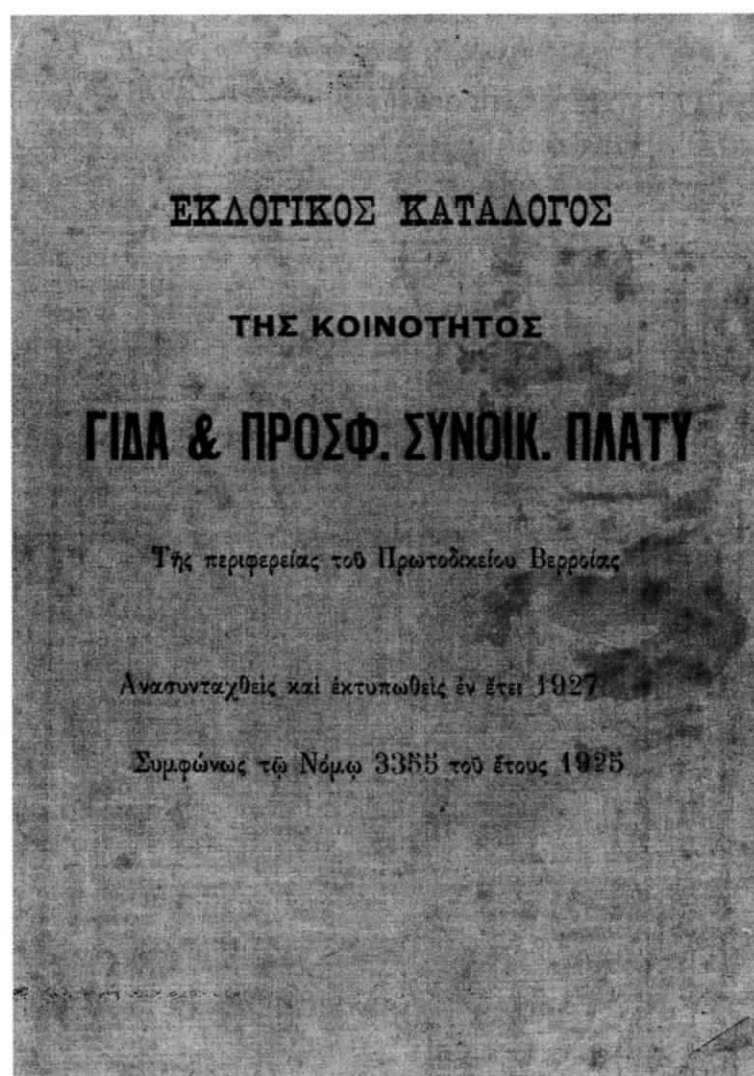
Το νομοθέτημα, τόνισε ο υπουργός, έρχεται να τροποποιήσει και να συμπληρώσει και όχι να καταργήσει το πλαίσιο που υπάρχει, «το οποίο ισχύει από το 1994 και λειτουργεί κατά ικανοποιητικό τρόπο σχεδόν επί 13 χρόνια, οφείλει όμως να προσαρμοστεί στις σύγχρονες εξελίξεις της αγοράς, να εξορθλίσει τους καταναλωτές με νέα θεσμικά μέσα και διαδικασίες, που με την εγγύηση του κράτους διευρύνουν την προστασία του και ταυτόχρονα διασφαλίζουν όρους ρύθμισης και ανταγωνιστικής λειτουργίας της αγοράς».

ΣΕΛΙΔΑ 3

ΙΖ. Ένας παλιός κατάλογος με ιδιαίτερο ενδιαφέρον

Ανάμεσα στα άλλα έγγραφα του παλιού αρχείου της Κοινότητας Γιδά εντόπισα και έναν Εκλογικό Κατάλογο του 1927. Αν τον δημοσιεύω εδώ είναι, γιατί ο αναγνώστης μπορεί να βρει ενδιαφέροντα στοιχεία, που έχουν σχέση κυρίως με τα επαγγέλματα των συμπολιτών μας την εποχή εκείνη.

Θα προσέξει ακόμα πως από τον κατάλογο αυτό λείπουν τα ονόματα γυναικών. Ο λόγος απλός. Την περίοδο εκείνη οι μανάδες μας, οι εκπρόσωποι του «ασθενούς φύλου» δεν είχαν το δικαίωμα του «εκλέγειν και εκλέγεσθαι»!

ΕΚΛΟΓΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ
ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΓΙΔΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣ. ΣΥΝ. ΠΛΑΓΥ
ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΤΟΥ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟΥ ΒΕΡΡΟΙΑΣ

'Ανασυνταχθείς συμφώνως τοῦ Νόμου 3355 καὶ κηρυχθείς ὀριστικῶς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 116

(1927) ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Βερροίας

Αὐτῶν Αριθ.	Τοῦ ἐκλογέως			Ἔτος γενήσεως	Ἐπαγγελματικὴ ἐπιτηδεύματα	Ἐνεστώσα διαμονή	Αριθμὸς Μητρώου
	Ἐπώνυμον	Ὀνομα	Ὀνομα τοῦ πατρὸς				
ΓΙΔΑ							
01	Ἀρβανιτίδης	Δημητριος	Γεώργιος	1890	ὑπ.δηματοπο	Γιδα	
02	Ἀνδρονόπουλος	Κωνσταντῖνο	Ἀντώνιος	1893	καραγωγεὺς	•	
03	Ἀκριτόπουλος	Νικόλαος	Δημητριος	1873	μεσίτης	•	
04	Ἀμπατζόγλου	Νικόλαος	Ἀθηνάσιος	1873	γεωργός	•	
05	Ἀσημακόπουλος	Ἀσημάκης	Εὐστάθιος	1901	φαρμακοποιό	•	
06	Ἀναστασόπουλος	Παναγιώτης	Χαρίσης	1867	γεωργός	•	
07	Βετσόπουλος	Δημητριος	Ιωάννης	1885	ἰατρὸς	•	
08	Βογιατζῆς	Ἀντώνιος	Ἀργύριος	1870	γεωργός	•	
09	Γεωργόπουλος	Γρηγόριος	Ἐμμανουήλ	884	•	•	
10	Γκαβάνης	Μερκούριος	Δημητριος	1878	•	•	
11	Γλιντζος	Σωτήριος	Πέτρος	1903	•	•	
12	Γλιντζος	Πέτρος	Κωνσταντῖνο	1868	ποιμὴν	•	
13	Γκότσης	Στεργιος	Ιωάννης	1884	παντοπώλης	•	
14	Γεωργόπουλος	Ἀντώνιος	Θωμᾶς	1901	γεωργός	•	
15	Γκουτάνης	Θωμᾶς	Χρῆστος	1865	κουρεὺς	•	
16	Γκλιντζος	Παναγιώτης	Κωνσταντῖνο	1883	γεωργός	•	
17	Γκαβάνης	Βασίλειος	Δημητριος	1869	μεσίτης	•	
18	Γλιντζος	Θεόδωρος	Πέτρος	1903	γεωργός	•	
19	Γκαβάνης	Δημητριος	Βασίλειος	1905	•	•	
20	Γιαννόπουλος	Στέφανος	Δημητριος	1878	ὀρνιθοπώλης	•	
21	Γεωργιτσόγλου	Ἀναγνώστης	Γεώργιος	1896	γεωργός	•	
22	Γιαννόπουλος	Ἀντώνιος	Γεώργιος	1900	•	•	
23	Δεληπάλας	Χαράλαμπος	Ἀργύριος	1886	καραγωγεὺς	•	
24	Διμητρίου	Νικόλαος	Γεωργιος	1896	κρεοπώλης	•	
25	Δεληπάλας	Ἀπόστολος	Ἀργύριος	1878	γεωργός	•	
26	Δερμετζόπουλος	Ἀθανάσιος	Ἀλέξανδρος	1882	κτροποιός	•	
27	Δεμερτζῆς	Χριστόδουλο	Θεόδωρος	1884	γεωργός	•	
28	Δούμας	Ἀπόστολος	Ιωάννης	1857	•	•	
29	Δεληπάλας	Θωμᾶς	Ἀργύριος	1893	καραγωγεὺς	•	
30	Εὐαγγελόπουλος	Γρηγόριος	Δημητριος	1893	γεωργός	•	
31	Θεοδωριδῆς	Φώτιος	Θεόδωρος	1883	ἐπισ. ἐπικισμ.	•	
32	Ἰατριδῆς	Νικόλαος	Γεώργιος	1891	κουρεὺς	•	
33	Καρανίκας	Μιχαήλ	Κωνσταντῖνο	1901	σιδηρουργός	•	
34	Κούγκας	Θωμᾶς	Νικόλαος	1872	γεωργός	•	
35	Κωνσταντινίδης	Κωνσταντῖνο	Εὐστάθιος	1887	•	•	
36	Κούγκας	Γεώργιος	Νικόλαος	1885	•	•	
37	Κούγκας	Ἀπόστολος	Βασίλειος	1903	•	•	
38	Κυριαζόπουλος	Δημητριος	Χρῆστος	1868	•	•	
39	Κούγκας	Νικόλαος	Ζήσης	1900	•	•	

ΕΚΛΟΓΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΠΙΔΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΦ. ΣΥΝΟΙΚ. ΠΑΛΤΥ
ΤΗΣ ΠΡΟΦΕΛΙΑΣ ΤΟΥ ΕΙΡΗΝΟΑΙΚΕΙΟΥ ΒΕΡΡΟΙΑΣ

Αρ. Αριθμός	Τ ο υ ε π λ ο γ ε ώ ς			Έτος γεννή- σεως	επάγγελμα ή επιτήδευμα	Ένεττώτα διαμονή	Αριθμός Μητ. φύ
	Έπώνυμον	Όνομα	Όνομα του πατρός				
40	Κυρόπουλος	Κωνσταντίνο	Τριαντάφυλλ	1887	γεωργός	Γιδα	
41	Καραχασάνης	Γρηγόριος	Γεώργιος	1883	καταγωγεύς	"	
42	Κούγκας	Αθανάσιος	Γεώργιος	1865	γεωργός	"	
43	Κούγκας	Θωμάς	Απόστολος	1905	"	"	
44	Κούγκας	Δημήτριος	Νικόλαος	1874	"	"	
45	Κυρόπουλος	Γεώργιος	Δημήτριος	1900	"	"	
46	Κούγκας	Κωνσταντίνο	Ζήσης	1886	καταγωγεύς	"	
47	Καρανίκας	Θωμάς	Χρήστος	1876	μυλοθρόν	"	
48	Κρίκος	Γρηγόριος	Πολύζος	1803	εργάτης	"	
49	Κούγκας	Βασίλειος	Πολύζος	1879	γεωργός	"	
50	Κευρκούτας	Νικόλαος	Αντώνιος	1901	"	"	
51	Καμανάς	Δημήτριος	Αντώνιος	1889	εμπορομεσότη	"	
52	Κούγκας	Γρηγόριος	Ζήσης	1902	γεωργός	"	
53	Κάμτσης	Νικόλαος	Παντιζής	1865	εργάτης	"	
54	Καρμπάσης	Απόστολος	Κωνσταντίνο	1884	γεωργός	"	
55	Κατρανίτσας	Γρηγόριος	Απόστολος	1878	"	"	
56	Κουκουλούδης	Θωμάς	Γεώργιος	1871	"	"	
57	Κυριαζόπουλος	Γρηγόριος	Παναγιώτης	1893	"	"	
58	Κυρόπουλος	Δημήτριος	Ζήσης	1872	"	"	
59	Κούγκας	Νικόλαος	Θεοχάρης	1896	"	"	
60	Κωστούλης	Μαχάηλ	Κωνσταντίνο	1878	"	"	
61	Κούγκας	Θωμάς	Ζήσης	1893	"	"	
62	Καραμανώλης	Χριστόδουλο	Δημητριος	1889	"	"	
63	Κυριαζόπουλος	Ακρίβος	Παναγιώτης	1905	"	"	
64	Κούγκας	Γεώργιος	Θεοχάρης	1901	"	"	
65	Κυριαζόπουλος	Στέργιος	Βασίλειος	1875	"	"	
66	Κουκουλούδης	Διονύσιος	Νικόλαος	1891	ράπτης	"	
67	Κλουρόπουλος	Χαράλαμπος	Αυγύριος	1882	γεωργός	"	
68	Κορφιώτης	Πρόδρομος	Αθανάσιος	1878	"	"	
69	Καρμηήτρης	Αντώνιος	Θωμάς	1902	"	"	
70	Κουτσουμαλής	Αντώνιος	Ευάγγελος	1869	εργάτης	"	
71	Κουρκούτας	Κωνσταντίνο	Δημήτριος	1878	διδάσκαλος	"	
72	Λαδάς	Γεώργιος	Δημητριος	1883	κρεοπώλης	"	
73	Λογκαρόπουλος	Αθανάσιος	Δημήτριος	1894	εργάτης	"	
74	Λαφαζάνης	Διονύσιος	Παναγιώτης	1873	γεωργός	"	
75	Λογκαρόπουλος	Κωνσταντίνο	Ιωάννης	1862	"	"	
76	Λαφαζάνης	Γρηγόριος	Μιλκος	1868	"	"	
77	Λαφαζάνης	Διονύσιος	Κωνσταντίνο	1896	βοσκός	"	
78	Λαφαζάνης	Ιωάννης	Μερκούριος	1868	γεωργός	"	
79	Λαφαζάνης	Κωνσταντίνο	Αργύριος	1873	"	"	
80	Λαφαζάνης	Δημήτριος	Αντώνιος	1903	"	"	
81	Λαφαζάνης	Αντώνιος	Μερκούριος	1865	"	"	
82	Λαφαζάνης	Αντώνιος	Εμμανουήλ	1871	"	"	
83	Λαφαζάνης	Μερκούριος	Απόστολος	1899	εργάτης	"	
84	Λιάκος	Γεώργιος	Φώτιος	1898	γεωργός	"	
85	Λιάκος	Γεώργιος	Χρήστος	1866	"	"	
86	Λογκαρόπουλος	Θωμάς	Δημητριος	1891	εργάτης	"	
87	Λαφαζάνης	Αντώνιος	Ακρίβος	1904	γεωργός	"	
88	Μπάνης	Αχιλεύς	Κωνσταντίνο	1875	"	"	
89	Μπελμπερίδης	Αλέξανδρος	Δημήτριος	1865	καροποιός	"	

ΕΚΔΟΡΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΓΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΦ. ΣΥΝΟΙΚ. ΠΛΑΤΥ
ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡ. ΙΑΣ ΤΟΥ ΕΙΡΙΝ ΔΙΚΤΙΟΥ ΒΡΕΝΙΑΣ

Αρ. Αριθμ.	Το ὄνομα			Ἔτος γενν.	ἐπιτήδευμα ἢ ἐπάγγελμα	Ἐισπώτ. Διαμονή	Ἀριθμ. Μητρώου
	Ἐπωνύμιον	Ὄνομα	Ὀνομα τοῦ πατρὸς				
90	Μπάνης	Γρηγόριος	Δημήτριος	1902	γεωργός	Γεῖα	
91	Μακρῆς	Παναγιώτης	Δημήτριος	1892	συνδουρὸς		
92	Μακρῆς	Χρήτος	Δημήτριος	1890	γεωργός		
93	Μυλωνάς	Αθανάσιος	Θωμάς	1880			
94	Μυλωνάς	Ζαχαρίας	Θωμάς	1895	μυλοθράς		
95	Μπαλιτῆς	Αργύριος	Νικόλαος	1868	γεωργός		
96	Ματόπουλος	Στέφανος	Δημήτριος	1855			
97	Μαυροειδῆς	Νικόλαος	Μαυροειδῆς	1855			
98	Μέκκας	Γεώργιος	Δημήτριος	1872			
99	Μπογιατῆς	Θωμάς	Κωνσταντῖνο	1878			
100	Μεσσαλάς	Γεώργιος	Παναγιώτης	1869			
101	Μπαχιτῆς	Αριστείδης	Αργύριος	1849			
102	Μπέντζος	Αντώνιος	Ιωάννης	1901			
103	Μέκκας	Νικόλαος	Δημήτριος	1878			
104	Μπουράτσας	Δημήτριος	Απόστολος	1867	παντοπώλης		
105	Μανωλοπούλος	Αντώνιος	Εμμανουήλ	1877	ραπτή		
106	Μπάνης	Δημήτριος	Κωνσταντῖνο	1873	γεωργός		
107	Μπαμπάγιαννης	Αθανάσιος	Ιμμανουήλ	1864			
108	Μαργαρίτης	Μαρίνη	Καρολῖνη	1877			
109	Μπουσδούκης	Διαμαντῆς	Γεώργιος	1898	σὶδηρ. ὑπάλλ.		
110	Μπαντῆς	Γρηγόριος	Νικόλαος	1903	γεωργός		
111	Μπαντῆς	Αριστείδης	Μιχαήλ	1897			
112	Μοσχόπουλος	Γρηγόριος	Αντώνιος	1900			
113	Μανωλόπουλος	Αθανάσιος	Αντώνιος	1874			
114	Μοσχόπουλος	Γεώργιος	Ακρίβος	1876			
115	Μπάνης	Θωμάς	Αχιλλεύς	1903			
116	Μουσταφόπουλος	Εὐθύμιος	Αναστάσιος	1815			
117	Ματόπουλος	Θωμάς	Κωνσταντῖνο	1878			
118	Μπογιατῆς	Απόστολος	Αντώνιος	1898			
119	Μεσσαλάς	Παναγιώτης	Γεώργιος	1849			
120	Μανωλόπουλος	Απόστολος	Αντώνιος	1878			
121	Μοσχόπουλος	Ιωάννης	Κωνσταντῖνο	1879			
122	Μοσχόπουλος	Ιωάννης	Αντώνιος	1896			
123	Μοσχόπουλος	Γεώργιος	Παναγιώτης	1895			
124	Ματόπουλος	Διονύσιος	Θωμάς	1904			
125	Ματόπουλος	Γρηγόριος	Ακρίβος	1877			
126	Μπρούφας	Γεώργιος	Αθανάσιος	1904			
127	Μπέντζιος	Διονύσιος	Ιωάννης	1898			
128	Μέκκας	Αντώνιος	Απόστολος	1879	ἐργατῆς		
129	Ματόπουλος	Γεώργιος	Ακρίβος	1881	γεωργός		
130	Μπαχης	Νικόλαος	Εμμανουήλ	1889			
131	Μεσσαλάς	Δημήτριος	Παναγιώτης	1875			
132	Μαργαρίτης	Αθηνόδωρος	Χαράλαμπος	1889			
133	Μαυροπούλος	Αντώνιος	Θωμάς	1863			
134	Μπασιαντέλης	Κωνσταντῖνο	Ανδρέας	1877			
135	Μπογιατῆς	Αργύριος	Κωνσταντῖνο	1888			
136	Μοσχόπουλος	Απόστολος	Αθανάσιος	1875			
137	Μπέτσος	Δημήτριος	Κωνσταντῖνο	1887			
138	Νικολόπουλος	Νικόλαος	Βροσάτης	1867			
139	Νικολόπουλος	Δημήτριος	Νικόλαος	1901			

ΕΚΛΟΓΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΤΗΤΟΣ ΓΙΔΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΦ. ΣΙΝΘΙΚ. ΠΛΑΤΥ
ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΤΟΥ ΕΠΙΗΛΟΙΚΕΙΟΥ ΒΥΡΡΩΙΑΣ

Αρ. Αριθμός	Τ Ο Υ Ε Κ Λ Ο Γ Ε Ω Σ			Έτος γενήσεως	Επαγγελματική επίτηδεύμα	Ένεστώτη διαμονή	Αριθμός Μητρώου
	Επωνυμίου	Όνομα	Όνομα του πατρός				
140	Νούτσος	Απόστολος	Αντώνιος	1905	γεωργός	Γίδα	
141	Νούτσος	Νικόλαος	Αντώνιος	1897	παντοπώλης	"	
142	Νουτσόπουλος	Φώτιος	Αθανάσιος	1865	γεωργός	"	
143	Νίλας	Αθανάσιος	Δημήτριος	1893	κηπουρός	"	
144	Νουσόπουλος	Απόστολος	Φώτιος	1901	γεωργός	"	
145	Ναλπάντης	Δημήτριος	Θωμάς	1872	"	"	
146	Νουσιόπουλος	Αντώνιος	Φώτιος	1896	"	"	
147	Νουσιόπουλος	Φίλιππος	Γρηγόριος	1904	"	"	
148	Ναλμπάντης	Στέφανος	Δημήτριος	1905	"	"	
149	Ντουλόπουλος	Εμμανουήλ	Βασίλειος	1902	καφεπώλης	"	
150	Νίλας	Νικόλαος	Δημήτριος	1898	κηπουρός	"	
151	Οικονομόπουλος	Νικόλαος	Ιωάννης	1874	γεωργός	"	
152	Οικονομόπουλος	Κωνσταντίνος	Αναστάσιος	1860	"	"	
153	Οικονομόπουλος	Γεώργιος	Ιωάννης	1878	"	"	
154	Οικονομόπουλος	Αναστάσιος	Θωμάς	1893	"	"	
155	Οικονομόπουλος	Αθανάσιος	Κωνσταντίνος	1893	"	"	
156	Πάσχαλας	Μόσχος	Σπύρος	1876	"	"	
157	Παπαδόπουλος	Διονύσιος	Θωμάς	1896	"	"	
158	Πασχαλιάρης	Κωνσταντίνος	Γεώργιος	1879	παντοπώλης	"	
159	Παπαεμμανουήλ	Γρηγόριος	Κωνσταντίνος	1891	γεωργός	"	
160	Πανταζόπουλος	Ιωάννης	Θεόδωρος	1900	"	"	
161	Παπαρέλης	Ανδρέας	Κωνσταντίνος	1882	"	"	
162	Πασχαλίδης	Νικόλαος	Πασχάλης	1865	ιατρός	"	
163	Πανταζόπουλος	Αργύριος	Θωμάς	1904	γεωργός	"	
164	Παπαδόπουλος	Δημήτριος	Θωμάς	1886	σίδηρ, υπάλλ.	"	
165	Πανταζόπουλος	Θωμάς	Κρυστάλης	1890	γεωργός	"	
166	Πισμίδης	Γεώργιος	Γρηγόριος	1889	"	"	
167	Πανταζόπουλος	Σαράντης	Δημήτριος	1874	"	"	
168	Παπαδόπουλος	Θωμάς	Αργύριος	1850	"	"	
169	Παρανομόπουλος	Γεώργιος	Αθανάσιος	1884	"	"	
170	Πανταζόπουλος	Θεόδωρος	Ευθύμιος	1875	"	"	
171	Παγίδα	Νικόλαος	Χρήστος	1897	"	"	
172	Παρανομόπουλος	Απόστολος	Αντώνιος	1898	"	"	
173	Πανταζόπουλος	Θωμάς	Σαράντης	1899	"	"	
174	Πετρίδης	Ιωάννης	Εμμανουήλ	1899	παντοπώλης	"	
175	Ρούβαλης	Παναγιώτης	Βασίλειος	1863	"	"	
176	Ρούβαλης	Κωνσταντίνος	Παναγιώτης	1894	"	"	
177	Ρίπας	Απόστολος	Κωνσταντίνος	1892	μηχανουργός	"	
178	Ρίπας	Δημήτριος	Κωνσταντίνος	1896	"	"	
179	Ρότσιος	Παναγιώτης	Παναγιώτης	1906	γεωργός	"	
180	Ρεσινιώτης	Γεώργιος	Σπύρος	1902	"	"	
181	Ρεσινιώτης	Σπύρος	Αθανάσιος	1878	"	"	
182	Ρεσινιώτης	Θωμάς	Αντώνιος	1893	ράπτης	"	
183	Ρότσιος	Θωμάς	Γεώργιος	1873	γεωργός	"	
184	Σίψης	Ιωάννης	Δημήτριος	1860	παντοπώλης	"	
185	Σάτης	Σπυρίδων	Ζησης	1868	γεωργός	"	
186	Σάτης	Γρηγόριος	Νικόλαος	1886	"	"	
187	Σπανός	Αντώνιος	Κωνσταντίνος	1890	"	"	
188	Σαββανίδης	Σάββας	Κωνσταντίνος	1873	"	"	
189	Σάμαρäs	Γεώργιος	Αθανάσιος	1869	"	"	

ΙΗ. Κάτι σαν μνημόσυνο στους παλιούς φωτογράφους της πόλης μας που έφυγαν από τη ζωή

Σχετικά πρόσφατα αποχαιρετήσαμε έναν ακόμα παλαιό, έμπειρο φωτογράφο της πόλης μας, έναν δάσκαλο της ασπρόμαυρης κυρίως φωτογραφίας και το επισημαίνω αυτό, γιατί η ασπρόμαυρη φωτογραφία χρειάζεται περισσότερη τέχνη.

Ο Πέτρος Κωστράκης έφυγε σαν φυσική παρουσία για πάντα από κοντά μας. Φρόντισε όμως να αφήσει τη σφραγίδα της πενήντάχρονης δουλειάς του. Ο λογότυπος «ΦΩΤΟ ΚΩΣΤΡΑΚΗ» θα μας θυμίζει πάντοτε το δημιουργικό πέρασμά του από τον κόσμο της φωτογραφίας.

Ο Πέτρος παρέμεινε ως το τέλος ένας έφηβος, με δύναμη στο σώμα και στην ψυχή. Ήταν από τη φύση του ένας καλοκάγαθος άνθρωπος προικισμένος με ιδιαίτερα ευαίσθητα χαρακτηριστικά. Είχε γεννηθεί για φωτογράφος. Από πολύ μικρός ξεκίνησε αυτήν την τέχνη. Στην αρχή πλανόδιος, όπως συνέβαινε εκείνα τα χρόνια και με άλλους συνομήλικούς του. Αγαπούσε τη δουλειά του με πάθος και φαίνεται πως προτιμούσε να βρίσκεται συνεχώς έξω με τον φακό, κοντά στον άνθρωπο, τον οποίο υπηρέτησε πάνω από μισό αιώνα

Ο τόπος μας, η πόλη μας, η κοινωνία, οφείλει πολλά στους παλιούς φωτογράφους και ιδιαίτερα στον Πέτρο Κωστράκη.

Εσύ και οι ομότεχνοί σου, Πέτρο, μας αφήσατε μian ανεκτίμητη κληρονομιά. Μας χαρίσατε έναν θαυμάσιο θησαυρό, σ' εμάς και στους απογόνους μας. Σας οφείλουμε όλο το φωτογραφικό υλικό που υπάρχει σήμερα σε κάθε οικογένεια και είναι αρκετό.

Το 1996 είχα προτείνει στο Δήμο να γίνει μια ειδική τιμητική εκδήλωση για τους παλαιούς φωτογράφους, να τιμηθούν για το έργο τους, γιατί χωρίς αυτούς η πόλη μας θα ήταν δίχως ταυτότητα. Τότε δεν έγινε. Ίσως γίνει μετά θάνατον, γιατί εμείς εδώ, έτσι μάθαμε, να τιμούμε τους ανθρώπους, όταν φύγουν από τη ζωή.

Θα ήταν όμως άδικο, αν δεν μνημόνευα και δυο ακόμα παλαιούς φωτογράφους που έφυγαν πρόωρα, σχετικά πρόσφατα από τη ζωή. Τον αείμνηστο Νίκο Χρυσόπουλο και τον Ορέστη Βαλκάνη. Έχει ο καθένας το μερίδιο προσφοράς στον τομέα της φωτογραφίας. Πάντως, πηγαίνοντας ακόμα πιο πίσω, στην προπολεμική περίοδο θα θυμίσω ένα επιπλέον όνομα που ήδη το έχω αναφέρει σε άλλο σημείο. Του Παρασκευά Ερινέλη, στο φακό του οποίου οφείλουμε άπειρες φωτογραφίες από μια εποχή που ήδη είναι πολύ μακρινή, ιδιαίτερα για τους νεότερους συμπολίτες μας.

*Νίκος Χρυσόπουλος
Πάνω από 60 χρόνια φωτογράφος. Μαθήτευσε σε μεγάλους δασκάλους της ασπρόμαυρης φωτογραφίας. Ο λόγος για τις γνωστές 24ωρες και εβδομαδιαίες φωτογραφίες. Ήταν μοναδικός στην Ημαθία στο ρετουσάρισμα των ανηρτικών πλακών. Υπήρξε προσωπικός φίλος μου. Έφυγε από την ζωή νέος.*

28 Οκτωβρίου 1996. Οι φωτογράφοι της Αλεξάνδρειας. Από δεξιά: Γρηγορόπουλος Στέλιος (ερασιτέχνης με πολλά χρόνια στην φωτογραφία), Καρατσιβιδής Γεώργιος (φωτογράφος με σπουδές πάνω στην τέχνη της φωτογραφίας), Βαλκάνης Ορέστης (παλιός αυτοδίδακτος φωτογράφος με μεγάλη προσφορά στον τόπο), Καραγιώργος Βασίλης (ερασιτέχνης φωτογράφος των τελευταίων ετών), Κωστράκης Πέτρος (55 χρόνια φωτογράφος. Μας άφησε νωρίς, όμως μας χάρισε μια πλούσια κληρονομιά. Χάρη στον Πέτρο, σήμερα έχουμε ζωντανές εικόνες από την πόλη μας με πρόσωπα και τοπία).

ΙΗ.1. Στη μνήμη του Γόλη μας

Πέρασαν 18 και παραπάνω χρόνια από την ημέρα που ο Γόλης άφησε αυτόν τον κόσμο. Ήταν γεννημένος το 1925, στη Κυψέλη Ημαθίας και για όσους δεν γνωρίζουν, ονομαζόταν Καλυβιώτης Γρηγόριος. Πέθανε στις 8-1-1989, ημέρα Κυριακή, σε ηλικία 64 ετών.

Έζησε και βασίλεψε σ' έναν δικό του κόσμο, με ψυχή και αισθήματα ενός παιδιού. Ποιος ξέρει τι να είχε συμβεί στα πρώτα χρόνια της ζωής του και δεν ωρίμασε ποτέ. Έζησε με τους δικούς του κανόνες ζωής, αυτούς που του είχαν γράψει οι τρεις Μοίρες. Γιατί φαίνεται, πως όταν πήγαν την τρίτη μέρα μετά την γέννησή του να γράψουν τα μελλούμενα της ζωής, δεν είχαν καλές διαθέσεις ή ήταν νύχτα χωρίς λυχνάρι και γράψανε όλα όσα πικρά πέρασε.

Ό,τι γράψουν οι τρεις μυθικές αυτές κόρες, που αποφασίζουν και ορίζουν όσα πρόκειται, καλά ή άσχημα, να περάσει ο άνθρωπος στο βίο του, δεν ξεγράφονται. Έτσι ο Γόλης έζησε σαν τα πετεινά του ουρανού που λέει το Ευαγγέλιο, τα οποία δε χτίζουν, δεν σπέρνουν, δεν θερίζουν και όμως ζούνε.

Ήταν σαν ένα αγρίμι σ' ένα παραδεισένιο περιβόλι. Ποτέ δεν παραπονέθηκε, δεν ζητούσε από κανέναν να του προσφέρει τίποτα, ούτε ένα κομμάτι ψωμί κι ας πεινούσε, ας διψούσε, ακόμα και ας πονούσε. Από το στόμα του παράπονο δεν έβγαине, δεν το έλεγε.

Το μόνο που έκαμνε ήταν να βλέπει κατάματα τους ανθρώπους, αμίλητος μ' εκείνα τα θολά, γαλανά, μικρά ματούδια του.

Τα μάτια, που πολλές φορές είχαν πολλά να πουν. Μ' αυτά μιλούσε ο Γόλης, δεν είχε μάθει πολλά λόγια. Υπήρχαν στιγμές που καθώς σε κοίταζε με το απλανές βλέμμα του, δάκρυζαν τα μάτια του. Ποιος ξέρει τι εικόνες έφερνε μπροστά του και δεν εύρισκε λόγια να εκφραστεί!

Ό,τι είχε μέσα του τα πήρε στον τάφο. Γύριζε τις νύχτες εδώ και εκεί, ώσπου να έρθει η ώρα να μαζευτεί στο γιατάκι του, που ποτέ δεν ήταν μόνιμο. Τον ακούγαμε να τραγουδάει με την δική του γλώσσα. Ήταν πειραχτήρι, του άρεσε να τσιγκλάει τους ανθρώπους. Μ' αυτό ένιωθε πως υπάρχει ανάμεσα μας. Ήταν μια συμπαθέστατη ανθρώπινη φιγούρα.

Δυο γενιές μεγάλωσαν με το Γόλη. Τον θυμάμαι, από μικρός στα πανηγύρια, της Αγίας Κυριακής, της Παναγίας, στους γάμους και στις εκδηλώσεις. Ήταν γνωστός στους πλανόδιους θεατρίνους.

Τον έντυναν με κάτι περίεργα ρούχα, τον μασκάρευαν με χρώματα και εκείνος χαιρόταν. Τον ανέβαζαν πάνω σε τραπέζια και έκαμνε τα δικά του αυτοσχέδια φακιρικά νούμερα, με ωραίες

γκριμάτσες.

Θυμάμαι όμως ακόμα το προσωπικό μου πάθημα από το Γόλη.

Το 1957 είχα κάνει εγχείρηση σκωληκοειδίτιδας στο Νοσοκομείο της Νάουσας. Όταν βγήκα από το χειρουργείο και συνήλθα από τη νάρκωση αντίκρυσσα στον απέναντι θάλαμο το Γόλη. Τον είχε χτυπήσει μια μοτοσικλέτα στο Μωραΐτη και ήταν φασκιωμένος με επιδέσμους και γύψους, σαν αιγυπτιακή μούμια. Παρά την κατάστασή του συνέχισε να βγάζει τους περιέργους ήχους, να κάνει τις θεατρinίστικες κινήσεις και προπαντός τους μορφασμούς, που έφερναν ασυγκράτητα γέλια σε όποιον τον παρακολουθούσε.

Νοσηλεύτηκε αρκετόν καιρό εγκαταλειμμένος, μόνος, όπως συμβαίνει με τους απόκληρους. Είχαν μεγαλώσει τα μαλλιά και τα αραιά ξανθά γένια του. Τώρα έμοιαζε περισσότερο με έναν ωραίο γελωτοποιό.

Κάθε φορά που τον έβλεπα, μου προκαλούσε να γελάσω. Αυτό βέβαια το πλήρωσα ακριβά, γιατί άνοιξε η πληγή και χρειάστηκε να παραμείνω μια εβδομάδα περισσότερο στο Νοσοκομείο.

Ο Γόλης δεν ήταν τρελός. Ήταν ένα άκακο πλάσμα. Λένε πως κάποιιοι θέλησαν να τον κλείσουν κάποτε σε ψυχιατρείο. Εκεί έγινε ένα τεστ νοημοσύνης. Του έδωσαν ένα κόσκινο να φέρει νερό από τη βρύση. Εκείνος όμως τους απάντησε με την ρουμλουκιώτικη προφορά: «άλλου, άλλου αγκειό», άλλο σκεύος δηλαδή και εννοούσε μάλλον κάποια στάμνα. Τότε ο ψυχίατρος πείστηκε πως δεν ήταν τρελός και τους συμβούλεψε να τον αφήσουν να ζήσει ελεύθερος στο δικό του κόσμο.

Γνώριζε όλους τους Γιδιώτες και όχι μόνον, αλλά ελάχιστους με το όνομά τους. Αγαπούσε, ακόμα και εκείνους που δεν είχαν εκτιμήσει την κατάστασή του, γιατί υπήρξαν και αυτοί, ευτυχώς μετρημένοι στα δάχτυλα του ενός χεριού. Μόνο έναν δεν αγάπησε, δεν ήθελε να ακούσει ούτε το όνομά του. Ήταν ο Νις. Ο Νις είχε έρθει από τα χωριά της Κατερίνης και φώλιασε και αυτός εδώ. Ποιος ξέρει τι να είχαν γράψει και για εκείνον οι τρεις Μοίρες; Άκληρος, άστεγος όπως ο Γόλης. Όπου χαρά, όπου λύπη ο Γόλης και ο Νις πρώτοι. Το μεγάλο κακό γινόταν στις κηδείες. Σκοτώνονταν ποιος θα πάρει το Σταυρό, το μανουάλι μπροστά από την κηδεία. Ο Γόλης θεωρούσε τον εαυτό του κυρίαρχο εδώ. Δεν ήταν λίγες οι φορές, που τσακώνονταν και το σκηνικό καταντούσε αστείο.

Παρότι είχε τα χρονάκια του, δεν το έδειχνε. Ήταν γρήγορος, τίμιος και έκαμνε θελήματα. Έπαιρνε στο ένα χέρι τα χρήματα, τα έσφιγγε και στο άλλο το σημείωμα και τρέχοντας εκτελούσε την αποστολή του με χαρά. Αλοίμονο αν τολμούσε κανείς να τον ενοχλήσει, όταν είχε να εκτελέσει το χρέος του. Τραγουδούσε με λόγια άλλα- ντάλλων. Όταν επέστρεφε παρέδιδε τα ρέστα και στεκόταν αμίλητος με ένα απλανές βλέμμα. Ποτέ δεν αδικήθηκε από κανέναν.

Ο Γόλης δεν γνώριζε την αξία των χρημάτων. Για χρόνια τα χάριζε κάπου... Τέλος το 1988 είχε προβλήματα υγείας, δεν εμφανιζόταν στην αγορά. Τον είχαν αναλάβει οι γυναίκες του ΚΑΠΗ Αλεξάνδρειας με την Κοινωνική Λειτουργό κ. Μ.Ιωαννίδου. Πέθανε τις ημέρες των Φώτων.

Ο θάνατος του συγκίνησε μικρούς και μεγάλους. Ήταν το μόνο πρόσωπο της κοινωνίας μας, που για εξήντα ολόκληρα χρόνια ζούσε με την στήριξη των κατοίκων. Τον συνόδεψε πλήθος κόσμου στην τελευταία μόνιμη κατοικία του, γιατί όσο ζούσε, δεν είχε δική του γωνιά. Του έκαναν όλα τα χριστιανικά καθήκοντα, όλα «τ' ακ' λούθια» όπως πρέπει σε κάθε Χριστιανό.

Πιστεύω πως ο Γόλης δεν κέρδισε μόνο τις καρδιές μας, μα και την ουράνια βασιλεία, γιατί υπήρξε ένα άκακο πλάσμα, χωρίς ανθρώπινες αδυναμίες και πάθη, ένα παντοτινό παιδί. Το πιστεύω, γιατί ο Χριστός μας είπε πως τα παιδιά θα είναι αυτά που θα κερδίσουν τον Παράδεισο.

Γόλη, να είσαι καλά εκεί πάνω, γιατί εδώ η ζωή σου ήταν ένας Γολγοθάς από την ώρα που γεννήθηκες. Εμείς που σε γνωρίσαμε θα σε θυμόμαστε για πάντα.

ΙΘ. Ενθυμήματα οικογενειακά

Ομολογώ ότι νιώθω μεγάλη χαρά που μου δίνεται η ευκαιρία να περιλάβω στην εργασία μου αυτή μερικά οικογενειακά μου κειμήλια. Θέλω ιδιαίτερα να σταθώ στα δυο πιστοποιητικά βαπτίσεως, το πρώτο του πατέρα μου με ημερομηνία 15 Δεκεμβρίου 1908 και το δεύτερο της μάνας μου, με ημερομηνία 31 Ιανουαρίου 1910. [σελ. 298]

Σε ένα τόπο σαν τα δικά μας χωριά, όπου τα γραπτά μνημεία παλιότερων εποχών σπανίζουν, τα δυο βαπτιστικά που σώθηκαν και συμπληρώνουν ήδη ζωή ενός αιώνα, νομίζω πως έχουν κάποια βαρύτητα. Το πρώτο πράγματα που θα μπορούσε να σχολιάσει κανείς παρατηρώντας τα κιτρινισμένα από το χρόνο έντυπα είναι ο γραφικός χαρακτήρας των δυο εφημερίων που τέλεσαν το μυστήριο. Του πρώτου το όνομα, ιερέα του Κεφαλοχωρίου, δεν διακρίνεται, από πληροφορίες όμως ξέρω πως ονομαζόταν Αργύριος. Αντίθετα η υπογραφή του παπα-Δημήτρη από το Λουτρό είναι ευδιάκριτη. Μπορούμε μάλιστα να πούμε πως ο Λουτριώτης εφημέριος ήταν πιο «εγγράμματος» από τον παπα-Αργύρη, αν κρίνουμε, μεταξύ των άλλων, και από τη χρήση κάποιων τόνων και πνευμάτων πάνω στις λέξεις.

Σε κάθε περίπτωση πρόκειται για δυο ολιγογράμματος ιερωμένους, που κινούνται στα όρια του αναλφαβητισμού, φαινόμενο λίγο-πολύ γενικευμένο τα χρόνια της τουρκοκρατίας, μια και ο τόπος μας την περίοδο στην οποία αναφερόμαστε συνέχιζε να αποτελεί τμήμα της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας.

Το δεύτερο στοιχείο στο οποίο μπορούμε να εστιάσουμε την προσοχή μας είναι η έλλειψη επιθέτων των προσώπων που αναφέρονται. Στο πρώτο βαπτιστικό οι γονείς του νεοφώτιστου Θωμά αναφέρονται ως «βασίλεως γεργ...» (=Γεωργίου) και «μαρία...» στο δε δεύτερο, που είναι καλύτερα διατηρημένο διαπιστώνουμε ότι όλα τα πρόσωπα αναφέρονται με το βαπτιστικό και έχουν ως προσδιοριστικό το πατρώνυμο τους. Έτσι οι γονείς της μικρής «εκατιρίνης» είναι οι «κωνσταντίνος βασιλίου» και «δέσπου φιλίππου». Ο ανάδοχος είναι «αντόνιος ανδρέα», οι μάρτυρες «γεώργιος, ζήσης» και ο εφημέριος «Δημήτριος».

Για την ιστορία να πούμε πως η χρήση επιθέτων επιβλήθηκε και γενικεύτηκε μετά την απελευθέρωση του 1912 και την επέκταση του κράτους της Νότιας Ελλάδας στις λεγόμενες «Νέες Χώρες».

Αυτό φαίνεται καθαρά στο Πιστοποιητικό της σελίδας [299] που εκδόθηκε είκοσι έξι χρόνια αργότερα και όπου ο βασίλεως γεργ... Μεταμορφώνεται σε Ντελιόπουλος Βασίλειος του Γεωργίου, με αριθμούς πρωτοκόλλου, με αύξοντες αριθμούς μητρώων και όσων άλλων στοιχείων απαιτεί η γραφειοκρατία ενός οργανωμένου Κράτους.

Υπάρχει όμως και ένα τρίτο πιστοποιητικό [σελ. 300]. Αυτό είναι «γεννήσεως και βαπτίσεως», η δε Ιερά Επιτροπή Καμπανίας έχει παραχωρήσει πλέον τη θέση της στην Ιερά Μητρόπολη Βεροίας και Ναούσης.

Η γραφή του παπα-Φώτη Παπαχρήστου διαφέρει σημαντικά από εκείνη του προκατόχου του. Μια γενιά ελεύθερου βίου στον τόπο επέτρεψε να ανέβει το μορφωτικό ή έστω το γραμματικό επίπεδο του εφημερίου. Ο παπα-Φώτης, αν και απόφοιτος δημοτικού, συμπληρώνει το πιστοποιητικό σε άπταιστη καθαρεύουσα, χωρίς κανένα ορθογραφικό λάθος! Υποθέτω ότι θα τον ζήλευαν πολλοί απόφοιτοι Λυκείου-και όχι μόνο-της εποχής μας! Μικρή αστάθεια παρατηρείται ακόμα στη χρήση των επιθέτων. Το επώνυμο του Θωμά δεν είναι Ντέλιας, όπως ανα-

γράφεται στο πιστοποιητικό, αλλά Ντελιόπουλος ή Δελιόπουλος. Εδώ όμως ο εφημέριος χρησιμοποιεί τον τύπο του επιθέτου με το οποίο προσφωνείται αυτός στο χωριό. Αντίθετα το όνομα και το επίθετο της μάνας μου, που είναι ξενοχωρίτισσα, ο συντάκτης του πιστοποιητικού δεν το γνωρίζει ούτε το αναζητεί. Γράφει ένα απλό «Ειρήνη», αδιαφορώντας αν το «Ρήνα», με το οποίο είναι γνωστή προέρχεται από το Ειρήνη ή όπως είναι ενδεχόμενο, και από το Αικατερίνη. Όσο για το πατρικό επώνυμο της, αυτό δεν το θεωρεί απαραίτητο ούτε το καταγράφει, αν και πρόκειται για δημόσιο έγγραφο...

Ακολουθούν τέσσερις ταυτότητες, οι δυο αστυνομικές, οι δυο πολυτέκνων. Οι δυο πρώτες σελ. [301] έχουν εκδοθεί μέσα ή λίγο μετά την Κατοχή. Είναι τα πέτρινα χρόνια στη διάρκεια των οποίων και οι απλοί άνθρωποι κρίνονται επικίνδυνοι και θα πρέπει να επιδεικνύουν και να αποδεικνύουν κάθε στιγμή μαζί με τα ατομικά τους στοιχεία και την αθωότητα τους. Ταυτότητα χρειάζεται όχι μόνο ο τριαντατριάχρονος άνδρας, αλλά και η εξηντάχρονη γυναίκα. Σήμερα, βέβαια, που δεν έχουμε ούτε Κατοχή ούτε εμφύλιο εκδίδονται ταυτότητες και διαβατήρια σε βρέφη και νήπια! Αυτό όμως είναι άλλη ιστορία!

Τα δυο επόμενα έγγραφα σελ. [302] είναι για την ακρίβεια βιβλιάρια πολυτέκνων. Ήδη από τότε ή Πολιτεία είχε πάρει κάποια στοιχειώδη, έστω, μέτρα για την ενίσχυση των οικογενειών με περισσότερα από τρία παιδιά. Η απαλλαγή του πρώτου γιου από τη στράτευση και η έκπτωση στα εισιτήρια λεωφορείων και τρένων ήταν τα πιο γνωστά ευεργετήματα που απολάμβαναν τα μέλη των πολυτέκνων οικογενειών. Το αστείο της υπόθεσης ήταν πως η μείωση του εισιτηρίου ίσχυε για δυο μόνον επιβάτες σε κάθε λεωφορείο. Ο τρίτος πλήρωνε κανονικά, γεγονός που αποτελούσε συχνά αιτία κάποιων επεισοδίων μεταξύ των δικαιούχων.

Για τις ανάγκες του βιβλιαρίου πολυτέκνων έχει τραβηχτεί και η φωτογραφία της σελίδας [303 πάνω], όπου εικονιζόμαστε τα επτά αδέρφια με τη μάνα μας. Εύκολα διαπισώνει κανείς ότι οι τρεις αδελφές φορούν ομοιόμορφο φουστάνι. Είναι η εποχή ακόμα που το ντύσιμο περνάει από τα χέρια της νοικοκυράς. Αποτελεί μάλιστα πρόοδο αξιοσημείωτη το γεγονός ότι το ύφασμα δεν προέρχεται από το σπιτικό αργαλειό, αλλά είναι αγοραστό.

Σχετικά με τη φωτογραφία της σελίδα [303 κάτω], όπου εικονίζεται το ηλικιωμένο αντρόγυνο, θέλω να κάνω το εξής σχόλιο: Η κατηγορία αυτή των φωτογραφιών προέρχονται από επεξεργασία άλλου φωτογραφικού υλικού. Όλη τη δεκαετία του πενήντα και αργότερα, γύριζαν στα χωριά ειδικοί «φωτογράφοι», που μάζευαν παλιές φωτογραφίες, τις έπαιρναν στα εργαστήρια της Θεσσαλονίκης ή της Αθήνας, κι εκεί με τη βοήθεια τεχνικών μέσων προέβαιναν σε διάφορες μικροαλλαγές, προσθήκες και αφαιρέσεις. Ευτυχώς στη συγκεκριμένη φωτογραφία δεν υπάρχει παρέμβαση. Η μανιά η Μαρία φοράει κανονικά το μαφέσι, το κοντόσι, το λαιμοδέτη και την τραχηλιά, ενώ ο παππούς Βασίλης τον κλασικό για το Ρουμλούκι ντουλαμά.

Μέσα στη δεκαετία του χίλια εννιακόσια σαράντα έχουν τραβηχτεί και οι φωτογραφίες της σελίδας [304]. Στην πολυπρόσωπη συνυπάρχει το μοντέρνο με το παραδοσιακό. Το ζευγάρι των γερόντων, παππούς και μανιά από την πλευρά την μάνας μου, είναι ντυμένοι με την εντόπια φορεσιά, σαϊάδες η μανιά Δέσπω, ντουλαμά και μπολμπότσα ο παππούς Κωνσταντίνος. Τυπικά «χωριάτικο» είναι και το ντύσιμο του εφήβου στη δεξιά πλευρά της φωτογραφίας. Αντίθετα, η κοπέλα και ο νεαρός άντρας (τα αδέρφια Ευθαλία και Βαγκέλος Μουστακόπουλος) έχουν πλήρως εκσυγχρονιστεί. Το ίδιο συμβαίνει και με τα δυο εγγόνια που κρατούν στα χέρια οι παππούδες. Τα φορεματάκια, οι φιόγκοι και τα καπέλα αποτελούν τολμηρούς νεωτερισμούς. Παρόμοια σχόλια μπορούν να γίνουν και για τη φωτογραφία της σελίδας [304 δεξιά]. Ο άντρας (Αντώνης Δελιόπουλος) έχει αφήσει πολύ πίσω τη φορεσιά του πατέρα του και είναι ντυμένος με το νέο, για την εποχή εκείνη, στυλ. Αντίθετα η γυναίκα του, η Ελένη Δημητρακοπούλου από το Νεόκαστρο, έχει απορρίψει μεν το τυπικό «τσιαπαντάδικο» ντύσιμο, φόρεσε το μοντέρνο φουστάνι, κρατάει όμως στο κεφάλι της την «περιστέρα», τον κεφαλόδεσμο. Ας σημειωθεί ότι

οι δυο φωτογραφίες είναι τραβηγμένες γύρω στο χίλια εννιακόσια σαράντα πέντε. Ο δεύτερος, ο θεός μου Αντώνης πολέμησε στην Αβανία, τραυματίστηκε ελαφρά, αλλά γύρισε, ενώ ο πρώτος, ο επίσης θεός Βαγκέλος σκοτώθηκε στο Γράμμο το 1948 και θάφτηκε στο Νεστόριο.

Οι φωτογραφίες της σελίδας [305 πάνω αριστερά] είναι παλιότερες κατά δέκα τουλάχιστον χρόνια από τις δυο προηγούμενες. Εκείνο που τραβάει την προσοχή είναι το πόσο νωρίτερα οι άντρες προσχώρησαν στο νέο ενδυματολογικό κύμα, σε αντίθεση με τις γυναίκες που άντεξαν πολύ περισσότερο. Οι δυο κοπέλες φορούν όλη την αρματωσιά της στολής τους. Ο λευκός σαϊ-άς αποτελεί την απόδειξη ότι πρόκειται για ανύπαντρες γυναίκες. Λευκός είναι και στην επόμενη φωτογραφία, ο κεφαλόδεσμός της όμως αποτελεί την ταυτότητα, ότι έχουμε να κάνουμε με νεόνυμφη σελίδα [305 δεξιά]. Αντίθετα ο άντρας φοράει κοστούμι με σταυρωτό σακάκι, ενώ η ηλικιωμένη γυναίκα και η κοπελίτσα δίπλα διατηρούν στο ακέραιο το αρχαίο ενδυματολογικό έθος.

Άφησα τελευταία τη φωτογραφία της σελίδας [305 κάτω]. Είναι τραβηγμένη στο πανηγύρι της Αγίας Κυριακής, στις 7 Ιουλίου του 1938. Ο άντρας είναι ο ίδιος με την προηγούμενη, φοράει ενδεχομένως το ίδιο κοστούμι και κρατάει στην αγκαλιά του εμένα, ενώ δίπλα η μάνα μου κρατάει τον αδελφό μου Δημήτρη. Τώρα, πια, τρία χρόνια μετά το γάμο της η μάνα μου φοράει το γεράνιο σαϊά ενώ εμείς τα παιδιά είμαστε ντυμένα με φουστανάκια, με παπουτσάκια εγώ, ξυπόλυτος ο αδερφός μου!

Ο αιώνας που κύλησε από το πρώτο βαφτιστικό ως τη στιγμή που γράφονται οι σειρές αυτές, υπήρξε τόσο γεμάτος από γεγονότα, τόσο μεστός από επιστημονικά και τεχνολογικά επιτεύγματα, ώστε να μοιάζει ότι πρόκειται για μια χιλιετία κι ακόμα περισσότερο. Βέβαια θα μπορούσε να διερωτηθεί κάποιος, αν όσο περίσσεψαν οι γνώσεις μας, οι επιστημονικές κατακτήσεις, η αφθονία των αγαθών, περίσσεψε και η ευτυχία των ανθρώπων, η αισιοδοξία τους για το αύριο, η προσδοκία για καλύτερο μέλλον των παιδιών και εγγονών μας. Μακάρι να μπορούσαμε να το ισχυριστούμε, να το υποστηρίξουμε. Μακάρι, αλλά φοβάμαι πως δεν μας επιτρέπεται. Μόνο την τρομακτική απειλή από τις δραματικές αλλαγές στο περιβάλλον να σκεφτούμε, η αισιοδοξία μας πάει περίπατο. Φαίνεται πως το σύνδρομο του Πύργου της Βαβέλ κατατρέχει το ανθρωπινό γένος. Σίγουρα αυτοί που γεννιούνταν και βαφτίζονταν στις αρχές του περασμένου αιώνα, άλλα καρτερούσαν από τους σπουδαγμένους και από τους τρανούς της γης.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΞΕΧΑΣΜΕΝΗΣ - ΒΕΡΟΙΑΣ

Αριθ. } Πρωτ. 438
          } Πιστ. 3

ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΝ

Πρόεδρος Κοινότητος Ξεχασμένης-Βεροίας εν γνώσει των συνεπειών του περι ψευδούς πιστοποιήσεως Νόμου,

ΠΙΣΤΟΠΟΙΩ ΟΤΙ

Ο εν τῇ φωτογραφία εικονιζόμενος Ανδρέας του Γεωργίου
Ανδρέας του Γεωργίου κάτοικος του χωρίου Κιργιολοφίον Κοινότητος Ξεχασμένης γεννηθείς εν Κιργιολοφίον

φέρεται έγγεγραμμένος εις τὸ μητρώον Κοινότητος Ξεχασμένης Βεροίας υπ'αὐξ. ἀριθμ. 3 καὶ ἔτος γεννήσεως 1878 Οχίω Διαμαντὰ Ἰδομαίνοσα Δυβὴ

Τῇ αἰτήσει του ἐκδίδεται τὸ παρὸν ἐπὶ εἰκοσαδράχμου χαρτοσήμου ἵνα τῷ χρησιμεύσῃ ὅπου δεῖ.

Ἐν Ξεχασμένη τῇ 17 Μαΐου 1936

Ο ΠΡΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΞΕΧΑΣΜΕΝΗΣ - ΒΕΡΟΙΑΣ

Official stamps and signatures. Includes a rectangular stamp: ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΙΝΗΤΟΝ ΕΠΙΣΗΜΑ ΔΡ. 20 ΕΙΚΟΣΙ ΠΡΟΣΤΟΝ ΠΝΕΥΣΤΟΝ ΔΡΩΝ ΚΑΘΕΙΣ. Two circular stamps: ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΞΕΧΑΣΜΕΝΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ. A handwritten signature is written over the stamps.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΒΕΡΡΟΙΩΝ ΚΑΙ ΝΑΟΥΣΗΣ

Αριθ. 2

ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΝ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΒΑΠΤΙΣΕΩΣ

Τῆ 7^ῃ Μαρτίου 1936 ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος *Σάββατον Ἁγ. Π.*

ἐγεννήθη ἐν *Βιγαφοχωρίῳ* τῶν *Βιγαφ. Ν. Π. Γ. Μ.*
4^ῃ τῆς Εἰρήνης τέκνον *Νικόλαο* Νικολάου

ὄπερ βαπτισθὲν παρ' ἐμοῦ τῇ *22^ῃ Μαρτίου* 1936 ἐν *Βιγαφοχωρίῳ*

εἰς τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Ἐκκλησίας Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας ἀνεδέ-
ξατο *ὄνομα ἐν τῆς ἁγίας μετάνοιας ἰσχυρῶς καὶ Νικολάου*

παρόντων καὶ τῶν συνυπολ. ἀφομένων μαρτύρων ὀνομασθὲν *Γεωργίου*

Ἐν *Βιγαφοχωρίῳ* τῇ *22^ῃ Μαρτίου* 1936

ΑΝΑΔΟΧΟΣ
δ. Νικολάου

ΜΑΡΤΥΡΕΣ
Γεωργίου
Θεοφάνους

Ο ΒΑΠΤΙΣΑΣ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ

Γεωργίου

Αριθ. 21/82/884

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΑΥΤΟΤΗΤΟΣ

Επώνυμον *Νεμίουσαν*
Όνομα *Θωμάς*
Πατρώνυμον *Βασίλειος*
Δήμος εις ὃν εἶναι ἐγγεγραμμένος
Ξηροκρήνη Κέρκυρας
Μέλη οικογενείας :

- 1) .....
- 2) .....
- 3) .....
- 4) .....
- 5) .....

Κωστής Σπυρίδης Κωστής

Ἐν *Κέρκυρα* τῆς *7-1-1947*

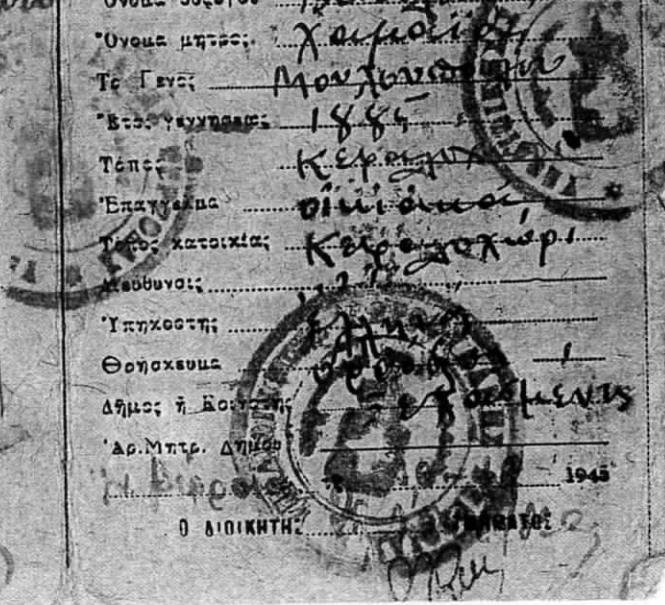

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ
Ἄστυν Τμήμα *Σλαυρά*
Ἄρ. πρῶτ. *3070*

ἄφθ. κατοχου
Σπυρίδης

Επώνυμον *ΔΕΛΙΟΠΟΥΔΟΥ*
Όνομα *ΜΑΡΙΑ*
Πατρώνυμον *Σπυρίδης*
Όνομα συζύγου *Βασίλειος*
Όνομα μητρός *Χαρμυλίδης*
Τετ. Γενεῶν *Μονότου*
Ἔτος γέννησας *1885*
Τόπος *Κέρκυρα*
Ἐπάγγελμα *οἰκίστρια*
Τόπος κατοικίας *Κέρκυρα*
Μαθηταί: .....Ἰππηκοστή: .....Θρησκεία *1*
Δήμος ἢ Κοινότης *Ξηροκρήνη*
Ἄρ. Μητρ. Δήμου *1945*
Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ

Η φωτογραφία σφραγίζεται και υπογράφεται από τον Πρόεδρο εις την κάτω πλευράν.

- 1) του Πατρός *Νικολάου Γ. Καραγιάννη*
- 2) της Μητρός *Βιολέττης*
- 3) των άπορφανισθέντων τέκνων
- 4) των εν σελ. 9 - 10 αναφερομένων τέκνων υπ' αριθ. *8/1 (6)*

Ο χορηγίσις τό παρόν βιβλιάριον Πρόεδρος του Σωματείου *Νικόλαος Γ. Καραγιάννης*
 (Υπογραφή) *Νικόλαος Γ. Καραγιάννης*

ΣΗΜ. Αι ως άνω υπογραφαι δέον νά είναι αι αὐται μέ την σελ. 5 του παρόντος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
 ΑΝΩΤΑΤΗ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΝΟΜ. ΠΟΛΥΤΕΚΝΩΝ

ΣΑΤΩΒΡΙΑΝΔΟΥ 12 — ΤΗΛ. 522 935
 ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΜΕΝΟΝ ΤΜΗΜΑ ΑΥΤΗΣ
 (Τίτλος 'Οργανώσεως)

Βερραίας
 (ΣΩΜΑΤΕΙΟΝ ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΜΕΝΟΝ)

ΒΙΒΛΙΑΡΙΟΝ ΤΑΥΤΟΤΗΤΟΣ (ΤΥΠΟΥ 1962)
 Συμφώνως τῷ Νόμῳ 1910)1944
 ΤΩΝ ΠΟΛΥΤΕΚΝΩΝ

Τοῦ συζύγου *Νικόλαου Γ. Καραγιάννη*
 Τῆς συζύγου *Βιολέττης*
 Τῶν άπορφανισθέντων τέκνων

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ ΑΚΥΡΩΣΕΩΣ ΠΑΡΟΝΤΟΣ
 ΠΡΟΣΟΧΗ

Τό παρόν βιβλιάριον θεωρεῖται άκυρον μετά παρέλευσιν ἑξ μηνῶν ἀπό τῆς ἡμέρας τῆς ἐκδόσεως του, ἢ τῆς ἐκάστοτε θεωρήσεως αὐτοῦ ἢ ἔάν δέν γίνῃ νέα θεωρήσις αὐτοῦ ἐν σελ. 11 καί ἐφεξῆς τοῦ παρόντος, ὡς τό ἀρθρ. 2 παρ. 2 τοῦ Νόμου 1910)44 ὀρίζει. Διά τήν θεωρήσιν απαιτεῖται ἡ ὑπό τοῦ Ὑπουργείου ἔγκεικρμένου τύπου βεβαίωσις τοῦ ἐφημερίου τῆς ἐνορίας εἰς ἣν κατοικεῖ ὁ κάτοχος τοῦ βιβλιαρίου, συμπληρωμένη καί ὑπογεγραμμένη ὑπό τῶν κάτωθι τῆς βεβαίωσεως ὀριζομένων προσώπων.

Η φωτογραφία σφραγίζεται και υπογράφεται από τον Πρόεδρο.

- 1) τοῦ Πατρός *Νικολάου Γ. Καραγιάννη*
- 2) τῆς Μητρός *Βιολέττης*
- 3) τῶν άπορφανισθέντων τέκνων
- 4) τῶν αναφερομένων ἐν σελίδι 9 καί 10 τέκνων υπ' αριθ. *6* κατόχων τοῦ παρόντος.

Ο ἐκδότης τό παρόν Πρόεδρος
Νικόλαος Γ. Καραγιάννης

Σημ.—Αι ως άνω υπογραφαι δέον νά είναι αι αὐται μέ την σελ. 5 του παρόντος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
 ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΥΓΙΕΙΝΗΣ ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ
 ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΠΟΛΥΤΕΚΝΩΝ
 ΤΜΗΜΑ ΑΥΤΗΣ
 ΕΝΩΣΙΣ Ἡ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΟΛΥΤΕΚΝΩΝ

Βερραίας
 (Σωματεῖον ἀνεγνώρισμένον)
 ΒΙΒΛΙΑΡΙΟΝ ΤΑΥΤΟΤΗΤΟΣ (ΤΥΠΟΥ 1950)
 (Δυνάμει τοῦ Νόμου 1910/1944)
 ΤΩΝ ΠΟΛΥΤΕΚΝΩΝ

Τοῦ συζύγου *Νικόλαου Γ. Καραγιάννη*
 Τῆς συζύγου *Βιολέττης*
 τῶν άπορφανισθέντων τέκνων

ΑΝΩΤΑΤΗ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΠΟΛΥΤΕΚΝΩΝ

Ἄρ. Βίβλ. Ταυτότητος *21027*
 Ἡ ὀπισθεν ὀργανώσις τυγχάνουσα ἀνεγνώρισμένον τμήμα τῆς καθ' ἡμᾶς Συνομοσπονδίας ἐντέλλεται ὡς ἐφοδιάση διά τοῦ παρόντος τῆν Πολύτεκνον οἰκογένειαν τοῦ *Καραγιάννη Νικόλαου Γ.* καί ἐφ' ὅσον αὐτή κέκτηται τήν Πολύτεκνικὴν ἰδιότητα ἐν Ἀθήναις τῆς *1950*

Νικόλαος Γ. Καραγιάννης
 ΠΡΟΕΔΡΟΣ

1933, Κεφαλοχώρι. Δελιόπουλος Βασίλης, Δελιοπούλου Μαρία.

Καθιστοί οι παππούδες μου Δέσπω και Κωνστ. Μουστακόπουλος. Όρθιοι, τα παιδιά τους Ευθαλία, Βαγκέλος και Βασίλης.

1943. Το ζεύγος Δελιόπουλος Αντώνιος και Ελένη. Τα παιδιά: ο Μανώλης και Ελισάβετ.

7 - 7 - 1935, Αγία Κυριακή. Οι γονείς μου νεόπαν-
δροι. Η μητέρα του πατέρα μου και η αδελφή του.

Δυο νέοι άντρες, Βασίλειος Σουραντάνης και Θωμάς Δελιόπουλος, από τις Ποζιαρίτες (Κεφαλοχώρι) φορούν μπολμπότσα, μάλλινο ζουνάρι και λινά πουκάμισα.

Κ. Εκθέσεις που έχουν γίνει από το συγγραφέα

1 - 10 - 1998, ΚΑΠΗ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ. Ο Αντιδήμαρχος κ. Κων/νος Παπαποστόλου στην απονομή ενός πίνακα πυρογραφίας. Έργο των ηλικιωμένων.

Καλοκαίρι 1999, Βέροια. Τιμητική προσφορά η ανθοδέσμη από τον Νομάρχη Γιάννη Σπάρτη για τη συμμετοχή μου στην έκθεση της Ν. Αυτοδιοίκησης Ημαθίας, στο Δημαρχείο. Έργα μου: Τα ξύλινα φυσικά γλυπτά.

1994. ΣΤΟ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ. Απονομή πλακέτας από τον Δήμαρχο Φωτ. Πουρλιωτόπουλο για τη συμμετοχή μου στην εκδήλωση του Δήμου με θέμα: Έκθεση λαογραφικού υλικού σε βαγόνια του τρένου.

21 - 8 - 1987. ΕΚΘΕΣΗ ΧΑΛΚΟΓΡΑΦΙΑΣ - ΠΥΡΟΓΡΑΦΙΑΣ ΣΤΟ ΚΑΠΗ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ. Από αριστερά, Κώστας Αδάμου, Γιώργος Ντελιόπουλος (εκθέτης), Μπρουσκελής Δημήτριος (Δήμαρχος Αλεξάνδρειας), Παναγιωτίδης Γεώργιος.

Απονομή πλακέτας από τον Δήμαρχο Αλεξανδρείας Γιάννη Δημούλη.

Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας, 30 Μαρτίου έως 1 Απριλίου 2007. Έκθεση "Λαϊκός Πολιτισμός". Διακρίνονται από δεξιά: Παναγιώτης Μεσσαλάς, ο Νομάρχης Ημαθίας Κώστας Καραπαναγιωτίδης, η κ. Βουλγαροπούλου Μαρία (πρόεδρος Π.Π.Κέντρου Αλεξανδρείας), Γιώργος Ντελιόπουλος (Εκθέτης).

Αθήνα 2007. Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας. Έκθεση "Ελληνικός Λαϊκός Πολιτισμός". Η βουλευτής κ. Διαμαντοπούλου ξεναγείται μπροστά στις μακέτες.

Ο Πρόεδρος της Πολιτιστικής Άνοιξης, Αντώνης Σαμαράς, στην έκθεση μου με θέμα: Μακεδονικός Αγώνας και η Πην. Δέλτα (γιαγιά του Αντων. Σαμαρά).

*29 Νοεμβρίου 1997. Ο Νομάρχης
Ανδρέας Βλαζάκης, τιμά τους λα-
ογράφους του Ν. Ημαθίας στην
αίθουσα συνεδριάσεων του Δήμου
Αλεξάνδρειας.*

Δ.Ε.Θ Ροίς 1997. 1η έκθεση φορέων Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Ο υπουργός Παπαιωάννου επισκέφτηκε το στάντ όπου είχαμε ως θέμα: "Υφαντική τέχνη στο Ρουμλούκι".

Εικόνες από την έκθεσή μου στο Δ.Δ. Νησιού με θέμα: "Μακεδονικός Αγώνας- Τα Μυστικά του Βάλτου".

Από την έκθεση στο Δ. Δ. Νησιού. Θέμα: "Μακεδονικός Αγώνας (η εκκλησία στον Μ. Αγώνα)".

Από την έκθεση στο Δ.Δ. Νησιού, Δήμον Αλεξάνδρειας. Θέμα: "Μακεδονικός Αγώνας 1904 - 1908 - Το Σχολείο στον Μ. Αγώνα".

ΚΑ. Η γέννηση και ο θάνατος του Βάλτου

Μπορεί σήμερα ο Βάλτος να αποτελεί ένα απλό τοπωνύμιο ανάμεσα στα παλιά παραλίμνια χωριά της περιοχής μας, κάποτε όμως ήταν μια πραγματική υδάτινη έκταση, πλούσια σε χλωρίδα και πανίδα.

Αν τώρα, ήθελε να μάθει κανένας, το πώς βρέθηκε αυτή η μεγάλη λεκάνη με νερό στη μέση της πεδιάδας, δεν έχει παρά να παρακολουθήσει τα παρακάτω σχεδιαγράμματα, όπως τα σχεδίασε κάποιος άγνωστος Γερμανός, καθώς φανερώνουν οι χρονολογικοί προσδιορισμοί που υπάρχουν στο πάνω αριστερό μέρος της καθεμιάς.

Η αλήθεια της πρώτης - 5ος αιώνας π. Χ. - επιβεβαιώνεται από όσα μάθαμε στο σχολείο ακόμα, ότι δηλαδή η Πέλλα στα χρόνια του Φίλιππου και του Αλέξανδρου ήταν μια παραθαλάσσια πόλη.

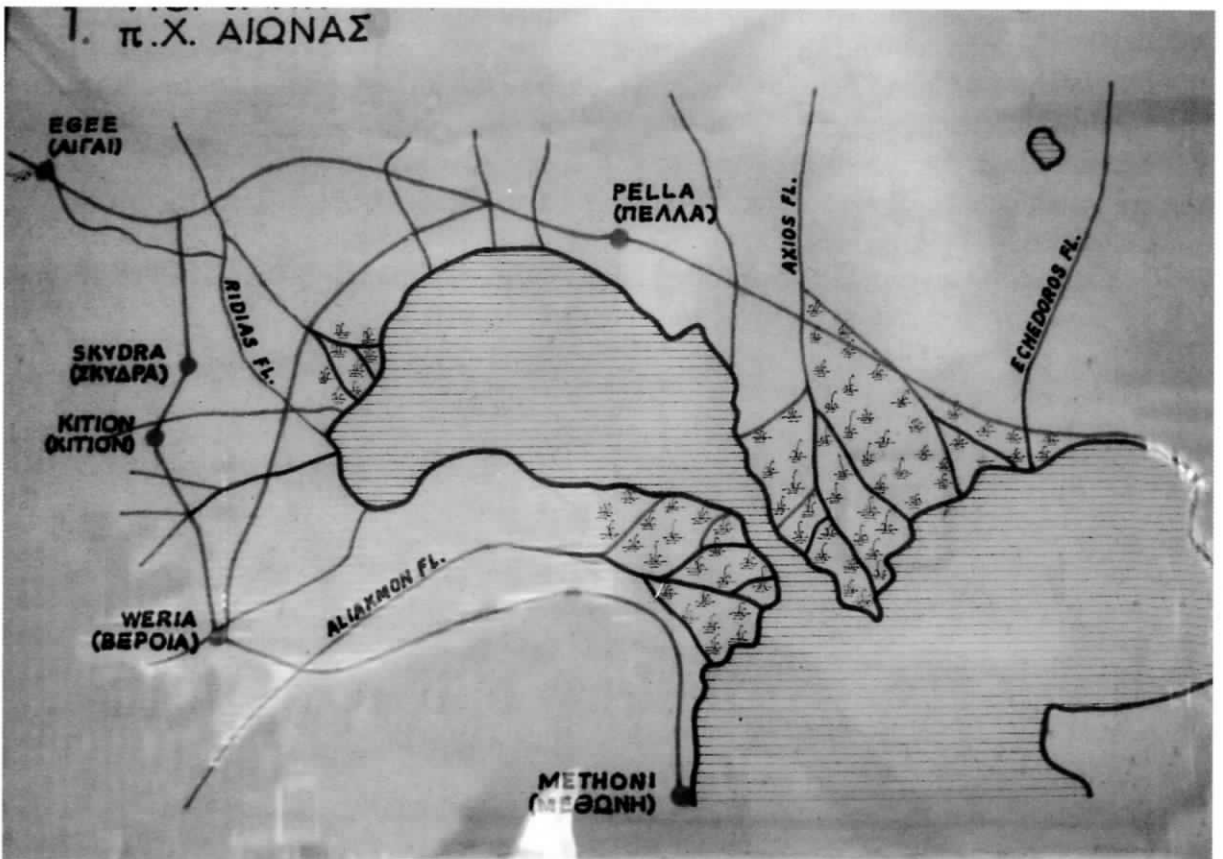
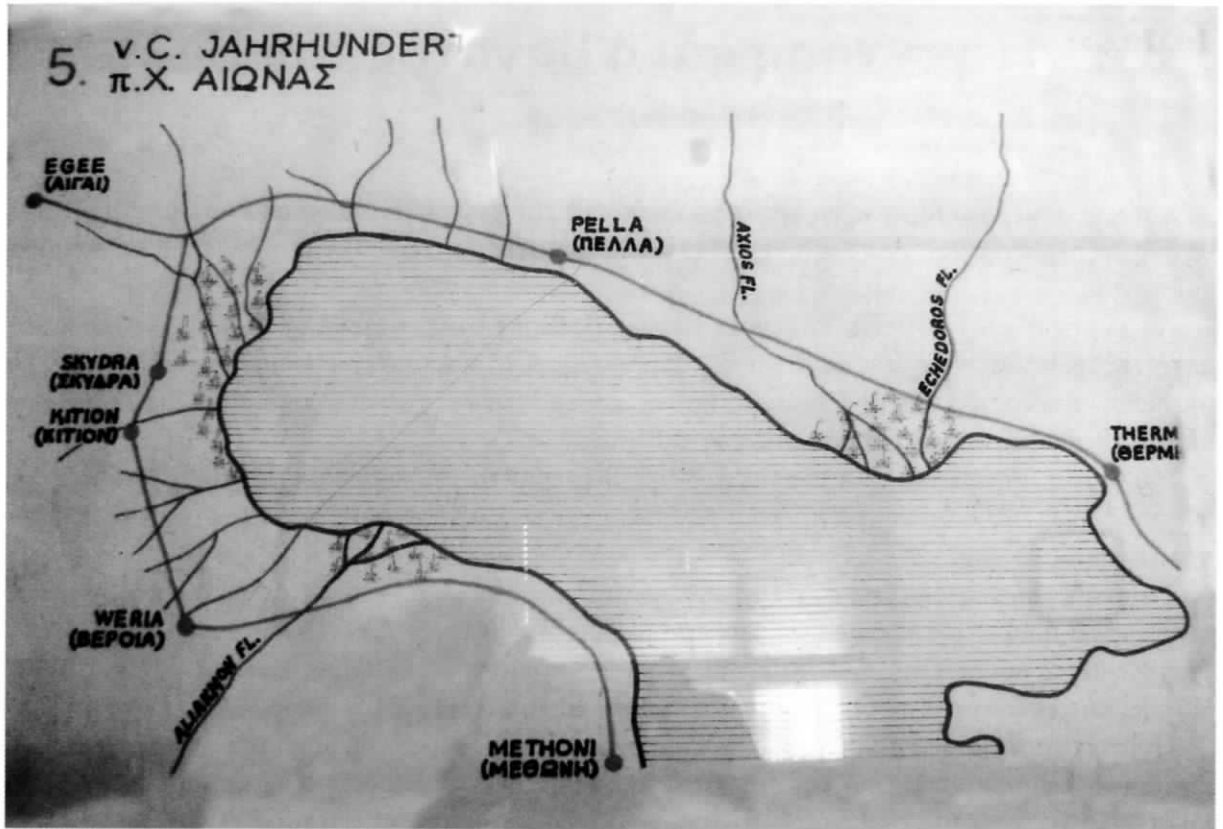
Τέσσερις αιώνες αργότερα - 1ος προχριστιανικός αιώνας - η έκταση του κόλπου έχει περιοριστεί δραματικά και στα σημεία που οι δυο ακοίμητοι γίγαντες, Αλιάκμονας και Αξιός, “χωρίς γιορτή και σκόλη” “ξεφορτώνουν” την πρματία τους, έχει απομείνει μόνο ένας στενός λαιμός, που ενώνει το εσωτερικό του κόλπου με τον υπόλοιπο Θερμαϊκό.

Η κατάσταση που περιγράφει το τρίτο σχεδιάγραμμα - 4ος αιώνας μ. Χ. - συμπίπτει με το τέλος της Ρωμαϊκρατίας και την αρχή του χιλιόχρονου Βυζαντίου. Ό,τι έχει απομείνει από τον παλιό κόλπο είναι αυτό που ο άγνωστος σχεδιαστής αποκαλεί “Λίμνη του Λουδία”.

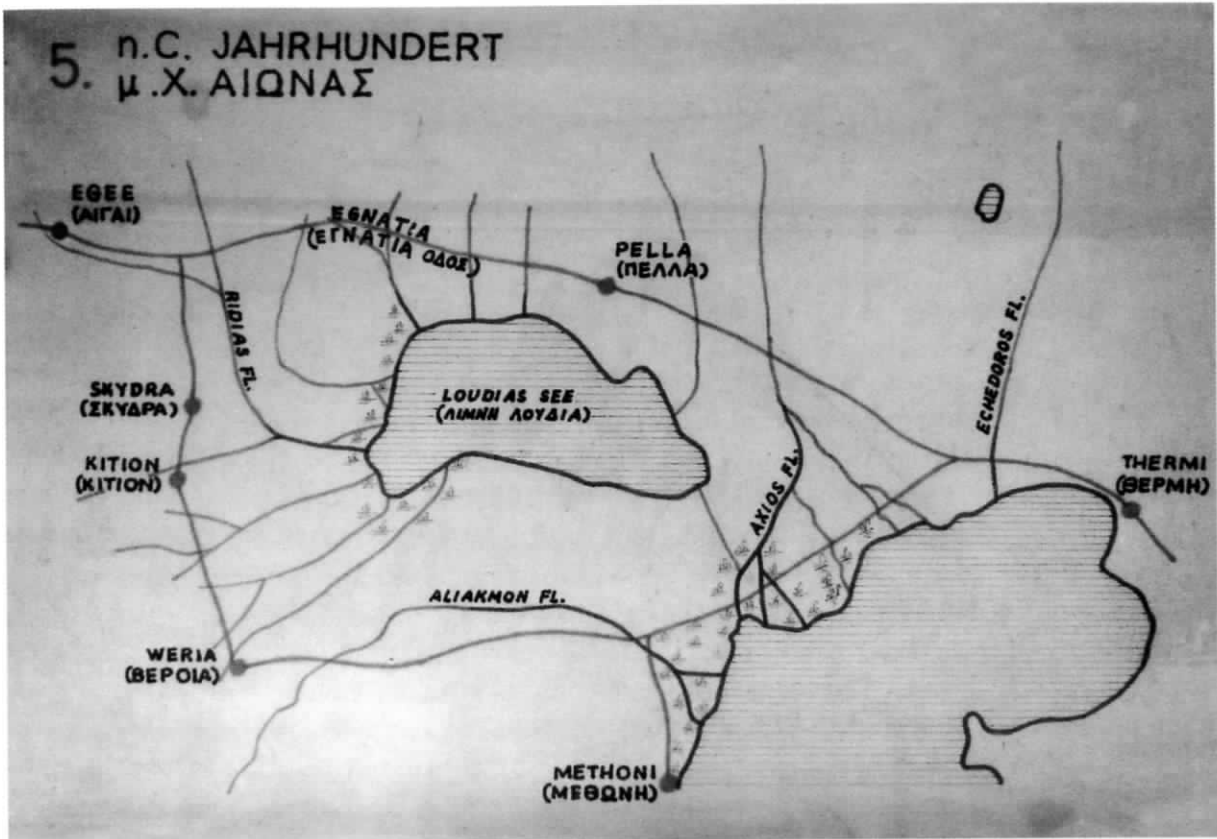
Λίμνη του Λουδία, λοιπόν για το Γερμανό τοπογράφο, Λίμνη των Γιαννιτσών για τους μακρινούς γραφιάδες των βιβλίων και χαρτών, Βάλτος όμως για μας τους εντόπιους. Βάλτος με τα άφθονα ψάρια, με τα δάση από καλάμια, ραγάζια και πανιάδες και βέβαια Βάλτος με τα Μυστικά του, με τους Κομιτατζήδες και τους Μακεδονομάχους.

Σήμερα βέβαια οι γεωγραφικοί χάρτες δεν έχουν λόγο να τον σημειώνουν με κανένα από τα παραπάνω ονόματα. Το πώς, πότε και γιατί το είπαμε στο κεφάλαιο της Μηχανικής Καλλιέργειας.

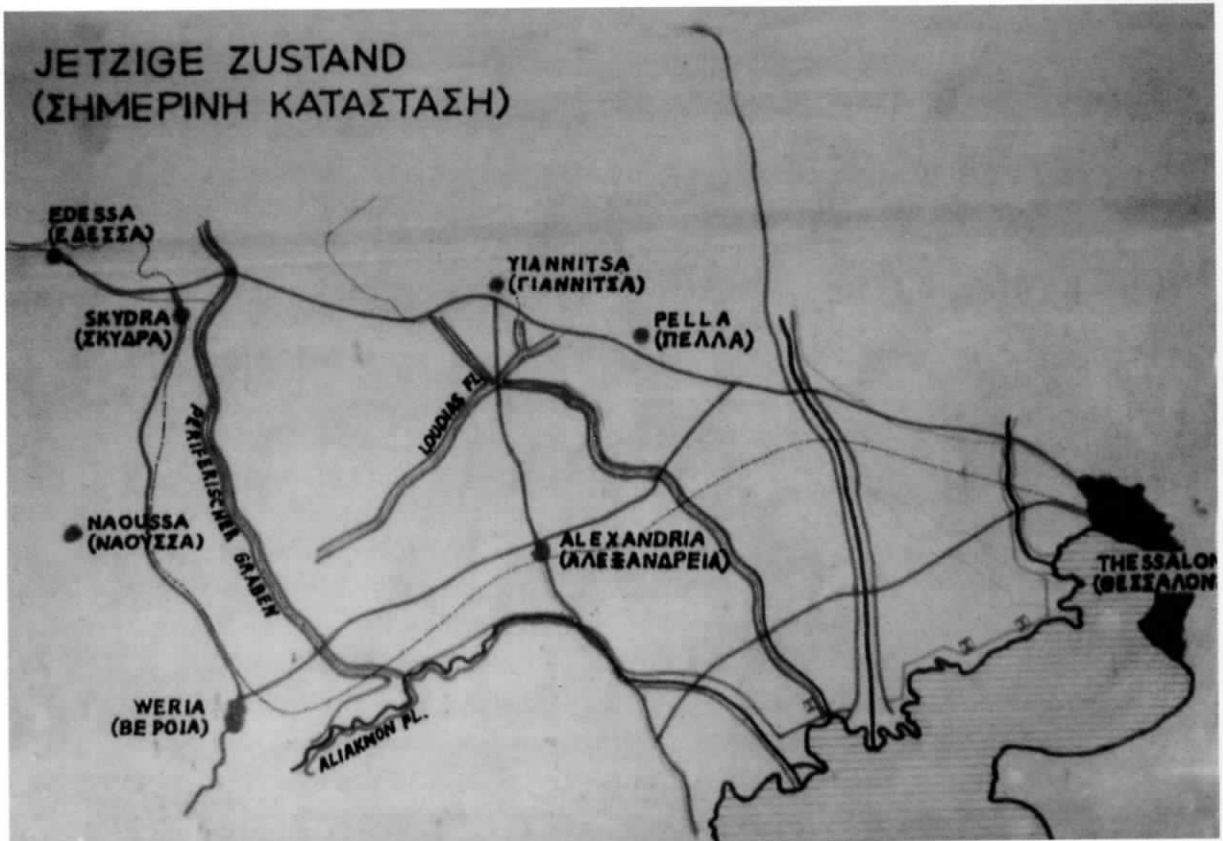
Τώρα πια τα μόνα νερά που δροσίζουν τα διψασμένα χώματα του Βάλτου είναι εκείνα που κυλούν μέσα στους υπόγειους σωλήνες του αρδευτικού δικτύου.

5. n.C. JAHRHUNDERT
μ.Χ. ΑΙΩΝΑΣ

JETZIGE ZUSTAND
(ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ)

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Χαιρετισμός Νομάρχη	σελ. 13
Χαιρετισμός Δημάρχου	σελ. 14
Πρόλογος	σελ. 15
A. Τοπική Αυτοδιοίκηση	
A.1. Εισαγωγή	σελ. 19
A.2 Η Κοινότητα Γιδά	σελ. 21
A.3. Πρόεδροι, Δήμαρχοι, Κοινοτικοί και Δημοτικοί Σύμβουλοι	σελ. 23
A.4. Οι πρώτοι Κοινοτικοί και Δημοτικοί Υπάλληλοι της Κοινότητας Γιδά και του Δήμου Αλεξάνδρειας	σελ. 35
A.5. Ο Ιωάννης Πετρίδης (1899-1964), πρώτος αιρετός Δήμαρχος του Γιδά	σελ. 43
A.6. Ο Δήμαρχος Δημήτρης Βετσόπουλος (1885-1972)	σελ. 49
A.7. Δήμαρχος Χαρίλαος Παπαποστόλου (1928-1987)	σελ. 55
A.8. Ο Δήμαρχος Δημήτρης Μπρουσκέλης (1933-1993)	σελ. 57
A.9. Μετονομασία του Γιδά σε Αλεξάνδρεια	σελ. 61
A.10. Συνοπτική Έκθεση της ιστορίας της πόλεως Αλεξάνδρειας (Γιδά)	σελ. 67
A.11. Στοιχεία για μερικές παλιές Κοινότητες που ανήκαν ή ανήκουν ακόμα στο Δήμο Αλεξάνδρειας	σελ. 69
B'. Η Εκπαίδευση στο Γιδά και στη γύρω περιοχή	
B.1. Εισαγωγή	σελ. 77
B.2α. Ενδεικτικό του δασκάλου Κων. Κουρκούτα και το χειροτωνατήριο του παπα-Μηνά από το Λουτρό	σελ. 83
β. Το Χειροτωνατήριο	σελ. 84
B.3 Η κατάσταση της παιδείας στις αρχές του 20ου αιώνα	σελ. 85
B.4. Γεώργιος Ψυχούλας, ένας ευεργέτης	σελ. 89
B.5 Η ανέγερση του 1ου Γυμνασίου Αλεξάνδρειας	σελ. 100
Γ'. Το κέντρο του Γιδά στα τέλη του 19ου αιώνα	
Γ.1. Το κέντρο του Γιδά	σελ. 111
Γ.2. Το Ειρηνοδικείο	σελ. 129
Δ'. Η Αγορά της Αλεξάνδρειας	
Δ'.1 Δυο ενδιαφέρουσες Γνωστοποιήσεις	σελ. 135
Δ'.2 Ο Εμπορικός Σύλλογος Αλεξάνδρειας	σελ. 137
Δ.3. Η Παλιά Αγορά του Σιδηροδρομικού Σταθμού του Γιδά	σελ. 139
Δ.4. Η κατεδάφιση των παλιών κτισμάτων της αγοράς στο Σιδ. Σταθμό	σελ. 143
E. Ο Κινηματογράφος στην πόλη μας	σελ. 149
Στ. Η πρώην κλινική Γεωργίου Βελτσίδα	σελ. 151
Στ.1. Το Ξενοδοχείο «Δωδώνη», το παλαιότερο κτήριο του Γιδά	σελ. 153
Z. Το Αστυνομικό Τμήμα Αλεξάνδρειας	σελ. 155
H. Το σύγχρονο κέντρο της Αλεξάνδρειας	σελ. 157
Θ. Ο Ανδριάντας του Μεγάλου Αλεξάνδρου και ο «δωδεκάλογος» του Πώργου Ιωάννου	σελ. 167
I. Υψηλές προσωπικότητες στην πόλη μας	σελ. 175
α. Γεώργιος Ζώης	σελ. 220

β. Μέρκος Ζαφάρας (1903-1985)	σελ. 221
ΙΑ. Ένωση Αγροτικών Συναιτερισμών Αλεξάνδρειας	σελ. 223
ΙΒ. Υπηρεσία Εγγείων Βελτιώσεων (Υ.Ε.Β)	σελ. 231
ΙΓ. Πατροί και ιατρική στο Ρουμλούκι από τις αρχές του 20ου αιώνα	σελ. 235
ΙΓ.1. Ιατρεία- Φαρμακεία στο Γιδά	σελ. 243
ΙΓ.2. Το Κτηνιατρείο	σελ. 245
ΙΔ. Β' Μακεδονική Ιππική Έκθεση Αλεξάνδρειας 1-2 Οκτωβρίου 1960	σελ. 246
ΙΕ. Σύλλογοι και Σωματεία του Δήμου Αλεξάνδρειας	σελ. 251
ΙΕ.1. Σύλλογος Κυριών και Δεσποινίδων Αλεξάνδρειας	σελ. 257
ΙΕ.2. Ροταριανός Όμιλος Αλεξάνδρειας	σελ. 262
ΙΕ.3. Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός Περιφερειακό τμήμα Αλεξάνδρειας	σελ. 264
ΙΕ.4. Φιλαρμονική του Δήμου Αλεξάνδρειας, Δάσκαλος Μουσικής, Λεωνής Αθανάσιος	σελ. 266
ΙΕ.5. Χορωδιακό Κέντρο Δήμου Αλεξάνδρειας	σελ. 269
ΙΕ.6. Σώμα Ελλήνων Προσκόπων. Τοπική Εφορία Προσκόπων Αλεξάνδρειας	σελ. 274
ΙΕ.7. Ποδοσφαιρική ομάδα Αλεξάνδρειας	σελ. 277
ΙΣΤ. Οι Εφημερίδες μας	σελ. 281
ΙΖ. Ένας παλιός κατάλογος με ιδιαίτερο ενδιαφέρον	σελ. 285
ΙΗ. Κάτι σαν μνημόσυνο στους παλιούς φωτογράφους της πόλης μας που έφυγαν από τη ζωή	σελ. 291
ΙΗ.1. Στη μνήμη του Γόλη μας	σελ. 293
ΙΘ. Ενθυμήματα οικογενειακά	σελ. 295
Κ. Εκθέσεις που έχουν γίνει από τον συγγραφέα	σελ. 309
ΚΑ. Η γέννηση και ο θάνατος του Βάλτου	σελ. 317

Βιογραφικό Σημείωμα
Του Γιώργου Θ. Ντελιόπουλου

Ο Γιώργος Θ. Ντελιόπουλος γεννήθηκε στο Κεφαλοχώρι (παλιό όνομα Ποζιαρίτες) Ημαθίας, όπου τελείωσε το Δημοτικό σχολείο.

Το 1968 εγκαταστάθηκε οριστικά στην Αλεξάνδρεια και εργάστηκε στην Ένωση Γεωργικών Συνεταιρισμών.

Από πολύ νωρίς εκδήλωσε το έντονο ενδιαφέρον του για την τοπική λαϊκή παράδοση, στη διάσωση της οποίας αφοσιώθηκε ολόψυχα.

Επιδόθηκε με πάθος στη συγκέντρωση και σωτηρία λειψάνων, πλέον, από τον καθημερινό βίο των άμεσων προγόνων μας αγροτών, κτηνοτρόφων, τεχνητών. Κατασκεύασε μικρογραφίες παλιών οικοδομημάτων και έκανε δεκάδες εκθέσεις, όχι μόνο στην Αλεξάνδρεια και στα περίχωρα, αλλά και σε μεγάλα αστικά κέντρα, όπως Θεσσαλονίκη και Αθήνα, στήνοντας έτσι γέφυρες ανάμεσα στο χθες και στο σήμερα.

Παράλληλα ασχολήθηκε με τη δημοσίευση στον τοπικό τύπο και στον αντίστοιχο της Βέροιας - κάτι που συνεχίζει ακόμα - αναμνήσεων από τα δύσκολα χρόνια της δεκαετίας του 1940, αλλά και μεταγενέστερα.

Το 1996 εξέδωσε το πρώτο του βιβλίο "Ο Ελληνότοπος" με αναφορά σε ποικίλα θέματα, σχετικά με το Ρουμλούκι.

Είναι παντρεμένος με την Ασπασία Χατζοπούλου και έχει δυο παιδιά την Κατερίνα και τον Νίκο.